Biblioteca Municipiului Deva
SALA DE LECTURĂ

Proletari din toate țările, uniți-vă!

AGRICULTURA SOCIALISTĂ

Anul VI
Nr. 32 (288)
joi
8 august
1968
8 pagini - 1 leu

ORGAN AL CONSILIULUI SUPERIOR AL AGRICULTURII ȘI AL UNIUNII NAȚIONALE A COOPERATIVELOR AGRICOLE DE PRODUCȚIE

Adunarea generală a salariaților de la Uzina de reparații Galați

INVESTIGAȚII COLECTIVE

în domeniul vast al rezervelor interne

Zilele acestea, în uzinele de reparații ale Consiliului Superior al Agriculturii și în întreprinderile pentru mecanizarea agriculturii au loc adunările generale ale salariaților sau ale reprezentanților acestora. Adunările generale marchează un stadiu calitativ superior al participării oamenilor muncii la organizarea și conducerea producției.

Redăm, mai jos, relatări de la adunarea generală a salariaților uzinei de reparații din Galați.

Adunarea generală a salariaților de la uzina de reparații din Galați a analizat activitatea desfășurată de întregul colectiv pentru îndeplinirea planului pe primul semestru, problemele și sarcinile ce trebuie rezolvate în perioada următoare, în vederea realizării integrale a planului pe acest an.

În informarea prezentată de **Nicolae Babici**, inginer șef al unității, a reieșit că pe primul semestru al anului, colectivul uzinei a obținut unele succese. Astfel, planul producției globale și marfă a fost depășit cu 1,6 la sută și, respectiv, 1,7 la sută. Planul producției-marfă vîndute și încasate a fost îndeplinit în proporție de 101 la sută. Cele mai importante realizări s-au înregistrat la sectorul fabricației pieselor de schimb unde planul valoric prevăzut a fost depășit cu 1 545 000 lei. S-a remarcat în mod deosebit sprijinul pe care muncitorii uzinei de reparații gălățene l-au adus unităților agricole, în combaterea secetei prin fabricarea unui număr sporit de agregate pentru irigații.

A. CUMPĂNAȘU

(Continuare în pag a 5-a)

Deocamdată părăsesc via strugurii de masă. Peste puțin timp însă și aci, la I.A.S. Mogoșoaia va începe din plin culesul strugurilor de vin. (Citiți în pagina a II-a : Cînd recoltăm, cum vinificăm în condițiile anului acesta ?)

Foto : M. CIOC

CE INVESTIȚII VOR REALIZA ÎN ANUL 1969 COOPERATIVELE AGRICOLE

Peste puțin timp, în cooperativele agricole de producție se va trece la stabilirea obiectivelor de investiții pe anul 1969. Această acțiune prezintă, după cum se știe, o importanță deosebită în economia unităților cooperatiste, investițiile reprezentînd prin rolul lor elementul dinamic de prim ordin în creșterea producției și productivității muncii, în ridicarea nivelului de trai al țăranilor cooperatori.

Practica multor cooperative agricole atestă că *o activitate de investiții bună, corespunzătoare scopului pentru care se efectuează acestea, trebuie să aibă la bază asemenea criterii de importanță majoră, cum sînt : o eficiență economică ridicată a obiectivului realizat, nevoia reală a investiției respective, măsura în care aceasta se încadrează în dezvoltarea de perspectivă a cooperativei.*

Este desigur foarte mare numărul cooperativelor agricole în care, analizîndu-se cu chibzuință și răspundere condițiile și posibilitățile concrete de dezvoltare a producției, au fost efectuate investiții cu mare eficiență economică, în măsură să fructifice cît mai repede.

În același timp însă, *în planificarea și realizarea obiectivelor de investiții, s-au constatat pe alocuri serioase carențe, din care cauză eforturile de muncă vie și materializată au fost insuficiente sau deloc răsplătite, cu consecința unor rezultate econo-*

Anghel DUMITRESCU
șef serviciu la Banca Agricolă Centrală

(Continuare în pag. a 4-a)

CARNET DE SCRIITOR

LITERA VIE

de Demostene BOTEZ

Am în față un teanc proaspăt de ziare și reviste, le răsfoiesc ca deobicei cu emoție și curiozitate.

Cînd furat de iureșul unor treburi urgente și imperioase, n-ai mai avut toată ziua timp de nimic altceva, în primul moment liber constați cu stupoare : — Azi n-am văzut ziarele ! Cînd te-ai deplasat o săptămînă într-o misiune de explorare, în văgăunele munților pe unde arareori calcă picior de om, la întoarcere, din primul moment începi a citi ziarele : ceri la vecini, trimiți la oficiul poștal sau dacă te afli în oraș la chioșcul pentru vînzarea publicațiilor și nu-ți afli loc pînă nu te pui la curent.

Asta înseamnă că ziarul și revista este astăzi o necesitate mai mult decît spirituală, aproape biologică.

În epoca noastră, îmi mărturisea un medic din mediul rural, fără ziare, „trăiești senzația unui exilat pe-o insulă, rupt de omenire și de viață, dezorientat într-un necunoscut care-ți apare amenințător și plin de neliniște".

M-ar tenta o anchetă actuală în lumea satelor, în cadrul căreia am putea reconstitui, în amănunt, măsura în care ziarele și revistele au contribuit la ridicarea către lumină a sute de mii de femei și bărbați, oameni care abia bîjbîiau pe litere înainte vreme. Dacă din coloanele ziarelor au deprins unii chiar cititul ca lumea, nu-i mai puțin adevărat că în anii din urmă, foarte mulți cursanți la învățămîntul agrozootehnic de masă — această școală de mare eficiență după părerea mea — au acumulat cunoștințe noi și utile din paginile revistelor de specialitate și chiar din materialele presei cotidiene.

Ziarele au devenit și pentru marea masă a locuitorilor satelor o înaltă școală social-politico-morală la domiciliu, un covîrșitor factor de cultură. Nu există problemă națională sau internațională, științifică, tehnică sau umanistă, — problemă a vieții de toate zilele, a înfăptuirii socialismului, a vieții noastre materiale și spirituale care să nu-și aibă tarea ei competentă, în paginile presei. Toate domeniile de care sînt legate interesele noastre materiale sau cerințele spirituale pînă la cele mai subtile probleme de artă își află în presă o oglindire adecvată.

Ziarul tinde azi, către o adevărată enciclopedie. El nu numai că te informează despre tot, dar îl stimulează mereu pe cititor, pentru mai multe cunoștințe ; el este un perpetuu îndemn spre cultură, spre perfecționarea formării spirituale.

Dacă țara noastră cunoaște azi o dezvoltare de mari proporții în toate domeniile, apoi ziarul are la aceasta o mare parte din contribuție. El a ținut și ține jurnalul de șantier al construcției socialismului. Mai tîrziu, peste 50, peste 100 de ani cînd cineva va vroi să știe cum s-a construit lumea nouă în care va trăi și va parcurge cu ochii miile și miile de pagini ale presei de astăzi, va citi în ele istoria prefacerii lumii, istoria liberării totale și definitive a poporului nostru prin el însuși.

Ca ziarist semi-centenar, care cunoaște munca uriașă ce-o implică activitatea presei de zi și noapte, și marea însemnătate a publicațiilor de tot felul, aș dori în primul rînd o și mai promptă deservire a milioanelor de locuitori ai satelor, cu ziarul proaspăt tipărit, eforturi și mai conjugate ca el să ajungă fără întîrziere în mîna cititorului care-l așteaptă cu nerăbdare. În al doilea rînd, aș exprima îndemnul ca alte zeci de mii de locuitori ai mediului rural să devină ei înșiși ziariști, alăturîndu-se actualilor corespondenți ai ziarelor. Nimeni mai bine ca ei nu cunosc realitățile locale, nimeni nu poate veni cu sugestii mai fertile pentru dezvoltarea și înfrumusețarea continuă a comunelor de pe întreg cuprinsul țării.

Sînt numai cîteva gînduri ce m-au frămîntat în fața noianului de litere vii care dintotdeauna, și cu deosebire azi, sînt menite a-i da omului tărie, noblețe, cutezanță și încredere în ziua de mîine.

Raid-anchetă

În sacoșele gospodinelor din Bîrlad, prea puține legume

O vizită recentă în piață și prin cîteva magazine de legume și fructe din municipiul Bîrlad ne-a permis constatarea că, deși în plină vară, o gamă întreagă de asemenea produse lipsesc cu desăvîrșire, usturoiul, de exemplu, sau altele nu sînt în cantități suficiente — ceapă, cartofi, zarzavat de supă. În piața centrală a orașului se formează cozi interminabile la cele trei centre de desfacere ale Centrului de legume și fructe cînd se aduce — și se întîmplă rar — ceapă sau cartofi. **„Dacă roșii, ardei gras, verdeață, vinete se găsesc în cantități suficiente și de calitate bună, usturoi nu am reușit încă să cumpăr de la nici unul din aceste centre"** — ne-a declarat gospodina Eleonora Merchea. **„Eu — ne spunea Aurelia Dumitrescu — nu am reușit niciodată să cumpăr cartofi fără a sta cel puțin o jumătate de oră la coadă, iar ceapă am găsit foarte rar".**

În imediata noastră apropiere era tov. Ion Guică, gestionarul celor trei centre de desfacere care ne-a relatat că **„lipsa, în această perioadă a usturoiului, cepei, cartofilor și altor legume se datorește neaducerii lor, decît în mici cantități, de către unitățile de producție".** În magazinele din afara pieței se desface un sortiment și mai sărăcăcios : varză, ardei gras și roșii. Gestionarii și vînzătorii acestor magazine s-au scuzat pentru sortimentul existent, acuzînd lipsurile din depozitul central.

Și într-adevăr, aici în depo-

C. SABIN

(Continuare în pag. a 2-a)

AGENDA CONGRESULUI O.I.V.

Comitetul român pentru organizarea congresului a înregistrat în ultima săptămînă noi înscrieri din partea unor specialiști străini. Numărul participanților din străinătate s-a ridicat astfel la 282. Celor 28 de țări anunțate pînă nu de mult, li s-au adăugat Ciprul și Libanul.

★

Primul din cele trei volume care vor reuni lucrările științifice ale congresului, „Viticultura", cuprinde raportul general „Genetica și ameliorarea viței de vie" care va fi prezentat de prof. dr doc. Marin Neagu (România) și care va fi urmat de 15 rapoarte naționale, cu aceeași temă, din țări ca Austria, Cehoslovacia, Italia, Franța, Spania, Portugalia, Iugoslavia, Elveția etc. În același volum mai sînt reunite expunerile și comunicările cu temele : Ameliorarea soiurilor de struguri de masă în Ungaria, Bazele științifice ale sistemului de tăiere și de conducere științifică a viței de vie (Italia și România), Modernizarea viilor cultivate pe pante (Portugalia), Nutriția minerală a viței în raport cu fiziologia vegetală și folosirea îngrășămintelor (România), Tumorile bacteriene ale viței (Cehoslovacia, Bulgaria, România).

★

Printre ultimele pregătiri ale concursului internațional de vinuri ce va începe la 12 august se numără și întocmirea „Catalogului de pivniță" care cuprinde probele de vinuri, pe țări, cu caracteristicile reieșite din buletinele de analiză și „Catalogul de degustare" în care probele sînt prezentate în ordinea degustării lor.

PROBLEME ACTUALE ALE ȘTIINȚEI ȘI PRACTICII MEDICALE VETERINARE

Dr. Traian NEGRUȚIU
directorul Institutului de cercetări veterinare și biopreparate „Pasteur"

Modernizarea formelor de creștere și exploatare, extinderea de mari proporții a combinatelor și complexelor de tip industrial care concentrează efective de mii de vaci sau taurine puse la îngrășat, de sute de mii de porci, sau de milioane de păsări ouătoare sau de carne — țara noastră numărîndu-se printre precursorii unor asemenea zoo-industrii — au determinat schimbări radicale, orientări noi și în știința și practica veterinară.

Asigurarea sănătății unor astfel de efective în care, pe lîngă bolile cunoscute, clasice, apar așa-numitele boli de civilizație, datorate artificializării condițiilor de mediu și forțajului de producție impune ca medicina individuală, curativă, să cedeze locul medicinii preventive, de mase.

În condițiile organizării sanitar-veterinare moderne, bolile epizootice clasice au dispărut aproape în totalitate. Există totuși posibilitatea ca unele din ele, cu răspîndire locală, îndeosebi în țările mai puțin dezvoltate, să găsească diferite căi pentru o extindere mai mare. Avem de-a face astăzi cu „importul de boli" ocazionat de mărirea considerabilă a circulației animalelor și produselor de origină animală din orice punct al globului cu mijloacele de transport cele mai rapide. Așa au pătruns în Europa din Africa sau Asia, pesta ecvină, febra aftoasă de tip SAT1, pesta porcină africană. S-au difuzat prin produșii importați leucoza și bolile respiratorii la păsări și s-au extins prin nutreturi de origină animală infecțiile salmonelice etc. Pretutindeni pe glob, apărarea sănătății animalelor devine, în mod necesar, o problemă de stat deoarece în afara zoonozelor care interesează direct sănătatea publică, ea condiționează în mare măsură salubritatea stocurilor de alimente de origină animală, de neînlocuit în hrana oamenilor.

Cît privește țara noastră, ca urmare a sprijinului primit din partea partidului

(Continuare în pag. a 3-a)

ÎN BAZINUL BERHECI-ZELETIN

COMBATEREA EROZIUNII SOLULUI NU TREBUIE LĂSATĂ NUMAI PE SEAMA STATULUI

- **EXEMPLUL COOPERATORILOR DIN SLOBOZIA**
- **ANTRENAREA MASELOR LARGI LA LUCRĂRILE HIDROAMELIORATIVE.**
- **DE CE N-AU FOST CRUȚAȚI SALCÎMII ?**
- **„PEPINIERA ȘCOLARULUI".**

Relieful frămîntat al județului Bacău, faptul că majoritatea terenurilor agricole sînt situate pe pante impun desfășurarea unor acțiuni de amploare în direcția prevenirii și combaterii eroziunii solului. Fără acestea, îmbunătățirea însușirilor productive ale pămîntului și folosirea lui cît mai economică nu sînt posibile.

Plecînd de la aceste considerente, unele întreprinderi de stat și cooperative agricole din cuprinsul județului nostru au trecut în ultimii ani la efectuarea unor importante lucrări antierozionale. Coopera-

Ing. N. LUCA
activist al Comitetului județean Bacău al P.C.R.

(Continuare în pag. a 2-a)

UNA PE SĂPTĂMÎNĂ

Cînd nu se eliberează terenurile de paie, pentru a se efectua arăturile de vară...

— Ce-aștepți de la paiele astea ? Să ți se aprindă-n cap ?

Desen de Nic. NICOLAESCU

Din sumar:

• ÎMBUNĂTĂȚIREA SISTEMULUI DE PRODUCERE ȘI VALORIFICARE A SEMINȚELOR DE SOI ȘI A MATERIALULUI SĂDITOR (pag. 2) • TEHNICA NOUĂ ÎN LEGUMICULTURĂ (pag. 3) • CURIER ECONOMIC ȘI JURIDIC (pag. 4) • DICȚIONAR DE ECONOMIE AGRARĂ (pag. 5) • CUM CIRCULĂM PE DRUMURILE PUBLICE (pag. 6) • LA ANII BĂTRÎNEȚII (pag. 6)

IMPERATIVUL ZILEI ÎN ZOOTEHNIE:

ASIGURAREA NECESARULUI DE FURAJE

ÎNSILOZAREA — O METODĂ ECONOMICĂ DE CONSERVARE A PLEVEI

Pleava, unul din furajele cu valoare hrănitoare mijlocie și preț deosebit de mic, se folosește în mod obișnuit în furajarea vacilor cu lapte. Conservarea plevei ridică însă probleme care nu întotdeauna își găsesc rezolvarea cea mai corespunzătoare.

Din cauza lipsei spațiilor de depozitare și a condițiilor climatice nefavorabile, pierderile de pleavă sub raport cantitativ și calitativ sint încă destul de însemnate. Căutînd cele mai economice metode de conservare a plevei, am ajuns la concluzia că **una dintre cele mai bune metode o constituie însilozarea ei în amestec cu porumb, excedentul de masă verde din culturile duble, otavă și alte resurse de masă verde ; pleava intră în componența amestecului însilozat în proporție de 20—30 la sută.**

Căpătînd experiență, anul acesta, cînd **asigurarea furajelor este o problemă din cele mai importante, ne-am propus să conservăm prin însilozare, întreaga cantitate de pleavă de grîu și secară** și iată de ce : **folosind acest procedeu, nu sînt necesare spații speciale pentru depozitare; pleava, prin conținutul său, mărește valoarea hrănitoare a masei însilozate (100 kg de siloz diferit are 16—20 de unități nutritive și 0,3—0,5 kg de albumină digestibilă, iar pleava de graminee are 35—45 de unități nutritive și 0,8—2,5 kg de albumină digestibilă); prin însilozare, aristele pe care le conține pleava și care pot provoca leziuni ale mucoasei bucale (stomatite), se înmoaie, pleava însilozată absoarbe o cantitate importantă din sucul celular al masei mărunțite și însilozate, ceea ce îi sporește calitățile gustative, fiind consumată cu mai multă plăcere de animale ; prin însilozarea plevei se reduc cheltuielile de preparare și manipulare în perioada de iarnă, cînd programul îngrijitorilor este destul de încărcat ; pleava însilozată este ferită de mucegăire, care în anumite împrejurări poate provoca intoxicații sau chiar avorturi, și, în sfîrșit, avantajul cel mai mare este acela că prin acest sistem de conservare se reduc aproape complet pierderile.**

Ținînd seama de foloasele arătate, ne-am propus ca în anul acesta să însilozăm 80 tone de pleavă în amestec cu plante însilozabile.

Tehnologia însilozării plevei este foarte simplă, la îndemîna oricui : după pregătirea gropii de însilozare se pun, alternativ, straturi de 40—60 cm de masă tocată și straturi de 10—15 cm de pleavă pînă la umplerea gropii. În timpul însilozării trebuie avut în vedere ca **umiditatea să fie asigurată în proporție de 55—65 la sută, umplerea gropii să fie realizată într-un termen cît mai scurt, tasarea masei însilozate în vederea eliminării aerului să fie cît mai perfectă, iar groapa de siloz astupată într-un timp cît mai scurt.** Respectînd toate aceste reguli am obținut un siloz de calitate, iar pierderile au fost reduse aproape complet.

Silozul pregătit cu pleavă, capătă o culoare gălbuie și un miros specific de pîine proaspătă.

Ing.
Visarion CHISTRUGA
de la cooperativa agricolă Vicovul de Sus, județul Suceava

Dezvoltarea viticulturii — sector de producție important al agriculturii noastre — se află permanent în atenția partidului și statului. Dovada cea mai recentă o constituie Hotărîrea Consiliului de Miniștri prin care regimul de valorificare a producției de struguri și vinuri a fost substanțial îmbunătățit ; în felul acesta producătorii vor fi cointeresați în mai mare măsură atît în acțiunea de îngrijire a plantațiilor cît și în obținerea unor producții ridicate la hectar. Există deci, în anul acesta, condiții mai bune pentru desfășurarea tuturor lucrărilor din campania de recoltare, preluare și prelucrare a strugurilor.

Față de evoluția timpului și starea de vegetație a viilor **se prevede ca în anul curent culesul strugurilor să înceapă cu 15-20 de zile mai devreme decît în mod normal.** Ce trebuie făcut pentru ca rodul viilor care se anunță destul de bogat să poată fi strîns și prelucrat fără pierderi ?

Potrivit planului de măsuri întocmit de C.S.A., U.N.C.A.P. și M.I.A., — din care prezentăm principalele indicații — comandamentele central și județene, care coordonează activitatea de cules, livrare și vinificare, trebuie să asigure, în primul rînd, **urmărirea mersului coacerii strugurilor și stabilirea perioadei optime pentru efectuarea recoltării.** Controlul sistematic al evoluției coacerii, pe baza analizelor de laborator, constituie principala cale pentru **executarea culesului în mod diferențiat, pe soiuri și unități.** Aceeași atenție se va acorda pregătirii inventarului și materialelor necesare recoltării și vinificării.

Pentru strugurii de vin data începerii culesului se va stabili în mod diferențiat, potrivit mersului coacerii și stării producției, în fiecare localitate, astfel ca să se evite pierderile prin supracoacere și să se obțină vinuri ușoare, în cantități cît mai mari. Se vor stabili cu unitățile **grafice de livrare, pe zile și ore, potrivit condițiilor fundamentale pentru livrarea produselor agrozootehnice și contractelor încheiate ; astfel de grafice de predare vor fi întocmite în același timp cu membrii cooperatori și cu producătorii individuali.** Strugurii se vor preda ritmic, respectîndu-se graficul zilnic și cel orar.

Culesul se va face pe parcele și pe soiuri, în funcție de maturitatea strugurilor și de tipul de vin urmărit.

Atenție viticultori ! **In condițiile anului acesta culesul trebuie început în mod obligatoriu pe suprafețele unde plantele sînt în suferință datorită efectelor secetei. Se va da, de asemenea, prioritate plantațiilor tinere care se resimt încă din cauza lipsei de umiditate din sol, precum și celor situate pe pante și pe terasele expuse uscăciunii. Acolo unde frunzele sînt ofilite și nu există perspective pentru acumularea zahărului în bob, strugurii vor fi culeși chiar dacă nu au fost atinse concentrațiile minime de zahăr prevăzute pentru soiul, centrul sau podgoria respectivă. La cules, se va da întîietate parcelelor de vii dispersate. Dacă se vor ivi condiții favorabile dezvoltării mucegaiurilor se va începe culesul cu soiurile slab rezistente la această boală. Strugurii care au suferit din cauza grindinei, manei etc. și cei ofiliți se vor recolta primii chiar dacă zahărul nu a ajuns la concentrația minimă prevăzută în normele de preluare.**

Pentru sporirea veniturilor unităților și obținerea unor vinuri de calitate, culesul și predarea strugurilor la centrele de vinificație se va face separat, pe categorii, (nobili și hibrizi), pe culori (albi și roșii) și pe soiuri. Soiurile cu potențial ridicat de acumulare a zahărului, prevăzute în lista celor cu spor de preț, vor fi culese, în condiții normale de maturizare a strugurilor, numai după ce concentrația zahărului din boabe a depășit limita minimă de la care se acordă sporul de preț. **Pentru stimularea culesului și valorificarea strugurilor pe soiuri, unitățile agricole vor fi îndrumate să adopte norme diferențiate de cules în funcție de producția plantației și gradul de puritate a soiurilor.**

CULESUL STRUGURILOR SE APROPIE

CÎND RECOLTĂM, CUM VINIFICĂM ÎN CONDIȚIILE ANULUI ACESTA ?

În ultimii ani în podgoriile noastre s-au dezvoltat și plantațiile de struguri de masă. Este necesar ca întreaga recoltă să fie livrată în exclusivitate pentru consumul în stare proaspătă. Strugurii vor fi sortați, cizelați și ambalați. **Întreprinderile pentru valorificarea legumelor și fructelor vor asigura, în fiecare unitate, cu cel puțin trei zile înainte de recoltat, ambalajele, materialele și mijloacele de transport necesare preluării și expedierii operative a întregii producții de struguri de masă.** Totodată, uniunile județene ale cooperativelor agricole și trusturile zonale I.A.S. vor sprijini unitățile producătoare să-și asigure adăposturi corespunzătoare, pentru sortarea, cizelarea, ambalarea și depozitarea temporară a strugurilor. Acolo unde sînt posibilități, unitățile vor fi sprijinite să pună la păstrare, peste iarnă, cantități cît mai mari de struguri din soiurile de masă care se pretează la această operație.

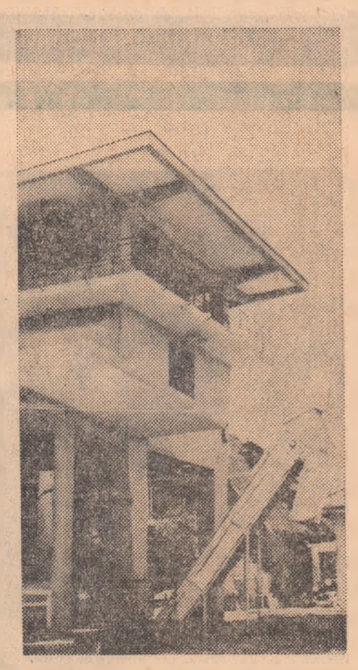

Noua stație de vinificare a întreprinderii agricole de stat Cotești, județul Vrancea

Foto : C. DUMITRU

BULETIN AGROMETEOROLOGIC

În prima parte a intervalului de la 30 iulie la 5 august, vremea a fost răcoroasă, cu cer variabil mai mult noros în Banat, Transilvania și Moldova, unde au căzut ploi temporare și sub formă de averse ; în zilele de 1 și 2 august vremea a devenit frumoasă și cu cer variabil. În ultimele zile ale intervalului (3—5 august), vremea a fost instabilă, cu cer mai mult acoperit și cu ploi intermitente și sub formă de averse în cea mai mare parte a țării.

Regimul termic al aerului a fost în general cu 2° la 5° mai coborît decît cel obișnuit acestei perioade de timp.

Temperaturile maxime ale aerului n-au depășit, în general, 30°, temperaturile minime înregistrate au variat între 6°—14° în Moldova, Transilvania și Banat, și între 7°—16° în restul teritoriului.

Cantitățile totale de precipitații căzute în cursul intervalului au fost cuprinse între 10—30 mm în Muntenia și Oltenia, 5—15 mm în Moldova, Transilvania și Banat și sub 5 mm în Dobrogea. În sol rezervele de umiditate în orizontul 0—100 cm, în terenurile de griu de toamnă au fost în ușoară creștere față de intervalul anterior, fiind cuprinse între 60—100 mm (40—65 la sută C.a.a.) în Moldova, Transilvania și Cîmpia de vest, iar în sud între 10—15 mm (10—30 la sută C.a.a.).

În culturile de porumb neirigat rezervele de apă în sol în orizontul 0—100 cm sînt cuprinse între 125—185 mm (75—100 la sută C.a.a.) în Moldova, Transilvania și Cîmpia de vest și între 65—125 mm (40—70 la sută C.a.a.), în sudul țării.

Timpul probabil pentru intervalul 8—15 august 1968. **Vreme relativ frumoasă, cu cer variabil și înnorări mai accentuate, care se vor semnala în nordul țării și regiunea de munte. Vor cădea ploi locale sub formă de averse. Vîntul va sufla slab pînă la potrivit, la început din sectorul sudic, apoi din N.V. Temperaturile maxime vor oscila între 25°—29° iar temperaturile minime între 8°—18°.**

Îmbunătățirea sistemului de producere și valorificare a semințelor de soi și a materialului săditor

Recent, printr-un ordin al președintelui Consiliului Superior al Agriculturii s-au luat măsuri privind îmbunătățirea sistemului actual de producere, înmulțire, verificarea calității, condiționarea și valorificarea semințelor de soi și materialului săditor în vederea satisfacerii mai depline a nevoilor agriculturii. Reține în primul rînd atenția faptul că Institutul central de cercetări agricole este organul răspunzător de asigurarea semințelor de soi și a materialului săditor de calitate și în cantitățile corespunzătoare cerințelor. Una din sarcinile I.C.C.A., pe care urmează să le realizeze prin institutele sale de profil, o constituie stabilirea zonelor favorabile producerii de semințe și material săditor, precum și a unităților specializate în aceasta direcție (de comun acord cu Departamentul I.A.S. și U.N.C.A.P.). De asemenea I.C.C.A. are obligația să elaboreze instrucțiuni privitoare la producerea semințelor de soi și a materialului săditor (obligatorii pentru toate unitățile producătoare), să organizeze verificarea în cîmp a culturilor, să certifice calitatea produselor obținute, pe baza actelor de recunoaștere eliberate de institutele sale de profil și a actelor care certifică valoarea lor culturală eliberate de laboratoarele de controlul semințelor din subordinea direcțiilor agricole județene. O altă atribuție a I.C.C.A. : avizarea, din punct de vedere cantitativ și calitativ, a importului și exportului de semințe de soi și material săditor.

Pentru îmbunătățirea activității de producere și valorificare a semințelor de soi și a materialului săditor, începînd cu data de 1 august 1968, coordonarea Trustului Agrosem se va face de către directorul general al I.C.C.A. Începînd cu data de 1 ianuarie 1969, în fiecare institut de profil din I.C.C.A. se va înființa cîte un organ pentru controlul de calitate.

Importante sînt și măsurile luate pentru ca în circulație să nu poată pătrunde semințe și material săditor degradat sau necorespunzător. În asemenea cazuri, produsele care nu pot fi folosite în alte scopuri — furajare, industrializare etc. — se vor distruge de către producători, în prezența specialiștilor institutelor de profil ale I.C.C.A. In contractele privind producerea și livrarea de semințe de soi și material săditor se va prevedea, în acest sens, o clauză expresă privind obligația pentru producător. Impotriva celor care vor pune în circulație semințe de soi și material săditor degradat sau necorespunzător se vor propune măsuri de sancționare penală, disciplinară sau administrativă, după caz.

COMBATEREA EROZIUNII SOLULUI

(Urmare din pag. 1)

torii agricoli din satul Slobozia, comuna Stănișești, bunăoară, au valorificat o suprafață de peste 300 ha de teren situat în pantă.

Pentru a veni în sprijinul cooperatorilor din Slobozia statul a intervenit cu importante fonduri, proiecte tehnice și specialiști, înființîndu-se aici un adevărat șantier antierozional. Am discutat recent cu cîțiva din acești specialiști ; ei ne-au relatat că numai în cursul anului acesta au fost alocați 1 100 000 de lei, lucrările fiind atacate paralel în două puncte principale. Se acționează cu 14 echipe de muncitori, pe malul stîng și drept al pîrîului Secu, pentru stingerea torenților, a ravenelor și a ogașelor, a șiroirilor și aluneceărilor de teren. Aici, cît și pe malul stîng al pîrîului Dobrotsfor, lucrările sînt mai avansate. Pînă în prezent pe șantier s-au plantat peste 40 ha cu puieți de salcîm, plop și salcie, s-au deschis drumuri de exploatare pe o distanță de circa 10 km, s-au dislocat peste 25 000 mc de pămînt pentru nivelarea terenurilor, stăvilindu-se eroziunea de adîncime pe o distanță de circa 3 000 m.l. De asemenea, s-au confecționat gărdulețe de coastă pentru menținerea puieților forestieri și s-au fixat taluzele pe circa 700 m.l., începîndu-se lucrările de betonare la praguri și baraje.

Pînă în anul 1970, pentru protecția solului împotriva eroziunii și valorificarea terenurilor în pantă aflate în cooperativa din Slobozia, statul va aloca peste 6 000 000 de lei, la care se vor mai adăuga circa 1 000 000 de lei din fondurile proprii și 3 000 000 de lei credite de la stat ; aceasta va reprezenta o investiție, pe fiecare cooperator apt de muncă, de peste 17 000 de lei.

Subliniem însă că eforturile făcute de stat prin sprijinul tehnic și material trebuie întregite cu preocuparea pentru conservarea și întreținerea tuturor lucrărilor efectuate. Pe versantul stîng al pîrîului Secu, unde se află 70 ha de viță nobilă, trebuie finisate taluzele din amonte, întreținute terasele și construiți pintenii pe canale în partea din amonte a teraselor ; totodată este necesar să se treacă la amenajarea potecilor și însămînțarea lor cu ierburi perene. De asemenea, trebuie să se țină seama de asigurarea zonelor de întoarcere a agregatelor, amenajarea unor debușee și însămînțarea lor, însămînțarea taluzelor din aval ale teraselor, finisarea drumurilor și executarea canalelor marginale.

Toate aceste lucrări nu sînt însă suficiente. O dată cu acțiunea întreprinsă de stat ar fi bine ca atît consiliul popular comunal, cît și conducerea cooperativei agricole din Slobozia, să ia măsuri de protejare a salcîmilor, plante cu puternic efect antierozional. Ocrotirea acestor plantații este o datorie patriotică a fiecărui locuitor nu numai din cooperativa despre care am vorbit, ci din întreaga zonă a bazinului Berheci-Zeletin ; calculele făcute arată că în felul acesta s-ar reduce investițiile alocate de stat și unități, datorită simplificării proiectelor tehnice, cu cel puțin 10—15 la sută. În cooperativa din Slobozia, și nu numai aici, sînt în prezent suprafețe destul de mari de salcîmi, care au fost distruși de animale sau de către membrii cooperatori. La punctele „Dealul călugării" — și „Dealul imașului", bunăoară, terenul este acum pîrloagă. De asemenea cele 2 ha de salcîmi care au fost plantați de elevii școlii din Slobozia au fost complet defrișate și apoi pășunate chiar cu știrea consiliului de conducere al cooperativei.

Avînd în vedere scopul important al șantierului de la Slobozia precum și posibilitățile de extindere a activității lui spre cooperativele agricole Stănișești, Berești și alte unități, refacerea și regenerarea fostelor plantații de salcîm ar fi foarte binevenite. Alături de unele exemple bune, cum este cel al brigadierului Ion Popa, de la cooperativa agricolă din Stănișești, care a luat măsuri pentru protecția celor 10 ha de plantații de salcîm de pe coasta satului Gorghești, există și altele, care denotă nepăsare față de avutul obștesc. Și la Stănișești ca și la Slobozia, Berești sau în alte părți ale județului, pot fi văzute astăzi boturi de deal sau văi complet dezgolite de plantații silvice.

Șantierul de la cooperativa agricolă din Slobozia face parte integrantă din proiectul tehnic de ameliorare a terenului în pantă din zona Podișului Moldovei și a bazinului hidrografic Berheci-Zeletin ; investițiile alocate se ridică la peste 800 000 000 de lei. La terminarea lucrărilor, pentru fiecare 100 ha de teren agricol va reveni o investiție de peste 1 100 000 de lei.

Pentru ca proiectul amintit să fie materializat se impune ca acțiunea de stăvilire a eroziunii solului să fie sprijinită în mod efectiv de majoritatea locuitorilor din această parte a județului. Ne permitem să facem, în această privință, cîteva sugestii. **O contribuție importantă în realizarea lucrărilor ar putea s-o aducă organizațiile de tineret. Ar fi recomandabil ca în fiecare unitate din această zonă să existe cîte un micro-șantier, care să fie preluat de tineret, și unde lucrările să se efectueze sub îndrumarea organelor tehnice, fără să se aștepte terminarea fiecărei etape din proiectul tehnic.**

Plantația de 4 560 ha cu specii silvice, prevăzută în proiect, destinată întregii zone Berheci-Zeletin, ar putea fi realizată în întregime de către școlile din această zonă. Consider că în condițiile generalizării învățămîntului de 10 ani **organizarea pe lîngă fiecare școală a „pepinierei școlarului" ar fi deosebit de utilă pentru producția agricolă și, în același timp, educativă pentru elevi.** Numai cu 1 kg de sămînță de salcîm se pot obține, în pepinieră, puieții necesari pentru 0,25 ha de teren. Cunoscînd că materialul realizat în pepinieră poate fi plantat chiar în aceeași toamnă sau în primăvara anului următor, o asemenea măsură ar grăbi ritmul de realizare a lucrărilor antierozionale din unitățile agricole aflate în bazinul Berheci-Zeletin cu circa 2 ani. Ar fi bine ca de „pepiniera școlarului" să răspundă direct profesorul de agricultură din școala generală, sprijinit de specialistul din unitatea agricolă, și de celelalte cadre didactice din școală. Fondurile de investiții din proiect prevăzute pentru plantații silvice ar putea să fie folosite în efectuarea unor lucrări hidroameliorative suplimentare sau date școlilor în raport cu suprafața de puieți plantată și calitatea lucrărilor efectuate.

În sfîrșit, o ultimă problemă legată de necesitatea executării în termen a celorlalte lucrări de combatere a eroziunii solului : este vorba de **stabilirea judicioasă a categoriilor de folosință a terenului arabil situat pe pantă, organizarea sistemului de culturi în benzi-tampon, a sistemului de culturi în fîșii alternative, aplicarea unei agrotehnici corespunzătoare pe terenurile în pantă, amenajarea pășunilor și fînețelor erodate etc.**

Prin punerea în practică a unor astfel de măsuri se vor putea înlătura consecințele negative ale eroziunii solului, ceea ce va duce la valorificarea superioară a terenurilor agricole în pantă, la sporirea producției și, în final, la consolidarea economică a cooperativelor agricole din aceste zone.

În sacoșele gospodinelor

(Urmare din pag. 1)

zitul central o curățenie de zile mari. Se găseau doar cîteva lădițe cu struguri și roșii.

La sediul C.L.F. Bîrlad am discutat cu tov. Constantin Milu, șeful adjunct al centrului care ne-a spus printre altele : **„Lipsurile din depozit și implicit, din magazine, se datoresc în exclusivitate neîndeplinirii graficului de livrări de către cooperativele agricole. Astfel, din 403 tone roșii cît era planificat pe luna iulie am primit numai 130 de tone, cartofi numai 72 tone din 237, ceapă doar 47 tone ; numai la varză am primit cantități mai mari decît cele înscrise în grafice".**

Cum se face totuși că, deși suprafețele planificate a se cultiva cu legume s-au realizat, graficele de livrare nu se respectă ? Răspunsul la această întrebare trebuie căutat în neonorarea contractelor care la rîndul ei, se datorește unei duble erori de calcul a furnizorilor. În primul rînd, pentru a obține o creștere cantitativă a producției, în special la cartofi, aceștia sînt lăsați să mai crească. Și au „crescut" atît de mult încît, din cauza ploilor din ultima vreme, au încolțit în pămînt. În al doilea rînd, chioșcurile deschise de cooperativele agricole în piețe. Neîndoielnic că aceste chioșcuri sînt bune, dar cînd prețul la care se realizează legumele astfel desfăcute este sensibil egal cu cel pe care-l plătește C.L.F.-ul și uneori mai mic, atunci o asemenea practică este nerațională.

Modul de recoltare și sortare a legumelor este un alt factor de întîrzieri și nerealizări. La unele cooperative agricole, Fruntișeni, de pildă, s-a împărțit, în scopul executării mai bune a lucrărilor de întreținere și pentru cointeresarea materială a cooperatorilor la recoltare — suprafața cu legume pe familii și chiar pe membri cooperatori. La recoltat, respectîndu-se mecanic principiul neamestecului la vecin mașinile stau la capătul parcelei ore întregi pentru a putea fi umplute întrucît „eu am recoltat produsele de pe parcela îngrijită de mine". Despre această atitudine, conducerea cooperativei ar fi trebuit să spună cîte ceva, dar nu era nimeni prin apropiere și mașina, pentru a fi încărcată, a stat aproape două ore. Și pentru că e vorba de mijloace de transport și modul cum acestea sînt folosite, mai trebuie spuse cîteva lucruri. De la cooperativa agricolă Ivești, situată la 29 km de Bîrlad, s-au întors goale două autocamioane de cîte cinci tone fiecare. Asemănător s-au petrecut lucrurile cu un autocamion trimis după marfă la cooperativa agricolă Băcani.

Dacă plimbatul autocamioanelor în gol ar fi suportat de cei care fac note de comandă pentru mijloace de transport, fără a asigura și încărcătura necesară, asemenea lucruri nu s-ar mai întîmpla. În folosirea neeconomicoasă a timpului de lucru al autocamioanelor se fac simțite și neajunsurile C.L.F. Bîrlad, care nu cunoaște prompt nevoile pieței. Două exemple ni se par edificatoare. Un autocamion de patru tone a făcut înconjurul orașului plecînd de la depozit cu 1 000 de kg de legume, pentru a-și descărca ultimele lăzi tot la depozit. Autocamionul nr. 21—Vs 352 a stat la rampa depozitului marți, 30 iulie, nu mai puțin de 3 ore și jumătate pentru a fi descărcat de cele 80 lăzi cu ardei și vinete. Situația se datorește existenței unui singur om la primit și predat marfă.

Desfacerea rapidă a produselor primite în depozit este împiedicată de încă un factor cu pondere însemnată și anume sortarea. Dintr-o situație de plată a rezultat că centrul din Bîrlad a plătit numai într-o săptămînă 16 000 de lei pentru această operațiune. Sortînd necorespunzător legumele, cooperativele au realizat un preț de vînzare cu ridicata mai mic cu 1 leu la struguri, cu 0,30 lei la ardei gras etc.

Nerealizarea planului de livrări de către cooperativele agricole din raza de activitate a C.L.F. Bîrlad se datorește, pe lîngă cauzele arătate mai sus, și slabei munci de organizare a recoltatului. Fiind o lucrare migăloasă, cu productivitate destul de scăzută, recoltatul nu se poate realiza în condiții optime calitativ și cantitativ, mai ales în perioada de vîrf, numai de către membrii brigăzilor legumicole. Dar nu întotdeauna conducerile unor cooperative intervin operativ pentru a grăbi recoltatul legumelor. Așa s-a întîmplat la cooperativa agricolă Ivești unde din 25 000 de kg de roșii, cît trebuia livrat în luna iulie, s-au trimis mai puțin de 9 000 de kg, ardei 3 100 kg în loc de 20 000, iar cartofi cooperativa încă n-a scos, deși cantitatea de vîndut se planificase la 20 000 de kg.

Asemănător s-au petrecut lucrurile și la cooperativa agricolă din Dodești, care din 10 tone de cartofi, înscrise în grafic cu peste 1 000 de kg, iar la ceapă, de asemenea.

Iată, așadar, cîteva exemple, și lista nu este epuizată, ale unui mod defectuos de lucru, și — spre regretul nostru și al consumatorilor din Bîrlad în primul rînd — unul singur de adevărată înțelegere a necesității valorificării în condiții bune a producției obținute în unitate.

Speranțele conducerii C.L.F. Bîrlad că producția de pe suprafețe cultivate a doua oară cu legume va fi mai bine valorificată, sînt îndreptățite. Legumele astfel cultivate ocupă cu 33 de hectare mai mult decît se prevăzuse. Se impune însă îmbunătățirea organizării recoltatului și desfacerii legumelor, ceea ce presupune ajutor mai susținut unităților de producție din partea uniunii cooperatiste județene Vaslui.

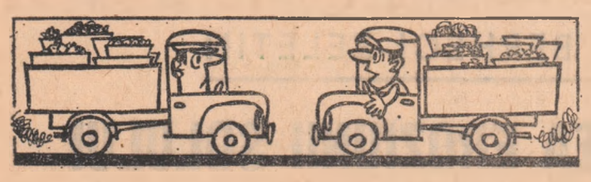

— Eu descarc mașina acolo unde-ai încărcat tu mașina ! Tu descarci mașina acolo unde-am încărcat eu mașina !... Asta e planificarea O.V.L.F.-ului !

Desen de Nic. NICOLAESCU

Scrisori

ÎNNOIRI

Zebilul, sat așezat pe malul lacului Babadag, capătă pe zi ce trece aspectul unei localități tot mai moderne. Oameni harnici și entuziaști, locuitorii acestei așezări dobrogene, antrenați de noile organe locale, au inițiat și desfășurat în ultima vreme largi acțiuni de înfrumusețare, prin muncă patriotică, a satului. Astfel, s-a făcut alinierea unui mare număr de străzi, s-au construit garduri tip și 1 320 de metri de trotuare, s-au curățat și întreținut șanțurile pe o lungime de peste 4 000 de metri, s-au plantat numeroși pomi și flori și au fost amenajate spații verzi pe mai bine de 2 000 de metri pătrați. Lucrările efectuate prin muncă voluntar-patriotică depășesc valoarea de 80 000 de lei și la ele au luat parte peste 1 500 de cetățeni. (C. DOLNICEANU, activist cultural)

MESERIAȘI AVEM. LE LIPSESC ÎNSĂ CĂRȚILE DE MEȘTER !

Dacă lucrările de construcții și alte treburi gospodărești se desfășoară în unitatea noastră cu rezultate economice bune, dacă nu o dată ne-am situat printre unitățile fruntașe în întrecere, toate acestea se datoresc și faptului că avem meseriași de mîna întîi, crescuți de noi. Trebuie menționat că aici, la Ghimbav, o seamă de tineri cooperatori au fost calificați la locul de muncă. O parte din meseriași, cum ar fi fierarii, de pildă, sînt în același timp strungari, lăcătuși, mecanici, chiar și constructori de mașini agricole. Bineînțeles, pentru unele meserii mai pretențioase am trimis un număr de tineri la școlile din oraș. Așa stau lucrurile cu șoferii, care au fost pregătiți la Brașov, cu tractoriștii, instruiți la I.M.A. Hărman etc.

Ceea ce aș vrea să semnalez însă în rîndurile de față, este faptul că întîmpinăm o serie de greutăți cu privire la acordarea „cărții de meșter" celor calificați la locul de muncă. Aprecierea unui meseriaș, cartea sa de vizită, este fără îndoială, calitatea produsului pe care îl dă. Alt criteriu mai bun nu cred că există. Atunci de ce nu se formează la nivel județean comisii care să se deplaseze în unități pentru a-i examina pe acești meseriași și a vedea la fața locului lucrările efectuate de ei ? De altfel, consider că ar fi util să se elaboreze chiar un regulament pe scară națională care să reglementeze problema calificării de noi meseriași la locul de muncă. (Dumitru STANCIU, președintele cooperativei agricole din Ghimbav, județul Brașov)

DIN ARGILĂ, NISIP ȘI RĂCHITĂ...

Pentru sporirea veniturilor bănești, țăranii cooperatori din Aninoasa, județul Argeș, au hotărît ca în acest an să dezvolte noi ramuri de producție. În acest scop sînt folosite argila, nisipul, balastul, lemnul, răchita și alte resurse naturale locale. Printre altele aici s-a construit un atelier de ceramică pentru confecționarea sobelor de teracotă. Noul atelier va asigura fabricarea anuală a circa 60 000 de cahle. Un alt obiectiv — balastiera — valorifică nisipul și pietrișul din prundul Riului Tîrgului. În atelierele proprii se valorifică răchita, din care se fac coșuri, precum și nuielele de mesteacăn pentru confecționatul măturilor. Toate acestea vor aduce cooperativei un venit anual de peste 1 300 000 de lei. (Aurel MARIAN, țăran cooperator)

TEHNICA NOUĂ ÎN LEGUMICULTURĂ

În tot mai multe unități agricole, legumicultura devine, an de an, ceea ce, de fapt, trebuie să fie: o ramură de producție intensivă. Lucrul nu este posibil fără introducerea și practicarea unei tehnici superioare, care să asigure un randament maxim pe unitatea de suprafață Prezentăm în cele ce urmează experiența a două unități agricole, unde tehnica nouă și-a spus, răspicat, cuvîntul.

Irigarea pe brazde lungi și-a dovedit eficiența

Începînd din cest an, ferma Hălchiu a Întreprinderii agricole de stat Feldioara a fost profilată exclusiv pe producerea de legume. La stabilirea structurii culturilor legumicole, care, spre deosebire de anul trecut, cuprinde un număr mai restrîns de sortimente (rădăcinoase — 50 ha, verzoase — 25 ha, ceapă uscată — 10 ha, castraveți cornișon — 15 ha culturi duble — ceapă verde, salată, spanac — 15 ha) s-a ținut seama, pe de o parte, de criteriul eficienței economice maxime în condițiile locale de climă și sol, iar pe de alta de posibilitățile de ridicare a gradului de mecanizare a lucrărilor.

Faptul că profilul fermei a fost definitivat numai la începutul acestui an ne-a impus ca o parte din lucrările de bază, care în mod obișnuit se execută toamna, să le efectuăm în cursul primăverii, perioadă cînd am fost, de asemenea, obligați să luptăm prin toate mijloacele pentru combaterea efectelor secetei, survenite între timp.

Bazați pe experiența bună a altor unități din țară, am stabilit ca, din cele 100 ha de grădină, pe 30 ha să irigăm după metoda pe brazde lungi, renunțînd la sistemele vechi de udare, prin revărsare ori prin aspersiune, devenite, în condițiile actuale, neeconomice.

La baza acestei măsuri au stat următoarele argumente de ordin tehnic și economic: în cazul irigării pe brazde lungi, experimentate pentru prima dată, în județul Brașov, la unitatea noastră, apa acționează asupra plantelor prin înfiltrare; se evită astfel tasarea terenului și nu mai sînt necesare lucrări repetate de mobilizare a solului după fiecare udare.

Prima acțiune întreprinsă pentru a trece la irigarea după acest sistem a fost construirea, în atelierul propriu, a unui nivelator foarte practic, confecționat din bare de fier profilate în formă de U, îmbinate prin sudură. Nivelatorul este lung de 16 m, lat de 4 m și prevăzut cu o lamă greder. Reglarea adîncimii de lucru se realizează prin intermediul unor șuruburi, în formă de manivelă, fixate la cele două extremități ale piesei active, prin barele laterale ale utilajului. Nivelatorul este prevăzut cu patru roți pe pneuri și este tractat.

După ce, în urma nivelării de bază, terenul a rămas perfect plan, s-a executat o arătură adîncă de 30 cm, cu care ocazie s-au încorporat sub brazdă cîte 40 tone/ha gunoi de grajd bine fermentat. Pe solele destinate culturilor de ceapă s-au administrat și 20 tone/ha gunoi de păsări. A urmat apoi împrăștierea, pe întreaga suprafață, a îngrășămintelor chimice: 400 kg/ha superfosfat, 200 kg/ha azotat de amoniu și 160 kg/ha sare potasică.

Deoarece terenul afectat grădinii are un substrat nisipos, coeficientul de infiltrare a apei la adîncime fiind mai mare, s-au amenajat brazde cu o lungime de 300 m. Pentru rădăcinoase și verzoase, lățimea brazdelor s-a fixat la 137 cm, iar pentru castraveți — la 167 cm. În raport cu cerințele fiecărei culturi s-au întocmit scheme adecvate pentru executarea mecanizată a lucrărilor. Prin erbicidarea culturilor de morcov și pătrunjel cu Prometrin (4 kg la ha în 600—800 de litri de apă, sub formă de suspensie) și a verzoaselor — cu Treflan, s-au eliminat total prașilele manuale.

Deoarece în incinta terenului amenajat pentru irigat nu exista un sistem de canale de aducțiune, dirijarea apei din pîrîul din apropiere — Cropiș — pe rigolele dintre brazde trebuia realizată operativ într-un alt mod. Mijlocul eficient și economicos l-am găsit în utilizarea unor jghiaburi mobile. Ele au fost confecționate tot în unitate. S-au realizat jgheaburi lungi de 8,45 m și înalte de 0.38 m; prin orificiile practicate pe pereții laterali ai jghiaburilor, apa pompată direct de la sursă este dirijată cu presiunea necesară pe toată lungimea rigolelor, de unde, prin înfiltrare din părțile laterale ale brazdelor, ajunge la rădăcinile plantelor.

Irigarea pe brazde lungi s-a putut realiza în acest fel fără fonduri de investiții. Plantele irigate în acest mod nu au simțit nici un moment efectele secetei. O demonstrează procentul de prindere de 100 la sută, dezvoltarea lor rapidă și riguroasă și producțiile mari: 12 000 kg/ha ceapă verde față de 6 000 kg planificat. *Ferma noastră a putut astfel livra pieței 76 de tone de legume diverse (salată, spanac, ceapă verde) în stare proaspătă, față de numai 23 de tone cît era prevăzut în primul semestru. Din vînzarea lor a rezultat un venit suplimentar de 127 000 de lei.*

Totodată, aplicarea noii tehnologii de irigare ne-a permis să economisim, față de anul trecut, 140 de zile normă la hectar la cultura de ceapă, ceea ce echivalează cu 4 200 de lei, 31 de zile — normă la hectarul de verzoase — adică 930 de lei și 89 de zile-normă la hectarul de rădăcinoase, adică 2 770 de lei.

Actuala dezvoltare a culturilor legumicole de bază ne îndreptățește să credem că producțiile medii la hectar vor putea fi depășite cu circa 20 la sută. Acest lucru ne permite să preconizăm că, în condițiile în care toate cheltuielile necesitate de amenajarea sistemului de irigat — procurarea utilajelor noi, repararea celor vechi etc. — se suportă de la producție, beneficiul planificat în acest an va fi depășit cu cel puțin 250 000 de lei.

Ierofim ȘERBAN
șeful
Fermei legumicole Hălchiu, județul Brașov.

LA GOICEA MARE

Din sera-solar, un beneficiu de 87 500 de lei la hectar

Cooperatorii din Goicea Mare au construit prima seră solar anul trecut, pe o suprafață de 0,75 ha. Iată rezultatele obținute: 191 000 de lei/ha la cultura I (roșii din hibridul Nr. 10 X Bizon) și 32 000 de lei/ha din cultura a doua (roșii din soiul Money Maker) Cîștigurile au fost suficient de convingătoare pentru a-i determina pe cooperatori să mărească anul acesta suprafața solarului la 4 hectare

Construcția a fost terminată la timp, ceea ce a permis ca toate lucrările de pregătire a terenului și de plantare să nu sufere nici o întîrziere. Eficiența acestei metode de cultură a legumelor a reieșit și mai bine în evidență ca anul trecut. Primele roșii s-au recoltat la 29 mai, în timp ce la culturile din cîmp, culesul a început la 15 iunie. Cele 4 hectare de solar au asigurat, pînă nu de mult, realizarea a circa 115 000 kg de roșii, preliminîndu-se o producție totală, din primul ciclu de 132 500 kg, adică de circa 33 125 kg/ha. Din valorificarea producției obținute în solar s-au obținut, pînă acum, peste 845 000 de lei. Primele încasate pentru producția livrată la export (aproximativ 10 000 kg/ha de roșii calitatea extra și 10 000 kg/ha de roșii calitatea I) s-au ridicat la mai bine de 83 000 de lei

În ciclul I de producție, solarul va asigura încă cel puțin 18.000 kg/ha. Rezultă, din calcule, că de pe cele 4 ha solar, cooperativa din Goicea Marea va obține un venit bănesc de circa 986 500 de lei, adică 246 625 de lei la fiecare hectar. Beneficiul va fi de circa 87 500 de lei la hectar.

Asemenea rezultate, după cum se vede perfect realizabile, au la bază respectarea unei anumite tehnologii, specifice culturii de tomate în solar. Cîteva din elementele acestei tehnologii se impun cu precădere, condiționînd în cea mai mare măsură cantitatea și calitatea producției.

A reieșit, astfel, în evidență importanța folosirii unor răsaduri viguroase, obținute din timp În acest scop, la Goicea Mare semănatul roșiilor s-a făcut încă din prima decadă a lunii februarie, iar repicatul în primele zile din martie. S-a remarcat net valoarea repicării în ghivece nutritive, metodă folosită pe 2 ha, unde producțiile au fost mult mai mari și mai timpurii decît pe restul suprafeței pe care s-au folosit răsaduri repicate în mod obișnuit.

O influență mare asupra rezultatelor a avut-o și fertilizarea terenului: 40 de tone de gunoi de grajd la hectar, aplicate în toamnă, și cîte 400 kg/ha de îngrășăminte chimice complexe și 100 kg/ha azotat de amoniu, date o dată cu irigarea.

Plantarea roșiilor în solar, începută la 27 martie, s-a terminat complet la 2 aprilie, cu patru zile mai devreme decît anul trecut. Densitatea de 50 000 de plante la hectar s-a realizat lăsînd între rînduri 50 cm, iar între plante pe rînd, 40 cm. Trei prașile manuale, 12 udări, susținerea plantelor pe spalier, legatul de trei ori, un copilit riguros executat și cîrnitul la trei și patru inflorescențe au determinat dezvoltarea foarte bună a culturii și coacerea rapidă a fructelor. Executîndu-se doar cinci stropiri împotriva manei, cheltuielile la această lucrare au fost cu 25-30 la sută mai mici decît în cazul culturilor din cîmp unde au fost necesare opt stropiri.

Un rol esențial în respectarea tehnologiei l-a avut permanentizarea oamenilor din echipele repartizate să lucreze la solar. Achitarea drepturilor cuvenite din prima de export, în funcție de numărul de zile-muncă efectuate în acest sector s-a făcut cu regularitate, săptămînal. *Unii cooperatori au primit și cîte 47 de lei pentru fiecare zi muncă. Acesta a fost un sistem eficient de cointeresare a cooperatorilor în efectuarea la timp a lucrărilor.*

Rezultatele, indiscutabile, înregistrate la Goicea Mare stau la baza hotăririi cooperatorilor de a mări suprafața de solar la 5 hectare.

Ing. A. FRIGIOIU

COLȚUL APICULTORULUI

Un suport pentru stupii multietajați

Stupii multietajați, ca și orice alți stupi, nu trebuie să fie așezați direct pe pămînt, întrucît umiditatea solului pricinuiește neajunsuri familiei de albine, și stupului propriu-zis, favorizînd dezvoltarea diferitelor mucegaiuri, care degradează stupii, ramele și fagurii, micșorînd astfel cu mult durata lor de folosire. De aceea se recomandă ca stupii să fie așezați pe un suport.

Suportul (vezi schița și fotografia) are forma unei rame, confecționate din scînduri de 18—20 mm grosime, după dimensiunea exterioară a fundului stupului multietajat. Colțurile din spate sînt încheiate în cepuri, iar părțile laterale ale ramei, în față, sînt înclinate sub un unghi de 45°. Pe această înclinare se aplică o scîndură lată de 180 mm și lungă de 445 mm, care, împreună cu partea ieșindă a fundului, formează scîndura de zbor. Marginea superioară a scîndurii de zbor este rindeluită în unghi.

Cînd se așează stupul pe suport, fundul este la același nivel cu marginea superioară a scîndurii de zbor și se etanșează bine cu ea.

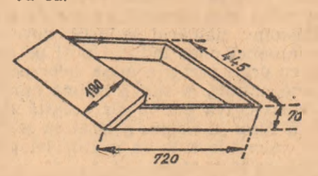

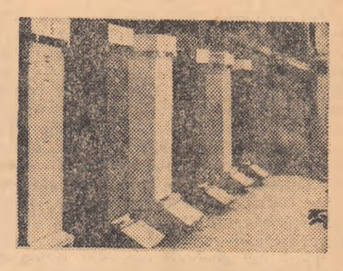

Pentru a-i mări durata de folosire și pentru a-l izola de umiditatea solului, este bine ca stupul să fie îmbibat (uns) cu păcură sau ulei mineral.

V. TRAIAN

Stațiunea experimentală Caracal. Laboranta Nicoleta Lungu urmărește cu atenție reacțiile chimice ce au loc în instalația care i-a fost încredințată spre supraveghere...

Foto: AGERPRES

Pe traseul unei viitoare excursii de documentare

Trepte pe Valea Oltului

„16 martie 1898. Astăzi s-a început pentru prima oară altoitul cu vițe americane, în noua pepinieră Drăgășani. Altoiri făcute: 4 100. Soiul: Gordan pe Riparia Gloire". Completînd cu regularitate jurnalul primei pepiniere viticole din podgorie — păstrat cu respect în micul muzeu viticol al Stațiunii experimentale Drăgășani — cel ce a notat aceste rînduri nu știa, desigur, că ele vor marca o treaptă: momentul renașterii viilor din podgoria Drăgășanilor, a cărei faimă de sute de ani nu putuse rezista în fața filoxerei. Și podgoria s-a refăcut. Soiurilor autohtone — Crimpoșia, Braghina, Gordan, Tămîioasa românească, Negru virtos — li s-au adăugat, mereu altele noi, introduse, însă, nu după criterii științifice ci după „modă" și gustul diverșilor podgoreni. S-a întîmplat astfel, cu timpul, ceea ce s-a întîmplat și în alte podgorii; viile au început să fie împestrițate de un mozaic de soiuri.

Omogenizarea lor după criterii științifice a devenit posibilă numai în condițiile agriculturii socialiste, o dată cu raionarea și microraionarea viticulturii. Acțiunea, încă în desfășurare, marchează o nouă treaptă ascendentă în istoria podgoriei Drăgășanilor. Ea a fost permanent dirijată de stațiunea experimentală.

Înființată în 1936, cu numai două laboratoare, stațiunea și-a lărgit considerabil aria cercetărilor în cele 8 laboratoare de care dispune, orientîndu-se spre nevoile imediate ale dezvoltării viticulturii din zonă. Stabilirea sortimentului de soiuri pe direcții de producție și dirijarea obținerii materialului săditor a constituit una din preocupările de bază ale cercetătorilor. Ca urmare, astăzi, din cele 10 000 de hectare ale podgoriei, 3 500 ha sînt plantații noi, în care soiurile evidențiate prin studiile de microraionare ca cele mai valoroase, ocupă suprafețe întinse. Vechea zicală locală „Crîmpoșia dă țăria, Braghina aduce spuma iar Gordanul umple butea", a fost luată în seamă dar reconsiderată științific. Studiind-o sistematic, cercetătorii au descoperit podgoriei Drăgășani, noi valențe. S-a constatat astfel, că alături de soiurile autohtone, în condițiile admirabile pe care le oferă dealurile din dreapta Oltului, își manifestă întreg ansamblul de calități și soiurile de struguri pentru vinuri albe: Sauvignon, Tămîioasa românească, Muscat Ottonel, Riesling italian. În stînga Oltului, la Simburești, Bătuta neagră, Cabernet-Sauvignon, Oporto, Merlot și Pinot noir sînt renumite pentru roșii curente și superioare. Douăzeci la sută din suprafața podgoriei este destinată producerii strugurilor de masă.

Cercetările în curs vor îmbogăți, desigur, acest sortiment. Sursa o va constitui, de data aceasta, laboratorul de genetică și selecția viței de vie. O serie de hibrizi și patru cloni de perspectivă, precum și selecțiile de portaltoi Drăgășani 37 și Drăgășani 57 așteaptă verdictul unor ultime încercări de concurs.

Indicațiile date producției pentru orientarea sortimentului au fost susținute concret: materialul săditor obținut în stațiune este dirijat în cuprinsul podgoriei, iar rezultatele cercetărilor sînt generalizate în unitățile viticole deținătoare de pepiniere.

Faima „tulburelului" de Drăgășani nu poate fi desigur contestată. Născută din calitățile proprii vinului, ea are însă la bază și situația economică specifică, în trecut, podgoriei: lipsa cramelor și a spațiilor de învechire, care obliga la un cules tîrziu și o valorificare imediată. Astăzi tehnologiile diferențiate, experimentate pentru toate tipurile de vin, au dovedit că podgoria poate da vinuri de calitate, pretabile la învechire și într-o gamă variată, corespunzător cu condițiile existente. Dovada: cele 35 de medalii de aur, 8 de argint și două de bronz, pe care vinurile stațiunii le-au cîștigat în ultimii ani la reputate concursuri internaționale.

Potențialul podgoriei de pe dealurile Oltului a fost astfel dovedit. Întinsele suprafețe omogene ca soiuri asigură, de pe acum, partizi mari de vinuri de calitate. Prin dezvoltarea industriei oenologice — al cărei important reprezentant este și complexul de vinificație de 170 de vagoane, ce intră în funcție în această toamnă la stațiune — vinurile Drăgășanilor vor sui noi trepte pe scara aprecierilor.

Din laboratoare și cîmpuri experimentale, prin propriul sector de producție, soluțiile cercetărilor de la Drăgășani își găsesc o largă aplicare în viile din podgorie. În cele 14 ferme ale întreprinderii agricole de stat Drăgășani, ele sînt concretizate pe nu mai puțin de 1 500 ha de vie.

Relația cercetare-practică capătă aci un sens concret, o parte din temele stațiunii fiind urmărite direct în condițiile de producție. Se experimentează astfel metode de folosire a diverselor îngrășăminte chimice, se fac cercetări privind plantarea viței pe terenuri podzolice — una din preocupările de bază ale laboratorului de agrotehnică al stațiunii, se aplică tehnologiile superioare în vinificație. Sectorul pepinieristic al întreprinderii, științific organizat, livrează anual 2 260 000 de vițe altoite, nu numai în podgoria proprie ci și la Iași, Dealu Mare, în Oltenia, iar aproximativ 18 milioane de butași portaltoi sînt destinați exportului. Cele 29 de medalii de aur cîștigate de vinurile întreprinderii la diverse concursuri internaționale nu reprezintă doar simple mostre. Fiecare e susținută de partizi mari de vinuri pe care le asigură plantațiile în masiv, din soiuri pure, realizate după parametri elaborați de cercetare. Ca urmare, 90 la sută din producția de vin se livrează peste hotare.

Loc de popas pe traseul excursiei organizate cu prilejul Congresului internațional al viei și vinurilor de la București, I.A.S. Drăgășani este un exponent al viticulturii moderne pe dealurile Oltului.

Ing. Sonia MARCARIAN

(Urmare din pag. 1)

și a statului, a dezvoltării continue a rețelei sanitar-veterinare, în ultimele două decenii în special, o serie de boli epizootice ca variola ovină, durina și morva au fost lichidate, iar altele cum sînt turbarea, pesta porcină, pseudo-pesta aviară, antraxul etc, au fost reduse simțitor, încît astăzi nu mai apar decît sub forma unor focuri izolate. Prin măsuri energice și prin folosirea rațională a vaccinului antiaftos românesc, în ciuda răspîndirii sale în toată Europa, în țara noastră febra aftoasă este oprită chiar de la frontiere printr-un cordon sanitar bine organizat.

Cu toate acestea, la noi, sporirea nu herică a șeptelului, creșterea indicilor săi de producție sînt încă frînate de un număr destul de mare de mortalități, de o serie de boli ale căror tare se răsfrîng în nivelul producției, destul de scăzută în numeroase unități. Spre aceste elemente, trebuie de fapt, concentrată grija conducătorilor de ferme zootehnice și activitatea sanitar veterinară, începînd de la raza circumscripției și pînă la microscopul cercetătorului.

De aceea, consider că asigurarea și menținerea unor condiții minime de întreținere strict necesare creșterii și dezvoltării normale a animalelor, calitatea pregătirii profesionale și preocupările de bază ale medicului veterinar au un rol deosebit de important. Reînființarea facultăților de zootehnie, delimitarea celor două profile, creștere și exploatare, pe de o parte, și apărarea sănătății animalelor, pe de altă parte, creează un cadru favorabil îmbunătățirii pregătirii medicului veterinar, încă de pe băncile facultății. **Se fac mai mult decît necesare orientarea profilelor în domeniile epizootologiei, medicinii veterinare preventive, bolilor de nutriție, bolilor de tineret, igienii animalelor și igienii publice veterinare.** Tot atît de utilă este de acum și precizarea atribuțiilor medicului veterinar în activitatea căruia trebuie să domine latura medicală. În cadrul preocupărilor imediate socotim că este bine să intre **organizarea unor circumscripții veterinare complexe care, la fel ca și în alte țări, să fie încadrate cu 3—4 medici veterinari specializați care, printr-o muncă colectivă, să poată rezolva cu competență multiplă cele mai importante probleme din zona respectivă.**

Una din specializările medicului veterinar de mîine trebuie să fie aceea de patolog pentru efectivele de animale din marile combinate care, ca rezultat al convețuirii în spații restrînse și a selecției în direcția precocizării, se caracterizează printr-o structură și funcționalitate fiziologică aparte. În asemenea condiții nestăpînirea deplină a cunoștințelor teoretice și practice face ca orice greșeală sau confuzie să amplifice pierderile mici, obișnuite, la proporții de dezastre. Efectuarea diagnosticului se transformă astfel dintr-o operație „de artă" sau de „inspirație" cum era, în general, în vechea clinică, într-un act de responsabilitate majoră confirmat de laboratoare autorizate, bine dotate și încadrate. Un început încurajator, căruia trebuie să-i dăm amploarea cuvenită, îl va constitui înființarea laboratoarelor uzinale în cadrul marilor complexe industriale de animale și păsări. Ele își vor afecta cea mai mare parte din activitate pentru sprijinirea nemijlocită a producției, prin observații științifice directe, diagnostic și metode concrete și operative de prevenire și combatere a bolilor. În același timp ele vor constitui principala pîrghie de transmisie în producție a rezultatelor cercetării științifice și primul punct de observație pentru orientarea mai realistă a unor teme de cercetare. Calificarea înaltă a cadrelor care lucrează în laboratoare nu poate fi asigurată decît prin cursuri postuniversitare, perioade de perfecționare la I.C.V.B. „Pasteur" și facultățile de medicină veterinară și recrutarea lor prin concurs.

Consider că pentru etapa actuală, **înființarea unui laborator central de diagnostic este absolut necesară** deoarece pe lîngă multe alte preocupări un astfel de laborator ar asigura îndrumarea și controlul rețelei de laboratoare județene, supracontrolul și standardizarea metodelor de diagnostic. Deasemenea **se simte nevoia ca laboratoarele veterinare județene să depășească faza unor „stațiuni de diagnostic" și, pe baza continuității în activitate și a dotării tehnico-materiale, să participe activ la munca de evaluare și preîntîmpinare a morbidității animale din județul respectiv. Pe lîngă sarcinile amintite, laboratorul veterinar județean trebuie să devină un centru de informare și documentare științifică a medicilor veterinari de circumscripție.**

Numai o legătură sistematică și continuă între circumscripție și laborator poate contribui efectiv la evidența apariției, evoluției și stingerii diferitelor focare de boli, la planificarea și urmărirea eficienței acțiunilor întreprinse pentru reducerea și lichidarea morbidității la animale. Din păcate, în prezent nu putem vorbi despre o astfel de legătură.

Ridicarea nivelului în practica și știința veterinară, marile descoperiri caracteristice secolului nostru, apariția formelor noi de exploatare zootehnică, determină, bineînțeles, schimbări calitative și în vocația și conținutul muncii de cercetare. Devine tot mai limpede faptul că rezultatele acestei munci, atît în ceea ce privește obiectivele imediate cît și cele mai îndepărtate, nu se pot măsura decît prin contribuția directă pe care o aduc în acțiunea de prevenire și reducere a pierderilor de animale, în ultimă instanță, la sporirea continuă a rentabilității sectorului zootehnic.

Consider că **cercetarea științifică trebuie să abordeze neîntîrziat probleme din domeniul epizootologiei generale, știință care stabilește legile de apariție, evoluție și stingere a bolilor, știință fundamentală pentru medicina veterinară preventivă și curativă.** Tot atît de necesare sînt cercetările cu caracter fundamental în domeniul fondului genetic, al rezistenței organismului și stării de boală, trecerii de la fiziologia normală la cea patologică, corelațiilor dintre focarele de boli ale animalelor domestice și ale celor sălbatice.

Pentru găsirea de noi metode de diagnostic, simplificarea și standardizarea actualelor metode, cunoașterea unor boli nou apărute pe teritoriul țării noastre trebuie să extindem cercetările privind metodologia și tehnica propriuzisă a cercetării în medicina veterinară. Un exemplu în această privință îl constituie pesta porcină africană care, deși nu a pătruns în țara noastră, a impus cercetări și studii care se continuă și în viitor.

Deși la baza organizării formelor de luptă contra tuberculozei, pestei porcine, antraxului etc., au stat studii științifice meritorii, totuși, și în stadiul actual se impune continuarea și intensificarea unor cercetări în vederea elaborării metodelor care să determine eradicarea lor completă. **Însăși producția de materiale biologice, o latură principală a activității institutului nostru, oferă un vast cadru de cercetare științifică atît pentru îmbunătățirea permanentă a eficienței produselor omologate cît și pentru altele noi și în special a celor necesare diagnosticului în masă al diferitelor boli.**

Sînt, bineînțeles, numai o parte din noianul de probleme noi pe care le ridică știința și practica veterinară contemporană. Unele din ele au și intrat în preocupările cotidiene. Altele își fac loc o dată cu asigurarea condițiilor necesare. Esențial rămîne însă un lucru: ca la circumscripție sau în laborator, avînd în față animalul sau microscopul, activitatea medicului veterinar să capete contururi noi, corespunzătoare transformărilor uriașe survenite în anii noștri.

PROBLEME ACTUALE ALE ȘTIINȚEI ȘI PRACTICII MEDICALE VETERINARE

„DAI MATA O DAMIGEANĂ!"

...și... ziua socotelilor

O proză de la primul pînă la ultimul cuvînt dubioasă, purtată cu seninătate de niște oameni pe care încrederea cooperatorilor i-a așezat în fruntea treburilor obștești și care au înșelat fără rușine această încredere. **„Tov. Lăcătușu, dai lui tov. Popescu 5 (cinci) litri țuică prună pentru tractorist și scrii pe nota de livrare gratuit", (semnat) Ilie Gheorghe; „Tov. Lăcătușu, trimite pe tov. Ciora 20- (douăzeci) litri țuică prună pentru preotul de la Crasna pe care o plăti aici la Pavel. Trimite mata și o damigeană pînă aici. Te rog foarte mult". (semnat același) Ilie Gheorghe.** Și pentru că Lăcătușu, magaziner „cu experiență", știa că a luat el Pavel (adică șeful contabil) banii, dar că numai în casa cooperativei n-o să-i verse, și-a văzut mai departe liniștit de treburi.

Răsfoim maldărul de hîrtii doveditoare ale lăcomiei unor indivizi puși pe căpătuială cu orice preț; în masa celor peste 400 de cooperatori, ei sînt o infimă minoritate și totuși cîțiva ani în șir această minoritate a furat, a risipit, a lăsat să se degradeze valori de sute de mii de lei produse de munca celor mulți.

Nu spunem nimic nou afirmînd că puterea economică a cooperativelor agricole e diferită. Sînt unități, îndeosebi în zonele de deal, unde cauze obiective — terenuri cu o fertilitate mai slabă, relief frămîntat, mai greu de lucrat — încetinesc mersul hotărît spre rîndurile din față ale cooperativelor puternice. Dar să nu exagerăm aceste cauze obiective! Fiindcă adesea nu ele determină, în primul rînd, slăbiciunile unor unități, producțiile mici, puterea economică scăzută. Intervin cauze depinzînd nemijlocit de oameni — de priceperea și spiritul lor gospodăresc, am putea spune de ambiția spre prosperitate. **Iar atunci cînd în calea acestor calități, fie ele și ale majorității cooperatorilor dintr-un sat, se așează o mină de nepricepuți, pe de-asupra puși pe pricopseală ilicită, treptat, treptat slăbiciunile economice ale cooperativei se accentuează, interesul oamenilor pentru muncă scade, începe coborîrea. Este și cazul cooperativei agricole din Săcelu, județul Gorj, unde s-au petrecut întîmplările despre care va fi vorba mai jos.**

Cînd adunarea generală a cooperativei a scos, în 1964, pe Aurel Păsărin din funcția de președinte, a făcut-o cu convingerea că nu se putea altfel. Păsărin se dovedise incapabil în funcție, „și-o luase în cap", repezea cooperatorii și numai de treabă nu se ținea. El a fost înlăturat, dar reparația morală la care cooperatorii aveau dreptul n-a venit. Mulți știau că Păsărin făcuse să dispară niște cherestea a cooperativei, unde e, ce s-a făcut cu ea — contabilitatea n-a fost capabilă să stabilească, sau n-a vrut să stabilească. (Acum se știe: a dus-o acasă!). De aici, sentimentul oamenilor că lucrurile au fost rezolvate doar pe jumătate, o îndreptățită amărăciune care avea să se accentueze prin nefericita alegere ca președinte a unui alt incapabil pus pe căpătuială: Ilie Gheorghe.

Perioada cît acesta a stat în fruntea cooperativei este marcată de un continuu regres economic al unității. Iată cîteva cifre: în 1965, producțiile de prune și struguri au totalizat 359 de tone, un an mai tîrziu — 134, pentru ca în 1967 să fie recoltate doar 58 de tone de prune și struguri. Producția zootehnică a fost la fel de slabă: sub 1 000 de litri de lapte în medie pe vacă, anul trecut. „Lipsa de furaje", scuză de multe ori prezentată drept motiv obiectiv al nerealizării planului în zootehnie, certifică în realitate un spirit gospodăresc precar, indolență, incapacitate. Pentru că nu poate fi admis să se vorbească de lipsă de furaje într-o unitate care dispune de 1 600 de hectare de pășune și are în ferme 250 de bovine și 900 de oi.

Asupra perioadei cît Ilie Gheorghe a fost președintele cooperativei vom insista mai mult. Nu atît pentru ceea ce controlul gestiunilor întreprins, la începutul acestui an, de comisia de revizie din cooperativă, sprijinită de lucrători ai Uniunii Naționale a Cooperativelor Agricole de Producție, a stabilit în seama cîtorva inși lacomi de înavuțire necinstită, cît pentru învățămintele ce se desprind din acest caz. Controlul a constatat vinovăția pecuniară a șase indivizi care și-au însușit ilegal din avuția obștească bunuri în valoare de peste 119 000 de lei. Aceștia sînt: Păsărin Aurel și Ilie Gheorghe, foști președinți, Lăcătușu Ion și Păsărin Dumitru, foști magazineri, Berbetocu Dumitru, fost brigadier și Săliște Ion, șofer. După cum se vede, cinci dintre ei aveau în mînă „pîinea și cuțitul", erau răspunzători într-o măsură mai mare sau mai mică de administrarea unor importante valori materiale. Și le-au „administrat" așa cum le-a convenit.

A prezenta aici tot hățișul matrapazlîcurilor în care au intrat are mai puțină importanță. Un lucru trebuie însă subliniat: **hoțiile și risipa au fost cu putință din cauza gravelor neajunsuri în organizarea recepționării și înregistrării producției, în neurmărirea modului cum se făcea valorificarea acesteia.** În adunarea generală a cooperatorilor, cînd delapidatorii au fost judecați și scoși din funcții, Berbetocu a încercat să justifice dispariția unor produse prin aceea că s-ar fi risipit la re-

coltare. A fost, într-adevăr, risipă la recoltare, la cereale, la fructe, și nu se va putea stabili niciodată cantitativ cît de mari au fost pierderile pe această cale. Dar Berbetocu n-a făcut nimic pentru a curma risipa, fiindcă numai pe fondul unor asemenea pierderi „din motive obiective" a putut el să fure.

„Berbetocu este vinovat; din prunele cooperativei a fabricat țuică pe care a dus-o acasă la el și apoi a vîndut-o", a pus lucrurile la punct cooperatoarea Elena Diaconescu. Necîntărită, neînregistrată, recolta, ce mai rămînea, lua drumul magaziilor, încăpînd pe mîna altor potlogari. Prin gestionare frauduloasă — produsele se introduceau în magazie fără documente, sau cu hîrtii întocmite fantezist — apăreau plusuri pe care președintele cooperativei și magazinerii amintiți le scoteau apoi. Așa au fost sustrase și înstrăinate peste 2 400 l de țuică, 400 l de vin, sute de kilograme de alimente, cereale.

În unele cazuri, produsele erau scoase și plasate pe simple bilețele, ca acelea amintite la începutul articolului. În altele, iresponsabilitatea a căpătat aspectul faptului normal: o simplă vorbă și gestionarul se executa. La una din bateriile de fabricat țuică, controlul a dat peste o „evidență" a consumului cum nu se poate mai ciudată. Dumitru Stăiculescu, responsabilul cazanului, de fapt iresponsabil, dădea țuică fără nici un act, după care nota: „Nea Aurică, tractoristul, 3 l; Gicu, la gară, 6 l; Gicu, la bază, 6 l; Costea, cînd au venit oile, 1 l; la manivelă, 1 l"... ș.a.m.d.

În sfîrșit, în alte cazuri, delapidatorii și-au însușit fonduri și produse fără să mai apeleze la intermediari. Cooperatorul Nistor Popescu a vorbit în adunarea generală despre desele deplasări la Tîrgu Cărbunești ale magazinerului Lăcătușu **„Acolo l-am văzut în piață, vîndea țuică și porumb, produse furate din cooperativă. A vîndut de multe ori și aici, în sat".** Ilie Gheorghe a primit de la Tigeria Smaranda 500 de lei pentru 1 000 de cărămizi luate de aceasta de la cuptorul cooperativei.

Este, într-adevăr, de neînțeles psihologia unor asemenea oameni. Li se pare că satul nu vede abuzurile și necinstea lor, se comportă ca niște stăpîni, uită de elementarul bun simț, întrec tot mai mult măsura.

Într-o asemenea atmosferă viciată, numai de respectarea normelor statutare de muncă nu era vorba. Rezolvările de unul singur ale președintelui au luat locul chibzuirii colective, în consiliul de conducere sau în adunarea generală, a problemelor și firește, soluțiile au fost greșite, cel mai adesea foarte păgubitoare. **„Consiliul de conducere se întîlnea foarte rar și, aproape niciodată nu ni s-a cerut părerea cînd se luau hotărîri care angajau fondurile cooperativei"**, a precizat în adunare Emilian Ciobanu, fost membru al consiliului. Pentru a lămuri pînă la capăt lucrurile, trebuie să spunem că de această pasivitate, dovedită de majoritatea membrilor consiliului, se face vinovat nu numai Ilie Gheorghe. Vinovați sînt și cei care, avînd mandatul obștei să facă parte din organul colectiv de conducere, și-au ignorat răspunderile, au mormăit pe ici, pe colo, despre abuzurile președintelui și ale altor cîțiva dar n-au pus piciorul în prag pentru a curma neajunsurile. Adunarea generală a apreciat așa cum se cuvine lipsa de interes în muncă a consiliului de conducere și a hotărît desărcinarea din funcție a tuturor membrilor lui. A fost ales un nou consiliu de conducere, hotărît să munceasdă cinstit.

Una din faptele cele mai grave, consecință a muncii sectare a președintelui este că unitatea a irosit peste 320 000 de lei pe utilaje de care ori n-avea nevoie, ori nu se asiguraseră nici un fel de condiții pentru a fi utilizate. Cînd altor cooperative „le crăpa buza" după agregate de irigat, la Săcelu au fost cumpărate două asemenea agregate, deși cooperativa nu avea amenajări pentru irigat. Ele au fost pur și simplu abandonate, au ruginit, le-au dispărut piesele. De peste trei ani, patru incubatoare zac aici, nefolosite, ca și două tocători de nutreț. **„Cumpărarea lor mi-a fost impusă de fosta uniune raională Gilort a cooperativelor agricole"**, se justifică Ilie Gheorghe. Lăsînd la o parte formularea discutabilă (dacă consiliul de conducere hotăra că aceste utilaje nu sînt necesare, nimeni nu putea impune cooperativei să le cumpere), să reținem că în afirmația fostului președinte există o parte de adevăr.

Fiindcă se pune întrebarea: pentru toate cele întîmplate la cooperativa din Săcelu, uniunea raională n-a avut nici o vină? Ba da, și încă una foarte însemnată. Îndrumarea acestei unități a fost încredințată fostului președinte al uniunii, Ion Șerban. La amintita adunare generală extraordinară a cooperativei el a fost invitat să participe, dar a refuzat. Aproape toți vorbitorii au subliniat în cuvîntul lor practicile condamnabile ale lui Șerban. El a fost cel care a interzis (!), în septembrie 1967, verificarea gestiunii materialelor de construcție a cooperativei: contrar normelor legale, a dat lui Ilie Gheorghe dispoziții să elibereze din cooperativă alimente și băutură. Deosebit de grav e faptul că Șerban, în loc să încurajeze spiritul de răspundere al cooperatorilor, atitudinea critică a acestora față de neajunsuri, a încercat să intimideze oamenii, a avut adesea o atitudine arogantă, chiar insolentă în relațiile cu cooperatorii. Cităm din cuvîntul unor participanți la adunarea generală: **„Din dispoziția tov. Șerban, din magazie au fost date alimente în mod gratuit"** (Grigore Negrea); **„Șerban nu dădea voie să se discute, nu ținea cont de propunerile noastre, spunea să stăm jos"** (Mihai Berbetocu); **„Tov. Șerban avea față de noi o atitudine abuzivă"** (Nicolae Busoi); **„Cînd venea la adunare, Șerban nu dădea voie să se discute faptele negative"** (Adrian Teodorescu); **„Hotărîrile adunării generale nu se respectau, Șerban nu-mi dădea voie să vorbesc"** (Iosif Giogia). Iată cum amestecul de hoție și delăsare, încălcări ale democrației cooperatiste și proasta organizare au creat o atmosferă încărcată, au slăbit interesul oamenilor pentru munca obștească.

Modul judicios în care adunarea generală extraordinară a cooperatorilor din Săcelu a analizat faptele supuse dezbaterii, măsurile hotărîte, sînt indicii încurajatoare că viața cooperativei agricole va intra pe un făgaș normal. Aceasta depinde, înainte de toate, de cooperatorii înșiși, de spiritul lor de exigență și disciplină. Dar și de ajutorul pe care uniunea cooperatistă județeană Gorj îi-l va acorda.

Teoharie OPREA

INVESTIȚIILE ÎN ANUL 1969

(Urmare din pag. 1)

mice necorespunzătoare. Amintind cîteva din neajunsurile constatate de noi în activitatea de investiții din cooperativele agricole ne propunem să ajutăm unitățile cooperatiste să-și stabilească cît mai judicios cu putință planul de investiții viitor, astfel încît eforturile mari pe care statul nostru și cooperativele agricole înșeși le fac, să fie pe deplin justificate de rezultatele economice ce urmează să fie obținute.

Una din lipsurile care mai dăinuie încă în planificarea obiectivelor de investiții constă în aceea că, unitățile cooperatiste prevăd să realizeze într-un an prea multe obiective, pulverizînd în felul acesta fondurile. În județul Maramureș, cooperativa din Ardusat, de pildă, și-a prevăzut realizarea a nu mai puțin de 26 de construcții, cea din Ulmeni 11, cea din Lucăcești 10. Au fost anul acesta cazuri cînd unor cooperative agricole din județele Cluj, Botoșani, Dîmbovița ș.a. li s-au repartizat cîte 12 000—30 000 lei credite pentru investiții, fapt ce a dus la pulverizarea fondurilor pe un număr prea mare de unități și de obiective. După părerea noastră, uniunile cooperatiste județene respective trebuie să ajute mai îndeaproape unitățile de producție în planificarea investițiilor, pentru a se evita pe viitor asemenea anomalii.

Sînt de semnalat și situații cînd au fost planificate și a început execuția unor obiective pentru care lipseau posibilitățile de realizare, sau intrarea acestora în folosință nu era necesară. La sfîrșitul anului 1966, de exemplu, au rămas neîncepute sau neterminate, în cooperativele agricole, circa 50 la sută din obiectivele de investiții, iar la sfîrșitul anului 1967, aproximativ 35 la sută. Acestei situații încă nu i s-a pus peste tot capăt. La recomandarea Uniunii Naționale a Cooperativelor Agricole de Producție s-a trecut la revizuirea planului de investiții pe acest an și la renunțarea de a se mai construi unele obiective pentru care nu exista bază materială și care nu erau strict necesare. De pildă, unități din județul Vaslui au renunțat să execute 71 de lucrări de investiții din cele planificate inițial, iar în județul Botoșani s-a renunțat la realizarea a 50 de obiective.

Dar greșeala de a pulveriza fondurile și forța de muncă are ca urmare și faptul că se planifică realizarea de noi obiective de investiții, deși altele similare stau încă nefolosite. Așa bunăoară, în cooperativa agricolă Broșteni, județul Dîmbovița, stau nefolosite un motor de 25 CP, un agregat de pompare și un autocamion și, cu toate acestea, unitatea și-a propus să realizeze noi investiții. Cooperativa Armeni, județul Sibiu, și-a prevăzut în planul de investiții pe 1968 realizarea unei plantații viticole, cu toate că mai are de terminat obiective începute încă în anii trecuți. Firește că asemenea practici nu sînt de natură să contribuie la mersul înainte al unităților respective, determină încetiniri în dezvoltarea producției și în creșterea retribuirii muncii cooperatorilor.

Recent, organele Băncii Agricole centrale au analizat multilateral, în 315 cooperative agricole, modul în care sînt efectuate investițiile. Una din concluziile desprinse din analiza întreprinsă, pe care ținem să o menționăm aici, este aceea că *în multe locuri durata de execuție a obiectivelor depășește cu mult timpul necesar.* Dacă la 164 de obiective s-a stabilit timpul de execuție de pînă la 6 luni, s-a prevăzut ca altele 129 să fie realizate în 6—12 luni, 37 în 12—24 de luni, iar 22 în peste 24 de luni. În cele mai multe cazuri, durata de execuție este exagerat de lungă. Chiar și la obiective cum sînt serele legumicole ale unor cooperative din județele Arad și Ilfov, amenajările de irigat din județele Tulcea, Ilfov și Teleorman, sau alimentările cu apă din Ialomița și Sălaj, obiective într-adevăr de proporții și valori mai mari, printr-o mai bună organizare a muncii pe șantiere și de aprovizionare cu materiale, termenele pot fi scurtate cu mult. Aceasta, se înțelege, ar fi foarte avantajos din punct de vedere economic, pentru unitățile beneficiare.

O altă lacună care dăinuie încă în activitatea de investiții este aceea a nefolosirii la întreaga capacitate a unor obiective. În unele unități, asemenea obiective sînt chiar abandonate. Cooperativa agricolă din Boian, județul Cluj, a cheltuit în 1965, circa 180 000 de lei cu construcția unui grajd. Grajdul este și acum nepopulat. Alimentarea cu apă din sectorul zootehnic al cooperativei agricole Țigănești, județul Teleorman, este folosită doar cîteva luni pe an, din cauza deselor defecțiuni ale unui motor care „acționează" instalația. La cooperativa agricolă din Pîncota, județul Arad, o vie plantată în 1965 pe 18 hectare, are 15—30 la sută goluri, iar o alta, realizată pe 12 ha în 1966, prezintă 35—60 la sută goluri. Din cele 77 hectare plantate cu pomi între 1963—1964, la cooperativa agricolă Lupșa, județul Mehedinți, au intrat anul acesta pe rod numai aproximativ 20 de hectare din cauză că plantația a fost necorespunzător întreținută.

Toate aceste exemple dovedesc că *nu peste tot activitatea de investiții se bucură de atenția cuvenită.* Iată de ce considerăm că o asemenea activitate se cuvine să stea mai mult decît pînă acum în atenția uniunilor cooperatiste județene și a unităților de producție. Greșelile vor putea fi cu siguranță evitate dacă *în planificarea noilor obiective se va ține în mai mare măsură seama de condițiile concrete de muncă din fiecare unitate, de tradiția locului și calificarea membrilor cooperatori, de posibilitățile reale ale cooperativelor.* O bună planificare a investițiilor este, de asemenea, condiționată și de alți factori, care, din păcate, în prezent se au prea puțin în vedere. *Este corelat planul de investiții cu baza tehnico-materială, documentațiile tehnico-economice pot fi la timp asigurate, există materialele și utilajele necesare, unitățile specializate dispun de capacitatea de execuție cerută?* — sînt întrebări cărora trebuie să li se găsească din timp răspunsuri certe pentru a fi siguri că vom executa în termen optim investiția la care ne-am gîndit.

În legătură cu planificarea investițiilor se mai ridică o problemă. Potrivit practicii de pînă acum, obiectivele de investiții se aprobă anual de către adunarea generală a cooperativei în momentul aprobării planului de producție și financiar pe anul respectiv. Considerăm că această practică trebuie îmbunătățită, atît pentru a da posibilitate cooperatorilor să analizeze mai adînc propunerile de efectuare a investițiilor supuse dezbaterilor, cît și pentru a se asigura timpul necesar elaborării documentațiilor, asigurării materialelor și utilajelor etc. *După părerea noastră, ar fi indicat ca Uniunea Națională a Cooperativelor Agricole de Producție să studieze posibilitatea organizării, chiar în trimestrul III, a adunărilor generale ale cooperativelor agricole destinate special dezbaterii și aprobării planului de investiții pentru anul viitor.* În felul acesta se pot lua măsuri din timp pentru comandarea documentațiilor tehnice, a materialelor și utilajelor necesare, pentru încheierea contractelor cu întreprinderile executante, asigurarea mijloacelor bănești etc., ceea ce va face ca răspunderea pentru activitatea de investiții să crească și mai mult în toate cooperativele agricole.

Două acțiuni pe care cooperatorii din Andrășești, județul Ialomița, se străduiesc să le încheie în cel mai scurt timp: eliberarea terenului de paie și executarea arăturilor.

Foto: AGERPRES

CURIER ECONOMIC ȘI JURIDIC

Noi precizări în legătură cu acordarea concediului de odihnă

Recent, Ministerul Muncii, prin precizările nr. 2038 din 13 iulie 1968, a explicat mai detaliat anumite situații izvorîte din aplicarea legii nr. 26 din 27 decembrie 1967, privind concediul de odihnă al angajaților.

Astfel, s-a stabilit că vechimea în muncă ce se ia în considerare pentru determinarea duratei concediului de odihnă este aceea rezultată din însumarea perioadei care, potrivit dispozițiunilor legale (nr. 40 din legea pensiilor, art. 133 din Codul Muncii și art. 29 și 30 din Hotărîrea Consiliului de Miniștri nr. 252/1967), constituie vechime în muncă, indiferent dacă această vechime este întreruptă sau nu.

Este necesară o vechime neîntreruptă în muncă de 11 luni numai pentru cei angajați prima dată sau pentru cei reîncadrați a căror vechime în muncă, potrivit prevederilor codului muncii, s-a întrerupt.

O mențiune pentru angajații care se reîncadrează în muncă după efectuarea stagiului militar: ei vor primi concediul de odihnă, în anul încadrării, cu o durată corespunzătoare vechimilor (în calculul vechimii intră și perioada stagiului militar), proporțional cu timpul cuprins între data reîncadrării și sfîrșitul anului calendaristic în care a avut loc această reîncadrare.

Sînt cazuri, desigur excepționale, cînd un angajat plecat în concediu este rechemat la serviciu. În această situație, recentele precizări ale Ministerului Muncii, ca de altfel și legea privind acordarea concediilor de odihnă, arată că angajatului respectiv i se vor rambursa cheltuielile de transport, precum și celelalte cheltuieli (cazare, cantină-pensiune, tratament etc), pe baza chitanțelor sau altor acte de plată emise de unitățile de stat, inclusiv unitățile O.N.T. În cazul în care actele de plată sînt emise de particulari, acestea se contează dacă poartă viza Consiliului popular al localității în care angajatul a fost în concediu.

O problemă este și aceea în legătură cu compensarea în bani a concediului de odihnă. Compensarea este permisă, potrivit art. 19 din legea nr. 26 din 27 decembrie 1967, în toate situațiile în care are loc o încetare a raporturilor de muncă (fie ca urmare a desfacerii contractului de muncă prin acordul părților, fie din voința unității sau a angajatului, inclusiv ca urmare a pensionării acestuia, fie datorită încorporării în vederea efectuării stagiului militar în termen, scoaterii angajatului din producție pe o durată mai mare de 12 luni, fie prin decesul angajatului) și se face proporțional cu timpul cuprins între începutul anului calendaristic și data încetării raporturilor de muncă. În asemenea cazuri, dacă angajatul nu a efectuat nici concediul de odihnă pe anul calendaristic precedent, i se va compensa în bani și concediul cuvenit pe acel an. Se recomandă însă ca salariații și conducerea unităților respective să creeze toate condițiile pentru a se efectua în natură concediul legal de odihnă, compensarea în bani a acestuia să fie în adevăr o excepție.

Consiliul Superior al Agriculturii ORGANIZEAZĂ

între 1 — 10 septembrie 1968

CONCURS DE ADMITERE

pentru următoarele școli:

A. ȘCOLI PROFESIONALE

În școlile profesionale se pregătesc cadre de muncitori în următoarele meserii:

a) Meserii cu durata de pregătire de 3 ani
- **mecanici agricoli**
- **lăcătuși mecanici (întreținere și reparații) pentru utilaje de construcții și terasamente**
- **strungari**
- **sudori**
- **electricieni pentru centrale și stații electrice**
- **electricieni de întreținere și reparații**

b) Meserii cu durata de pregătire de 2 ani
- **mașiniști pentru utilaje de terasamente.**

Pe toată durata școlarizării, elevii primesc burse și alte forme de sprijin material (hrană, cazare, îmbrăcăminte, articole de igienă personală, manuale, rechizite școlare).

La terminarea școlii, absolvenții primesc certificate de muncitor calificat și diploma de absolvire a școlii în meseria în care se pregătesc și sînt încadrați în producție prin grija Consiliului Superior al Agriculturii.

Absolvenții școlii profesionale care dau rezultate bune în muncă, după un stagiu de cel puțin 3 ani în producție, pot urma cursurile școlii tehnice de maiștri.

La concursul de admitere se pot înscrie absolvenții școlii generale de 8 ani sau 7 ani, cu precădere fii ai țăranilor muncitori și ai salariaților din unitățile agricole.

Vîrsta pentru înscrierea în școlile profesionale este de pînă la 18 ani împliniți între 1 ianuarie — 31 decembrie 1968.

Înscrierile pentru concursul de admitere la aceste școli se fac între 15—31 august 1968, la sediul fiecărei școli.

Concursul de admitere constă din probe scrise și orale la limba română și matematică, din materia prevăzută în programele școlare ale claselor V—VIII ale școlii generale.

B. ȘCOLI TEHNICE DE MAIȘTRI

Specialitățile care se pregătesc prin școlile tehnice de maiștri sînt următoarele:

a) Specialități cu durata de pregătire de 2 ani
- **maistru construcții hidrotehnice**
- **maistru lăcătuș mecanic pentru utilaje de construcții și terasamente**

b) Specialități cu durata de pregătire de 3 ani
- **maistru mecanic agricol**

Pe toată durata școlarizării, elevii școlilor primesc o indemnizație lunară corespunzătoare categoriei de încadrare pe care au avut-o ca muncitori în producție

După terminarea școlii, absolvenții se reîntorc la unitățile care i-a recomandat, fiind încadrați ca maistru sau alte funcții corespunzătoare calificării lor profesionale.

În școlile tehnice de maiștri se primesc, pe bază de concurs, absolvenți ai școlilor profesionale sau ai altor școli echivalente — în specialitatea școlii la care se înscriu — precum și muncitori calificați prin cursuri de scurtă durată, absolvenți ai școlii medii de cultură generală, recomandați de către întreprinderile agricole, dintre muncitorii calificați, buni organizatori ai procesului de producție, cu o practică în meserie de cel puțin 3 ani și cu stagiul militar satisfăcut.

Înscrierile la concursul de admitere se vor face între 15—31 august a. c. la sediul școlilor tehnice de maiștri.

Concursul de admitere constă din probe scrise și orale la matematică și probe orale la Tehnologia meseriei, din materia prevăzută în programele școlare ale școlii profesionale din specialitatea respectivă

Informații detaliate se pot obține de la Direcțiile agricole județene, Întreprinderile agricole de stat, Întreprinderile pentru mecanizarea agriculturii, Direcțiile de îmbunătățiri funciare și organizarea teritoriului și de la școlile profesionale și tehnice de maiștri.

PROFIL

Unul dintre cei 669 de absolvenți ai Școlii profesionale de mecanici agricoli din Sintana este Dumitru Costina. El a absolvit școala cu media generală 10, ca șef de promoție, în 1957.

L-am întîlnit, zilele trecute, la cooperativa agricolă „Viață nouă" din Sintana, executînd arături adînci, alături de ceilalți cinci colegi ai lui, mecanizatori la Întreprinderea pentru mecanizarea agriculturii, cu sediul în aceeași comună.

— Ne străduim să lucrăm corect, respectînd adîncimea prevăzută — ne-a spus el. La recepție așteptăm din partea brigadierului un „foarte bine". Pînă diseară dăm gata 50 de ha...

De la ceilalți tractoriști am aflat că Dumitru Costina a obținut la concursul „Cine știe agricultură, cîștigă" premiul întîi pe județul Arad, urmînd ca în toamnă să participe la faza inter-zonală de la Cluj. De aceea, în timpul său liber se și pregătește intens pentru concurs, citind literatură de specialitate. Toamna acestui an îl așteaptă, de altfel, pe Costina și cu primele lecții ale clasei a zecea a liceului seral din Sintana, al cărui elev este.

La sfîrșitul anului trecut, el a fost primit în rîndurile comuniștilor. Fiind tînăr, Dumitru Costina continuă să se ocupe de problemele de tineret, ca responsabil de grupă U.T.C la secția nr. 2, unde tovarășii lui de muncă l-au îndrăgit, apreciindu-i calitățile și urmîndu-i exemplul.

Ion COȚOI
corspondent

ÎN AȘTEPTAREA CASĂRII

DIN NECAZURILE UNEI ÎNTREPRINDERI PENTRU MECANIZAREA AGRICULTURII

O dată cu transformarea S.M.T. în întreprinderi pentru mecanizarea agriculturii și organizarea lor pe principiul gestiunii economice proprii, în calculul prețului de cost a intervenit un element nou — amortismentul mijloacelor fixe. În condițiile noi create se naște o legitimă întrebare: cum folosim mașinile agricole încît plata amortismentului să-și găsească pe deplin justificarea? În acțiunea de organizare științifică a producției și a muncii, noi am depistat multiple căi, ajutați și de recentele reglementări cu privire la activitatea de transporturi, de folosire a utilajului agricol. Realizările din primul semestru al anului — perioadă încheiată cu beneficii — sînt demne de luat în seamă.

În domeniul utilizării mijloacelor fixe mai persistă însă unele deficiențe pe care le-am dori cît mai grabnic înlăturate. Potrivit sistemului aplicat pînă în acest an, fostele S.M.T. erau dotate cu mașini agricole de la centru. Înzestrările cu mașini agricole nu erau corelate, întotdeauna, cu necesitățile reale ale unităților, motiv pentru care s-au creat stocuri disponibile. Anul trecut s-a luat măsura, altminteri firească, de redistribuire a majorității utilajelor disponibile din unități. Această măsură nu a fost însă respectată în întregime nici anul trecut și, după cum se va vedea, nici în acest an.

Pe la mijlocul anului trecut, de exemplu, după încheierea acțiunii de redistribuire a utilajelor disponibile, întreprinderea noastră a fost dotată, în plus față de nevoi, cu patru mașini de plantat cartofi. Au fost necesare numeroase intervenții pînă cînd, în sfîrșit, cele patru mașini au fost trimise altor unități, firește, cu cheltuieli suplimentare. Anul acesta am fost iar dotați cu o mașină de plantat cartofi, precum și cu 5 mașini de împrăștiat îngrășăminte și 7 batoze, deși în planul nostru pe 1968 nu erau prevăzute. În plus, mașina pentru plantat cartofi a sosit în unitatea noastră deformată și cu multe piese lipsă. Am sesizat despre această situație direcția de resort din Consiliul Superior al Agriculturii, dar, deși au trecut de atunci cîteva luni, nu am primit nici un răspuns.

Pentru efectuarea unor lucrări în vii și livezi, anul trecut am primit cinci tractoare mici, din import. Din gama largă de mașini anexe — pluguri, freze — cu care sînt prevăzute să lucreze aceste tractoare, unitatea noastră nu a primit decît 4 mașini de stropit. În aceste condiții, tractoarele respective nu le-am putut folosi decît la lucrările de stropit, deci sub capacitatea lor productivă, deși pentru ele plătim amortismente, fără ca să aducă unității vreun beneficiu. O situație asemănătoare există și la alte mijloace mecanice. Astfel, în luna martie, în unitatea noastră au fost trimise trei tractoare S-650, pe șenile. Deși de aceste tractoare avem foarte mare nevoie pentru efectuarea arăturilor pe terenurile în pantă, din lipsa plugurilor, nu le putem folosi. *Corelarea planului de dotare cu tractoare cu cel al mașinilor agricole ar trebui să constituie o preocupare mai susținută atît din partea Departamentului mecanizării din Consiliul Superior al Agriculturii, cît și din partea celorlalte ministere de resort.*

Legat tot de domeniul folosirii mașinilor agricole, doresc să mai amintesc și un alt aspect care ne dă multă bătaie de cap. Este vorba de casarea utilajelor. *Modul de rezolvare a casării utilajelor este în prezent deosebit de greoi* și iată de ce. La sfîrșitul anului se stabilesc utilajele care și-au îndeplinit durata de serviciu, sau care o împlinesc în cursul anului următor. Aceste utilaje sînt trecute în planul de producție la rubrica „Utilaje propuse pentru casare". Din acest moment, utilajele respective se stochează și, ca atare, nu li se mai acordă nici un fel de fonduri pentru exploatare și reparații. Pînă primim însă aprobarea de rigoare pentru mașinile propuse la casare plătim amortismente. În cele mai dese cazuri, comisia de casare din Consiliul Superior al Agriculturii respinge documentațiile, pe motiv că nu ar fi corecte. De aici înainte documentațiile fac cale întoarsă la direcția agricolă județeană și apoi la întreprindere. După refacere, actele în cauză pornesc iar la drum. Toată plimbarea aceasta durează uneori un an și chiar doi, timp în care utilajul propus la casare nu produce nimic, în schimb amortismentele se plătesc regulat. În aprilie 1967 I.M.A. Hemeiuși, bunăoară, a trimis la C.S.A. documentații pentru casarea a 10 tractoare și 3 combine. În luna septembrie a aceluiași an am primit aprobarea pentru casarea tractoarelor, dar pentru combine nu am primit răspunsul așteptat nici pînă acum.

Am ridicat toate aceste probleme în speranța că ele vor găsi ecou la Departamentul mecanizării din Consiliul Superior al Agriculturii. În curînd vom trece la întocmirea planului de producție pe 1969, iar rezolvările de care amintim ne-ar ajuta considerabil în înscrierea unor cifre de plan cît mai reale.

N. TERENTE
inginer șef
la I.M.A. Hemeiuși,
județul Bacău

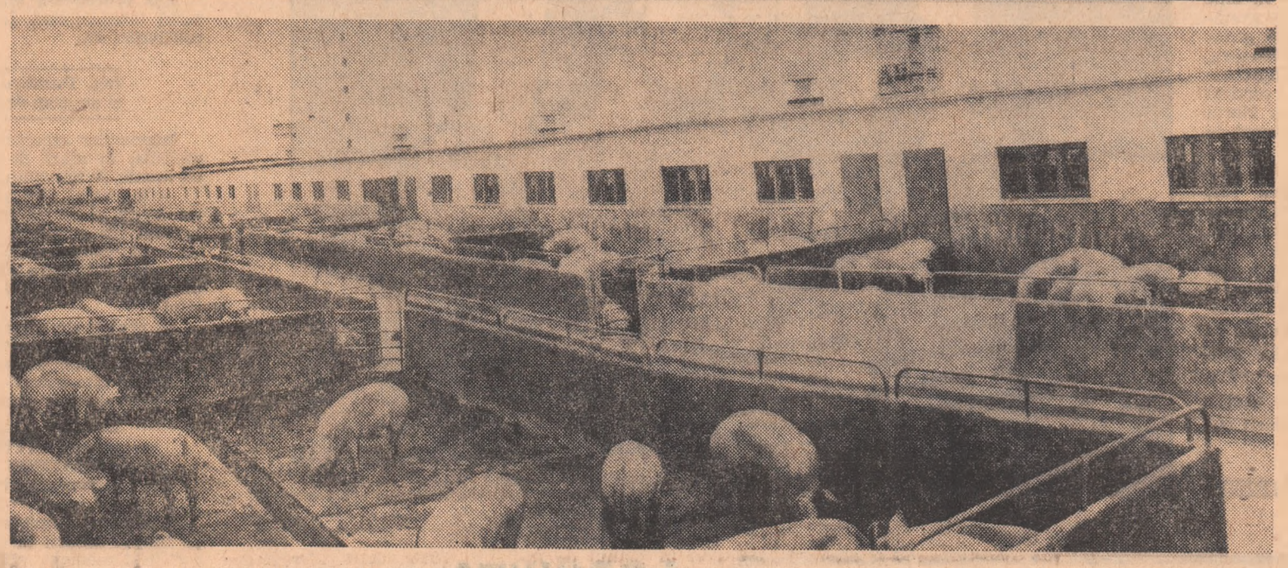

Noul complex de îngrășare a porcilor de la Palota, județul Bihor Foto: AGERPRES

INSTANTANEE
ÎN ALB ȘI NEGRU

Nedeie pe-o vatră străbună

Sarmizegetusa. Localitate cu neasemuită rezonanță în istoria neamului. Aici, la vechea vatră strămoșească s-au adunat, zilele trecute, la praznic mii și mii de oameni. Localnici și musafiri, veniți pe potecile înguste de peste dealuri, din întreaga vale a Hațegului, de la Poieni și Pocinești, din Hobița, Clopotiva și Rîu de Mori, de la Pețcana, Cîrnești ori Zăicani s-au strîns în virtutea unei străvechi tradiții, la nedeia ce se organizează la Sarmizegetusa în fiecare vară. Fiii satului plecați pe alte meleaguri s-au întors și ei acasă: judecătorul Adam Corui de la Pietroșeni, economista Stela Zgîrcea de la București, tehnicianul Ștefan Vrînceanu de la Brașov...

„Spre amiază, ne relatează corespondentul nostru Carol Bora, musafirii și gazdele s-au așezat la o masă comună, în vreme ce viorile și taragotele au prins a mîngîia sufletele, trecînd de la tristețea picurată duios în doine, la jocurile de doi, ardelenele ori legănatele ca în Banat".

Între pat și ciorbă...

Creșterea și educarea celor mici denotă delicatețe sufletească, afecțiune și responsabilitate. Drept care, consiliul de conducere al cooperativei agricole de producție Liscoteanca, comuna Bordei Verde, județul Brăila, a înființat — avînd condiții — o grădiniță pentru copii. Entuziasmați, cooperatorii au anunțat acest lucru forurilor superioare. Forurile superioare au fost și ele fericite și l-au felicitat. Am vrut și noi să-l felicităm și am mers la fața locului. Și ce-am văzut? Un local murdar, mobilier cojit, copiii îngrămădiți într-o singură cămăruță. Dar asta nu e totul. Prichindeii servesc masa la cîțiva kilometri distanță, la Casa agronomului. Închipuiți-vă, la amiază, un șir de copii topiți de căldură, tîrîndu-și pașii spre marginea comunei. Și mai închipuiți-vă aceiași copii venind înapoi, spre a se culca.

Local adecvat scopului ar exista chiar în centrul comunei — clădirea fostului sfat popular — dar autoritățile comunale nu vor să-l dea grădiniței. Vor să deschidă acolo un bufet...

Trec anii...

Trec oamenii prin comună și se uită la clădirea începută și neterminată. Trec și se uită nu de un an-doi, ci de vreo opt. Se uită cum zboară filele calendarului, cum se apropie toamna, iar viitoarele săli ale căminului cultural stau în continuare părăsite. Și ce speranțe se puneau aici, la Stolnici, județul Argeș, în el. Dar uite că încep ploile, cad cărămizile, se dărîmă pereții... O să fie nevoie de alte și alte lucrări...

Aceeași situație la Cătelasca și Recea-Oarja, unde „construcțiile" căminelor culturale arată la fel. La Mihăești, baremi, s-a pus numai temelia și lucrul s-a oprit pe neașteptate, deși toate materialele necesare au fost strînse. La Leordeni, s-a tot construit... patru ani la rînd, iar acum se constată că ar mai trebui... 400 000 de lei!

Și vremea își vede de drum. Trec anii, trec lunile-n goană... ca în versurile lui Topîrceanu.

O, clipă, oprește-te! Așteaptă-i și pe „gospodarii" din comunele amintite să-și potrivească pasul cu tine!

Găinile au zburat, dar porcul?

În mai puțin de un an, la cooperativa agricolă din Cărășeu, județul Satu Mare, s-au furat din averea obștească 167 de kg de sămînță de ghizdei și trifoi, aproape 3 000 de kilograme de cînepă, 15 găini și un porc de peste 80 de kilograme.

— Găinile au „zburat", ghizdeiul și trifoiul s-au dus „pe apa sîmbetei", iar cînepa s-a... topit, remarcă, cu o undă de ironie, un locuitor al satului. Dar porcului, care a fost sacrificat chiar în sectorul zootehnic, de ce nu i s-a mai putut da de urmă?

Și cînd te gîndești că postul de miliție e doar la cîțiva pași!

Atenție — pericol de înec!

Cooperativa agricolă din Luncavița, județul Tulcea, depune eforturi lăudabile spre a-și mări suprafața irigată. Depune în același scop și fonduri considerabile, obținute sub formă de credite. Unde le depune? În conturile întreprinderilor constructoare. Cum își onorează acestea „obrazul" plătit?

D.I.F.O.T. Constanța avea de asigurat, între altele, sursa de alimentare cu apă. A început însă de anul trecut construirea canalului de aducțiune, lung de 300 de metri. Nu e nici azi complet gata. Cînd s-a băgat apă în el s-a constatat un fapt uluitor: canalul... intră la apă. Terenul fiind foarte slab, taluzele se surpă și astupă canalul. Constructorii dau vina pe proiectanți, care n-au întocmit un studiu tehnico-economic aprofundat. Proiectanții dau vina pe constructori, despre care spun că n-au lucrat cum trebuie. Și canalul se astupă. Așa că acum se bat piloni de lemn pentru consolidare. Se bat, dar pe banii cooperativei agricole de producție Luncavița, care are și așa destule credite scadente.

O veste de ultim moment: sorburile de la pompe au fost acoperite, la cîteva zile de la montare, cu mîl. Grosimea — peste 1 metru. Este în pericol și stația de pompare. Așa dar, atenție — pericol de înec!

Oameni de... zahăr!

Din rafturile magazinelor cooperației de consum din comunele și satele Albești, Ungureni, Ionești, Recea, Zărnești etc., județul Argeș, lipsesc, în ultima vreme, unele mărfuri de strictă necesitate pentru țăranii cooperatori: sare, zahăr, dulciuri precum și unele produse textile de sezon. Locuitorii sînt nevoiți să cumpere sare tocmai de la Pitești.

De fapt aceste produse există în cantități mari, dar nu în rafturi, ci în depozitele uniunii județene a cooperativelor de consum. Gestionarii neglijează buna aprovizionare, iar unii dintre ei susțin că... nu știu să întocmească note de comandă! Dacă ăsta este „motivul", situația e clară: așa gestionari, așa aprovizionare! Neclar este însă următorul fapt: aproape zilnic, prin localitățile amintite, poposesc, pentru îndrumare și control, salariați ai uniunii județene a cooperativelor de consum. Nu iau măsuri. Îs oameni de... zahăr, asta-i!

Dicționar de economie agrară

Dezvoltarea economiei agrare ca știință și necesitatea aplicării concluziilor sale în practică au dus la îmbogățirea limbajului și la apariția de termeni noi care au un anumit conținut, și se referă la o sferă precisă. O serie de termeni au fost creați, alții și-au mărit aria de utilizare, iar alții au fost împrumutați din alte limbi.

Pentru a da posibilitatea ca termenii de economie agrară să fie înțeleși cît mai bine, s-a inițiat întocmirea unui Dicționar de Economie Agrară. El se adresează economiștilor, inginerilor agronomi, horticulturi, zootehniști, celorlalte cadre de specialiști din agricultură, cadrelor didactice etc. Prezentarea în dicționar a fiecărei noțiuni nu se rezumă exclusiv la definiție, ci are un carcter lexic, de explicare a conținutului, a funcțiilor, indicatorii economici care o caracterizează etc. în așa fel încît lucrarea să fie cît mai utilă. Dicționarul va cuprinde aproximativ 800—1 000 de termeni. Autorii lucrării au dat termenului Economie agrară o definiție mai largă decît se dădea pînă acum, considerînd că această știință are ca obiective și organizarea întreprinderilor agricole, gestiunea economică a acestora, precum și aspectele agricole pe care le îmbracă diferite noțiuni ce fac parte din economia politică, statistică, econometrie, sociologie, tehnică agricolă etc., dar care sînt absolut necesare pentru înțelegerea problemelor ce sînt studiate în ansamblul științelor agrare.

Pentru a cunoaște și părerea altor specialiști în afară de cei ce au participat direct la elaborarea Dicționarului de Economie Agrară, folosindu-ne de amabilitatea revistei „Agricultura socialistă", supunem dezbaterilor principalele noțiuni, atît sub aspectul conținutului lor, cît și al formei de prezentare.

S. HARTIA
redactor principal

Termenul „PĂMÎNT"

PĂMÎNT mijlocul principal de producție în agricultură, care, datorită însușirilor solului de la suprafața lui, unde au loc procese mecanice, fizice, chimice și biologice, face posibilă creșterea și producția plantelor agricole.

Rolul pămîntului (solului) de principal mijloc de producție în agricultură este determinat, în primul rînd, de cea mai importantă însușire a lui care este fertilitatea.

Pămîntul mai are următoarele însușiri care-l deosebesc de celelalte mijloace de producție:

a) este în mod practic inepuizabil, întrucît se formează în procesul permanent de bioacumulare, adică de scoatere a substanțelor nutritive din circuitul geologic și trecerea lor în stratul de solificare;

b) este limitat ca întindere, ceea ce impune intensificarea continuă a producției agricole;

c) este neuniform în ceea ce privește reliefuI, capacitatea de producție (fertilitatea) și structura lui fizică, chimică și biologică, particularitate care determină o structură diferențiată a producției agricole pe diferite terenuri și apariția rentei diferențiale;

d) dacă toate celelalte mijloace de producție pot fi mutate dintr-un loc în altul, iar unele sînt folosite numai în mișcare (plugul, semănătoarea etc.), pămîntul rămîne în permanență în același loc. Această însușire influențează repartiția teritorială a producției agricole;

e) în timp ce, pe măsura dezvoltării tehnicii și științei, toate mijloacele de producție se înlocuiesc cu altele, mai perfecționate, pămîntul constituie mijlocul de producție care nu poate fi înlocuit;

f) în general, toate mijloacele de producție, fie că sînt folosite sau nu, se uzează. Pămîntul, ori cît de mult timp ar fi folosit, nu se uzează. În cazul cînd este folosit nerațional, el poate să-și piardă din capacitatea productivă, dar rămîne în aceeași cantitate, iar dacă este secătuit total de elementele nutritive (adus în stare de teren neproductiv), poate să-și recapete fertilitatea sub influența factorilor naturali și a acțiunii omului.

În agricultură, pămîntul reprezintă și un obiect al muncii, deoarece un număr mare de lucrări (arat, semănat, prășit, etc.), se efectuează acționînd asupra pămîntului. De asemenea, în anumite condiții, poate fi considerat și ca unealtă a muncii, întrucît, în mod permanent (fără ca omul să intervină) în sol, au loc acțiuni mecanice, fizice, chimice și biologice care influențează în mod direct creșterea și dezvoltarea plantelor.

I.A.S. CILIBIA LA JUMĂTATEA ANULUI

PROGRESE EVIDENTE DAR ȘI MINUSURI CARE TRAG ÎNAPOI UNITATEA

Cu cîteva luni în urmă, în paginile revistei noastre, analizînd activitatea I.A.S. Cilibia din trustul zonal Ploiești, semnalam o serie de nerealizări ale acestei unități. Sfîrșitul primului semestru din acest an trebuia — conform spuselor directorului unității, tov. ing. Traian Mihai, — să se încheie cu lichidarea acestor deficiențe. Ceea ce, în cea mai mare parte s-a confirmat: planul de venituri al întreprinderii pe primul semestru a fost îndeplinit în proporție de 104 la sută.

Spre deosebire de alți ani, sectorul creșterii animalelor se dezvoltă pe o linie ascendentă, acesta fiind unul din puținii ani cînd el își depășește planul. Cele mai mari venituri în creșterea animalelor au fost realizate la carnea de taurine — aproape 2,2 milioane de lei, cu circa 625 000 de lei mai mult decît se planificase inițial.

Obținerea unei cantități sporite de carne se datorește, în primul rînd, furajării raționale a animalelor cu nutrețuri ieftine și diverse adausuri — melasă, uree etc.

— *De cea mai mare importanță în folosirea acestor furaje*, ne-a declarat șeful fermei de îngrășat taurine, ing. Gh. Lupu, *este pregătirea lor pentru administrare și alcătuirea unor asemenea rații furajere, încît animalele să primească toate elementele nutritive necesare pentru creștere și îngrășare.*

Hrănind astfel animalele, sporul mediu zilnic s-a realizat pe întreaga fermă, iar la unele loturi, acest indicator a fost de aproape două ori mai mare decît cel planificat.

— *Sporul de venituri*, continuă șeful de fermă, *putea fi și mai mare dacă existau condiții de muncă mai bune în toate adăposturile. Dar numai un singur grajd este dotat cu instalație mecanică de scos gunoiul. La alte trei adăposturi, adăpatul animalelor se face manual.*

Un factor hotărîtor care a contribuit substanțial la depășirea planului de carne a fost folosirea rațională a spațiului de cazare din grajduri. Mai mult de 90 la sută din carnea de taurine livrată peste plan de întreprindere s-a realizat pe seama folosirii intensive a spațiilor; față de ceea ce se considera a fi o populare normală, au fost puse la îngrășat cu 200—250 de animale mai mult în fiecare grajd.

Însemnate depășiri de venituri s-au realizat de la vacile de lapte. Au fost corectate greșelile existente la începutul anului în acțiunea de reproducție a animalelor.

— *Pînă acum au fost recuperate rămînerile în urmă din primul trimestru și, fără îndoială, că vom depăși cu mult planul la finele trimestrului trei*, ne spune șeful fermei de vaci cu lapte, medicul veterinar Livius Mihailovici.

Este de remarcat și aici deosebita preocupare pentru buna întreținere a animalelor, pentru respectarea cu strictețe a programului de grajd, în condiții de lucru nu prea ușoare: într-un grajd adăparea animalelor se face tot manual, ca și, în alte trei, evacuarea gunoiului.

Cu rezultate bune a încheiat semestrul și ferma de pui pentru carne. La 90 de zile, puii au ajuns în medie, la 1,542 kg.

Dar la I.A.S. Cilibia există și o îngrășătorie de porci care, în primele șase luni ale anului, nu și-a realizat cu 14 tone de carne planul de producție; planul de livrare a rămas și el nerealizat cu 86 de tone. Am încercat să discutăm cu șeful acestei ferme — medicul veterinar Dumitru Ene — dar n-a fost chip, este navetist și pierdea trenul.

Din motivările economistului fermei am reținut că: adăposturile sînt vechi, de proastă calitate, fără apă, acoperite necorespunzător, nu au instalație electrică ș.a.m.d. Interlocutorul nostru nu a menționat însă că aceste condiții, de altfel obiective, există și la celelalte ferme și cu toate acestea ele își îndeplinesc și chiar își depășesc sarcinile de plan.

Adevărul este că nerealizarea sporului mediu zilnic la îngrășătoria de porci — și așa destul de mic — cu peste 70 de grame se datorește în primul rînd modului defectuos de a munci al îngrijitorilor, lăsați să crească porcii cum se pricep, deși ferma este condusă de un specialist. Aici se risipesc multe furaje, curățenia lasă de dorit.

Dacă în toate celelalte ferme, disciplina și răspunderea în muncă au substituit în bună măsură condițiile mai puțin corespunzătoare de creștere și exploatare a animalelor, la îngrășătoria de porci neajunsurile persistă. Ni s-au dat asigurări de către economistul fermei că pînă la sfîrșitul anului nerealizările vor fi recuperate. Aceste asigurări nu au însă nici un suport real, pentru că, efectiv, nu s-a întreprins nimic în direcția organizării, așa cum trebuie, a activității din îngrășătorie.

Pentru ca întregul sector zootehnic din întreprindere să-și realizeze sarcinile de plan, trebuie să se intervină în primul rînd aici, la îngrășătoria de porci. Se impune ca personalul fermei să preia de grabă experiența bună acumulată de celelalte ferme zootehnice în privința organizării și controlului muncii, a disciplinei și răspunderii în îndeplinirea sarcinilor de către toți lucrătorii.

S. CERCELARU

INVESTIGAȚII COLECTIVE

(Urmare din pag. 1)

Unele rezultate pozitive au fost înscrise și în acțiunea de organizare științifică a producției și a muncii. Aplicarea măsurilor cuprinse în studiul de reorganizare a fluxului tehnologic de prelucrare a reperului DO 1002 A, de exemplu, va aduce uzinei din Galați o economie anuală de 405 000 lei.

Evidențiind aceste realizări informarea prezentată s-a oprit îndelung la unele aspecte negative din munca comitetului de direcție și a întregului colectiv al uzinei. Au fost analizate în mod deosebit cauzele care au condus la nerealizarea sarcinilor din sectorul de reparații, insistîndu-se asupra îmbunătățirii calității reparațiilor executate la motoare și tractoare, prin respectarea tehnologiei de lucru și adoptarea unor procedee tehnice moderne.

Atît informarea cît și numeroșii participanți la discuții au scos în evidență existența în sectorul fabricației pieselor de schimb a unui procent însemnat de rebuturi a căror valoare s-a ridicat în semestrul întîi la 182 mii lei.

Arătînd cauzele care au condus la înscrierea rebuturilor — abateri de la tehnologia de lucru și de la rețeta de turnare — **Ion Gălățeanu**, șeful sectorului de fabricație, a făcut propuneri interesante cu privire la eliminarea și a altor deficiențe existente în sectorul pe care-l conduce.

— Multe utilaje din secția noastră — a spus vorbitorul — nu mai prezintă, datorită uzurii avansate, precizie la prelucrarea pieselor Aceste utilaje trebuie cît mai grabnic introduse în reparații și chiar înlocuite. Se cer măsuri radicale și cu privire la organizarea rațională a transportului intern.

Vorbind despre rezultatele bune obținute în munca sa și a colectivului din care face parte, muncitorul **V. Alistar** a ținut să spună: „Ne bucură rezultatele pozitive ale uzinei noastre și ne întristează deopotrivă, insuccesele ei. Ar fi bine dacă în gama de repere pe care le fabricăm s-ar introduce, pe cît posibil, piese în serii mari, eficiente din punct de vedere economic. Este, cred, o chestiune care trebuie să stea pe viitor, mai mult în atenția comitetului de direcție și a trustului central".

Revinînd problema fabricării pieselor de schimb, **M. Timpău**, inginer tehnolog, a subliniat necesitatea asimilării unor produse noi în vederea acoperirii capacităților de producție, cu sortimente rentabile care să echilibreze balanța economică a întreprinderii.

În cuvîntul său, **Gh. Dajboc**, președintele comitetului sindicatului și membru în comitetul de direcție al uzinei, a subliniat necesitatea întăririi disciplinei în muncă și folosirii rționale a timpului de lucru

Propuneri prețioase au fost făcute și în legătură cu folosirea extensivă a utilajelor, cu eliminarea stocurilor de materii și materiale fără mișcare sau cu mișcare lentă.

Numeroși participanți la dezbateri au accentuat asupra importanței intensificării activității de organizare științifică a producției și a muncii, a participării tuturor compartimentelor funcționale la găsirea celor mai raționale metode de muncă și aplicarea lor în practică.

Sugestiile și propunerile făcute de participanți în cadrul dezbaterilor au contribuit la îmbogățirea măsurilor ce trebuie luate în continuare, în vederea îndeplinirii planului anual la toți indicatorii.

O ÎNTREBARE MEREU ACTUALĂ:

Cum circulăm pe drumurile publice?

Vară sau iarnă, toamnă sau primăvară, pe drumurile publice circulația vehiculelor și a pietonilor nu contenește niciodată. Traficul rutier, acest apanaj al civilizației moderne, nu cunoaște, așadar, întrerupere. Iar atunci cînd neatenția, neglijența ori alcoolul pun stăpînire pe omul de la volan sau pe simplul drumeț, asistăm de fiecare dată la scene tragice. Un recent raid efectuat de organele de miliție a scos la iveală asemenea situații în comune din diverse județe ale țării.

Iată-ne pe urmele unor accidente soldate cu răniri și chiar cu moartea, datorate nerespectării unor reguli de circulație pe șosele și drumuri. În timp ce autocamionul 21-HD. 233, condus de Gh. Mărgineanu, circula pe distanța Deva-Simeria, de pildă, încercînd să depășească o căruță, a tamponat motocicleta 46-HD-159 care venea din sens opus, accidentînd grav cele două persoane aflate pe acest din urmă vehicul. Cauza accidentului a fost lesne găsită: autocamionul condus de Gh.Mărgineanu nu avea frîne. Un caz similar s-a petrecut pe șoseaua Ostrov-Constanța, în ziua de 4 iulie. Circulînd cu tractorul între comuna Ostrov și satul Buceag, Mihai Talvan a ajuns deodată sub vehicul. Explicația: s-a rupt fuzeta tractorului, lucru pe care tractoristul l-ar fi putut evita dacă ar fi făcut revizia tehnică înainte de a pleca la drum. Neglijența aceasta i-a adus lui Mihai Talvan moartea. O primă constatare, deci, se referă la aceea că de multe ori conducătorii de autovehicule pornesc la drum fără să se fi asigurat asupra stării tehnice a mașinilor.

Alteori, insuficienta preocupare pentru calificarea conducătorilor auto poate avea urmări dintre cele mai neplăcute. Astfel, în timp ce din direcția Ploiești-Buzău circula motoscuterul 47-PI-653, condus de Ghiță Nicolae Stelian, din sens opus venea un tractor U-26 neînmatriculat, urmat de o remorcă cu două axe și o cisternă, proprietatea I.A.S. Săhăteni, ferma Albești. În loc să acorde prioritate motoscuterului, omul de pe tractor a virat la stînga, provocînd o tamponare. Accidentul s-a soldat cu rănirea gravă a conducătorului motoscuterului. Ceea ce trebuie subliniat este faptul că Ristea Vasile, aflat la volanul tractorului nu posedă carnet de conducere, deși lucrează la I.A.S. Săhăteni — secția Albești, în funcție de tractorist.

Tot datorită unei insuficiente pregătiri profesionale, șoferul Rotaru Nicolae, care conducea autocamionul 21-BC-2904, urmat de o remorcă, a provocat și el un accident în apropiere de municipiul Gheorghe Gheorghiu-Dej. Coborînd o pantă pe un drum nemodernizat, remorca s-a decuplat de autocamion și a apucat-o spre dreapta, deplasîndu-se în afara părții carosabile și apoi pe arătură. În drumul său, remorca a lovit, accidentînd-o grav, pe locuitoarea Tănase Elena. Decuplarea remorcii s-a produs deoarece șoferul, în loc să pună șplint la siguranța cîrligului de tracțiune, a folosit o sîrmă, care, firește, a cedat la trepidații.

Trebuie relevat că multe accidente se petrec și datorită neatenției pietonilor din comune. Adesea ei nu se asigură atunci cînd trec strada și se trezesc față în față cu autovehiculele. Este cazul cetățeanului Ion Bianu, din satul Tătaru, comuna Dudești, de pildă, care a fost lovit în ziua de 27 iunie de autoturismul 2-B-6988, condus de Gheorghe Din. Deși autovehiculul circula cu viteză redusă pe drumul comunal, Ion Bianu a dat buzna în fața lui. Cel accidentat s-a ales cu o fractură de bazin și o alta a femurului stîng.

Bicicliștii se numără și ei printre cei care provoacă frecvent accidente. Ei circulă pe șosele fără a lua vreo măsură de precauție, neinscriindu-se pe un fir unic de circulație. Așa s-a întîmplat, de exemplu, cu cetățeanul Petre Marin care, aflîndu-se pe bicicletă în apropiere de Hîrșova, fără să se asigure a tăiat calea autobasculantei 32-B-5789, care circula în condiții de viteză legale. Rezultatul: Petre Marin s-a ales în urma accidentului provocat de el cu fractura craniului.

Am relevat doar cîteva cazuri. Ele scot încă o dată în evidență necesitatea respectării cu strictețe a regulilor de circulație pe șoselele și drumurile publice. Este o îndatorire de prim ordin a tuturor factorilor educativi din mediul sătesc să desfășoare o susținută muncă în rîndul cetățenilor de toate vîrstele în vederea cunoașterii și respectării normelor elementare de circulație. Părinții, cadrele didactice, conducerile unităților agricole, organizațiile de tineret de la sate, organele de miliție sînt chemate să-și spună mai hotărît cuvîntul în această privință.

Mihai AIRINEI

Editura Agrosilvică

ÎNFIINȚAREA ȘI FOLOSIREA RAȚIONALĂ A LUCERNIERELOR

Autorii — dr. ing. P. Varga și ing. N. Davidescu — prezintă, între altele, metodele de sporire a producției lucernierelor, importanța lucernei în sistemul conveierului verde, formele de conservare și folosirea rațională în hrana animalelor, a acestei valoroase plante. Un capitol special este destinat producerii semințelor de lucernă.

COMBATEREA BOLILOR ȘI DĂUNĂTORILOR PLANTELOR ORNAMENTALE

Lucrarea, realizată de I. Székely și St. Oană, vine în sprijinul lucrătorilor din unitățile producătoare de material floricol, al floricultorilor amatori și al celor ce cultivă flori de apartament. Ea descrie modul de atac și de recunoaștere a paraziților vegetali și animali, măsurile ce se aplică în combaterea lor, precum și produsele fitofarmaceutice ce se folosesc în floricultură.

CULTURA SFECLEI DE ZAHĂR

Colectivul de autori compus din ing. dr. Z. Stănescu, ing. dr. I. Popovici și ing. P. Staticescu, prezintă cele mai importante metode de ridicare a producției de sfeclă de zahăr, folosind rezultatele experimentale și datele de producție din țară și străinătate. Cartea se încheie cu două capitole despre fabricarea zahărului și valorificarea deșeurilor și subproduselor acestuia.

Editura Științifică

ULENDO

O carte de călătorii scrisă de naturalistul Archie Carr, în care sînt prezentate bogate informații cu privire la fauna și flora continentului african. Autorul pleacă din Kenya spre Republica Sud-Africană, cu scopul de a observa viața leilor, poposește o vreme în Mozambic, străbate lacul Nyasacu cu vaporul, descriind în amănunțime bogata cultură materială întîlnită pretutindeni.

CĂRȚI NOI

LA ANII BĂTRÎNEȚII...

Cîndva, din manualele pentru clasa a treia primară, deslușind încă greu sensul unei fraze, copiii învățau aproape pe de rost o istorioară. Se povestea despre un om care își asuprea tatăl, dîndu-i să mănînce resturile de la masă, într-o strachină de lemn, într-un colț al casei. Și se mai povestea despre zguduirea pe care a trăit-o acel om, cînd în joaca nevinovată a copilului său, care meșterea o farfurie asemănătoare, și-a văzut, ca într-o oglindă, propria sa bătrînețe.

Am amintit de această povestire deoarece se pare că și azi, pe ici pe colo, în satele noastre mai sînt oameni care uită de respectul și grija pe care le datorează părinților, și bătrînilor în genere, comportîndu-se în mod nedemn față de aceștia, pricinuindu-le amărăciuni și neajunsuri. Faptele unor astfel de oameni sînt cu atît mai de condamnat cu cît, după cum se știe, în țara noastră s-au luat și se iau necontenit măsuri menite să asigure tuturor o bătrînețe lipsită de griji. Majorarea pensiilor la toate categoriile de pensionari de stat, instituirea unui sistem propriu de pensionare a țăranilor cooperatori — ca să amintim doar două dintre măsurile luate în ultimii ani — constituie dovezi de netăgăduit în această privință.

Or, în condițiile în care societatea face eforturi pentru a-i pune la adăpost de nevoi pe cei ajunși la o vîrstă înaintată sau în incapacitate de muncă, neglijarea și asuprirea de către unii a propriilor părinți ni se pare mai mult decît inuman. Este cazul lui Alexandru Moșanu din Simboleni, județul Cluj *bunăoară.*

— Omul ăsta, *mărturisea Aurica Morutan, consăteancă a lui Moșanu*, are de toate în casa lui. Dar n-are inimă nici de-o para. O gonește pe maică-sa de acasă. O mai primește cîte-un sătean, îi dă o bucată de pîine ori o lasă să doarmă pe o laviță. Cînd îndrăznește însă să se apropie de casa ei, băiatul și nevasta lui o iau la goană cu pietre...

Faptul este cunoscut de tot satul și nu puțini sînt cei care i-au atras lui Moșanu atenția asupra actelor sale reprobabile, înfierîndu-le. Din păcate, acesta face tot ce știe el. Și iată că, după ce a muncit o viață întreagă, după ce a agonisit în gospodărie toate cele necesare, femeia care își aștepta bătrînețea în liniște, se vede asvîrlită pe drumuri ca o haină veche, netrebuincioasă.

Heindrich Ștefan, din comuna Florești, județul Cluj, *a ajuns și el la o vîrstă înaintată. Nu mai poate munci, iar soția îi este paralizată. Desigur, ei au nevoie de ajutor. La vremea lor, bătrînii Heindrich au crescut 3 copii. Doi sînt membrii ai cooperativei agricole, iar al treilea este gestionar. Dar copiii s-au lepădat ușor de obligații. A fost nevoie ca autoritățile locale să discute cu fiecare în parte, să desfășoare multă muncă de lămurire pentru a-i convinge ca „dragostea lor filială" să se materializeze, într-un ajutor de... 50 de lei pe lună.*

Tot în comuna Florești a venit într-o zi la consiliul popular comunal o bătrînă, Bereș Maria. *O minase și pe ea de acasă tot un necaz. Brigadierul din cooperativă, supărat de-o vorbă a bătrînei, a sancționat-o cu severitate. Nu i-a mai dat cota de combustibil cuvenită. Scurt — să rabde și să se învețe minte să mai supere un brigadier. Cu sprijinul consiliului popular, problema și-a găsit rezolvarea. Cum a putut însă brigadierul respectiv să poarte pe drumuri o bătrînă, refuzînd să-i acorde un drept care i se cuvenea?*

Lipsa de grijă față de bătrîni îmbracă și alte forme. Un grup de bătrîni din cooperativa agricolă Bucerdea-Grînoasa, *de pildă, solicita nu de mult Uniunii județene Alba a cooperativelor agricole să-i sprijine pentru a putea primi ajutorul de bătrînețe. De remarcat că cererea lor era perfect îndreptățită și, de bună seamă cazul a fost soluționat. Faptul are însă în sine implicații mai adînci. De ce e nevoie de atîta frămîntare, de amărăciune, de alergătură pentru rezolvarea unor asemenea situații?*

Nu arareori primim la redacție sesizări sau aflăm din discuțiile cu unii bătrîni nemulțumiri ale acestora privind modul în care li se întocmesc dosarele sau li se face plata pensiilor. Bătrînul Vasile Bică, din comuna Negraș, județul Argeș, *de pildă, se plîngea de curînd că nu primește pensia. Sesizată, filiala județeană a casei de pensii găsește plîngerea întemeiată dar cazul, deocamdată, îl consideră insolvționabil. Cauza? Cooperativa nu a plătit integral contribuția de 3,5 la sută din valoarea producției globale pe 1967.*

Tot aceeași cauză a generat și plîngerea unor bătrîni din comuna Picior de Munte, județul Dîmbovița, cărora li s-a plătit pensia redusă. „Nu știm de ce s-a ajuns la această stare de lucruri. Cooperativa nu a avut anul trecut recoltă compromisă, nici calamități naturale..." scriu ei.

Desigur, unele cooperative au greutăți financiare. Dar ținînd seama de faptul că cei 3,5 la sută din producția globală — respectiva contribuție pentru plata pensiilor — vine în sprijinul celor ce au neapărată nevoie de ajutor, unitățile ar trebui să facă tot ce le stă în putință pentru a achita cu promptitudine aceste sume, fie măcar ca obligație față de bătrînii satului. De altfel, în județe cum sînt Buzău, Brăila, Constanța, Ialomița, Prahova, Timiș toate cooperativele — și cele mai puternice din punct de vedere economic și cele mai slabe — și-au achitat contribuția. Pe bună dreptate ne întrebăm atunci: de ce unele cooperative nu au plătit nimic sau numai 2—3 la sută din sumele datorate?

Lipsa de atenție a unor salariați, greșelile lor, au adesea urmări resimțite profund de oameni aflați în situații grele. Iată și un astfel de caz. Cooperatorul Gheorghe St. Burlacu din comuna Bălțița, județul Prahova, *infirm de ambele picioare, reclamă că n-a primit pensia de invaliditate de cîteva luni de zile. Răspunzînd reclamației acestuia, prin adresa nr. 5095 din 9.04.1968, uniunea județeană a cooperativelor agricole, sub semnătura vicepreședintelui casei de pensii, Crăciun Toma, menționează că, în adevăr, petiționarul are o invaliditate de gradul I, dar „nu a fost pus în plată începînd cu data de 1 ianuarie 1968, din cauza unei omisiuni de transcriere după decizie în borderoul de plată". Ne întrebăm, dacă din aceeași omisiune funcționarul respectiv nu ar fi primit timp de trei luni salariul, tot atît de simplu se enunța oare problema? De bună seamă că nu!*

O situație similară a semnalat-o pensionarul bolnav de T.B.C., Tănase Marin, din Slobozia — Trăznitu, județul Argeș, *care nu a mai primit pensia de cîteva luni de zile. Răspunsul, semnat de președintele filialei județene a casei de pensii, Ion Botgros, menționează că „dosarul a fost primit de fosta filială rională Costești la 10 decembrie 1967 și înaintat comisiei de expertiză.* Comisia de expertiză a întîrziat însă cu examinarea medicală pînă în 28 martie 1968".

Iată, așadar, cîteva fapte care invită pe fiecare dintre noi la reflecție și umanitate. După o viață întreagă de muncă și cinste, cei vîrstnici, ca și cei aflați în incapacitate de muncă, merită din partea noastră nu numai respectul cuvenit, ci și întreaga grijă pentru a le asigura condiții corespunzătoare de trai.

Tania LOVINESCU

LOCUINȚA ȚĂRĂNEASCĂ

De veacuri, locuitorii acestor pămînturi au privit locuința nu numai ca adăpost de vreme rea, ci îndeosebi drept cămin al familiei. Acest adevăr este demonstrat și de expoziția deschisă în prezent în cadrul Muzeului Satului, intitulată **„Interiorul locuinței țărănești"**.

Este cu neputință să aduni în cuprinsul a două săli de expoziție acel univers de obiecte mari și mici care formează interiorul unei locuințe. Meritul organizatorilor constă în a fi selectat cu grijă numai cîteva piese sugestive din fiecare gen de obiecte. Prezentînd modul de viață al familiei țărănești, expoziția subliniază valoarea unor obiecte care au, dincolo de funcția lor practică, și una de podoabă. Și astfel, urmărim emoționați mîna aceea care a înfrumusețat casa, vasele de lut, a meșteșugit etajerele, polițele, a înflorit pernele și covoarele, ștergarele și maramele.

Se remarcă în ansamblul acesta policrom o armonie și o unitate a vieții spirituale, dublată de o ingeniozitate proprie. De la masa cu dulăpior ascuns în corpul ei, pînă la vasul obținut dintr-un dovleac uscat (tiugă), de la căpătîiul pernă devenit peretar îngust, pînă la ceramica decorativă, același fior al artei autentice.

În caietul de impresii, printre notațiile făcute în limba română și în limbi străine, descifrezi deseori un cuvînt adresat artei noastre populare: „ADMIRAȚIE". Este concluzia firească ce se desprinde după vizitarea expoziției.

UZINA DE ANVELOPE „DANUBIANA"

fabrică anvelope pentru autoturisme, autocamioane, autobuze și tractoare într-o gamă variată de profile, care asigură o aderență sporită la sol, avînd un randament kilometric ridicat.

— Anvelope pentru autoturisme, cu carcasă din cord nylon care asigură o viteză de rulaj pînă la 170 km/oră.

— Anvelope pentru autocamioane, cu carcasă de cord nylon, care asigură o capacitate de încărcare sporită.

Rețineți: DANUBIANA marca tuturor timpurilor, tuturor meridianelor!

Telefon: 23 42 80 Telex: 276.

ASIGURĂRILE DE STAT ÎN MEDIUL SĂTESC

Continuăm să vă informăm, stimați cititori, despre ASIGURAREA FACULTATIVĂ A ANIMALELOR, măsură de prevedere deosebit de utilă cetățenilor care doresc să primească despăgubiri peste cele cuvenite din asigurarea prin efectul legii, ca urmare a pieirii animalelor asigurate.

Administrația Asigurărilor de Stat plătește diferite sume cuvenite celor care s-au dovedit prevăzători, încheind asigurarea respectivă, în cazul pieirii animalelor ca urmare a bolilor, precum și ca urmare a următoarelor accidente: focul, explozia, trăsnetul, acțiunea curentului electric, cutremurul de pămînt, surparea de teren, inundația, furtuna, uraganul, viscolul, grindina, înghețul etc.; atacul fiarelor sălbatice sau al altor animale, mușcătura șerpilor, înțepătura insectelor veninoase, otrăvirea subită cu ierburi sau substanțe toxice, umflarea (meteorizarea acută) din cauza furajelor; insolația, asfixierea, înecul, lovirile sau rănirile subite, căderile, leziunile interne provocate de înghițirea de obiecte, distocia (fătarea grea), castrarea făcută de organele veterinare etc. De asemenea, se consideră că animalul a pierit din cauză de accident și atunci cînd acesta a prilejuit o îmbolnăvire care a dus la pieirea animalului, în cursul duratei asigurării.

Se acordă despăgubiri și în cazurile de sacrificare a animalelor, dacă aceasta s-a făcut pe baza dispoziției organelor competente în legătură cu aplicarea măsurilor de prevenire și combatere a epizootiilor, în urma unei boli incurabile, în urma unui accident, sau a unei boli care amenință animalul cu moarte sigură, sau în cazul scoaterii animalului din gospodărie în baza dispozițiilor organelor veterinare pentru combaterea morvei sau anemiei infecțioase.

Prima de asigurare este convenabilă. Aceasta se calculează avîndu-se în vedere grupa din care face parte animalul și suma asigurată. Astfel, pentru o vacă de rasă comună, asigurată pe timp de un an, pentru suma de 1 000 de lei, prima ce se plătește de asigurat — este de 75 de lei.

Asigurările facultative de animale, ca de altfel orice alte asigurări, se pot încheia prin împuterniciții ADAS, sau la direcțiile județene ADAS și la punctele sale de lucru.

DIALOG redacție — cititori

Vasile DUMITRANA — comuna Gherăești, județul Neamț, Grigore LAZA — comuna Fărcașa, județul Maramureș și Petre MAILAT — din Gherla, județul Cluj:

Începînd cu anul universitar 1968/1969, **în cadrul institutelor tehnice sau politehnice** se înființează secții de subingineri cu învățămînt de zi și seral. Admiterea la secțiile de subingineri se face pe bază de concurs, la care se pot prezenta persoanele cu diplomă de bacalaureat sau cu o diplomă echivalentă. Pentru învățămîntul seral, la concursul de admitere se pot prezenta numai persoanele care lucrează în domeniul specialității respective. Concursul de admitere se va desfășura pentru toate secțiile de subingineri — cursuri de zi și serale — între 5 și 15 septembrie a.c.

În cadrul institutelor de învățămînt superior agricol, la care vă referiți dv, nu este prevăzut a se înființa secții de subingineri.

Aurel PARASCA — șofer la cooperativa agricolă din Apele Vii, județul Dolj:

Pentru efectuarea controlului zilnic al autovehiculului și buna întreținere a acestuia, șoferilor din cooperativele agricole li se acordă un premiu de 100 de lei lunar, dacă îndeplinesc următoarele condiții: îngrijesc și mențin în stare de funcționare autovehiculul, nu depășesc cheltuielile de întreținere și reparații curente planificate lunar, circulă în cursul lunii cel puțin 20 de zile și nu au nici un accident de circulație. De asemenea, pentru economiile realizate prin depășirea normei de parcurs între două reparații capitale li se acordă premii egale cu pînă la 25 la sută din valoarea acestor economii. Premiul se acordă la ieșirea autovehiculului din reparația capitală.

Un grup de tehnicieni din cooperativele agricole ale județului Alba:

Pe baza prevederilor articolului 30, aliniatul g din Statutul cooperativei agricole, la cererea unor membri — președinte, tehnicieni, contabili etc. — adunarea generală poate aproba, la începutul anului, ca drepturile ce li se cuvin lunar, pe baza zilelor-muncă, să se calculeze, total sau parțial, în bani, la valoarea total planificată pentru o zi-muncă, urmînd ca la sfîrșitul anului să se facă recalcularea după valoarea zilei-muncă realizate.

Așa procedează majoritatea cooperativelor agricole, în special în cazul tehnicienilor. În acest sens se poate proceda și la stabilirea retribuției dv.

Ing. Dumitru AMARIEI — din Șerbăuți, județul Suceava și un grup de ingineri din județul Brăila:

Inginerilor agronomi și zootehniști din cooperativele agricole li se atribuie, în afară de salariu și celelalte drepturi acordate de stat, un număr de zile-muncă, după cum urmează:

— inginerul ales președinte, în cazul cînd în cooperativa agricolă nu există al doilea inginer agronom sau zootehnist, primește 30—40 la sută din numărul zilelor-muncă cuvenite funcției de președinte, iar dacă există și al doilea inginer — pînă la 30 la sută;

— inginerii care sînt aleși și îndeplinesc funcția de vicepreședinte primesc 15—25 la sută din numărul zilelor-muncă cuvenite președintelui;

— pentru contribuția adusă la îndeplinirea planului de producție, celorlalți ingineri care lucrează în cooperativele agricole li se acordă pînă la 15 la sută din numărul de zile-muncă cuvenite președinților.

Aceste zile-muncă se acordă lunar, cu aprobarea adunării generale a cooperativei agricole respective.

Ștefan SĂVESCU — comuna Vutcani, județul Vaslui, Sanda AGRĂPINEI din Tulucești, județul Galați și Iosif KRISTO — comuna Ciumeghiu — județul Bihor:

Membrilor cooperatori care se accidentează sau se îmbolnăvesc pe timpul muncii în cooperativa agricolă li se acordă — pe bază de certificat medical, prin hotărîrea consiliului de conducere — pentru fiecare zi de spitalizare și pe timpul concediului obținut la ieșirea din spital, un număr de zile-muncă egal cu pînă la 50 la sută din cîștigul mediu realizat zilnic de cooperatorul respectiv pe ultimele 12 luni.

Prin urmare, prezentați certificatul medical consiliului de conducere și solicitați să vi se calculeze zilele-muncă ce vi se cuvin.

VARIETĂȚI

E BINE SĂ ȘTIM

— Sublinerea, scoaterea în prim plan mereu și cu ostentație a propriei persoane este un atentat împotriva persoanelor care ne înconjoară, împotriva politeței.

— Aerul de superioritate, lipsa de interes pentru cei din jur, manifestările de vanitate se plasează singure în afara bunelor maniere.

— Politețea adevărată implică totdeauna curtoazia, care poate deveni în unele cazuri cordialitate. Dar „naturalețea" violentă, familiarismul excesiv sînt surogate ale cordialității.

— Într-o conversație, ferește-te să întrerupi. Așteaptă pentru a interveni în momente de pauză. Învață-te să asculți atent interlocutorul.

— O regulă de bază a politeții, care acționează în toate împrejurările : bărbatul dă în totdeauna întîietate femeii. Nimeni și nimic (inclusiv considerentele de ordin ierarhic-administrativ) nu poate acorda scutire de la această lege de fier a politeții.

— Cîteva detalii despre felul cum se fac prezentările : se prezintă bărbații femeilor, cei mai tineri celor mai în vîrstă. Se spune mai întîi numele persoanei care este prezentată, apoi numele persoanei căreia i se prezintă noua cunoștință.

— Totdeauna se prezintă o persoană singură unui cuplu soț-soție, și nu invers. De asemenea, o pereche soț-soție este prezentată unui grup numeros, rostindu-se numele întreg al ambilor soți.

ZIG-ZAG

Soția : *Petre, trebuie să ne întoarcem de urgență acasă, am uitat fierul de călcat în priză*

Soțul : *Nu e nevoie.*

Soția : *Cum, nu e nevoie, vrei să ardă casa ?!*

Soțul : *N-o să ardă. Am uitat eu robinetul deschis.*

Nu te mai întîlnești cu acel medic tînăr, despre care mi-ai vorbit ?

— Nu, acum mă întîlnesc cu un farmacist.

— Îmi spuneai doar că-l iubești pe medic...

— Da, îl iubesc, dar acum e plecat, iar de farmacist am nevoie ca

să-mi descifreze scrisorile pe care mi le trimite.

Mătușa către nepot : — *Ionele, cîte porunci sînt ?*

Nepotul : — Zece.

Mătușa : *Și ce se întîmplă dacă nu îndeplinești una din ele ?*

Nepotul : *Atunci... rămîn numai nouă.*

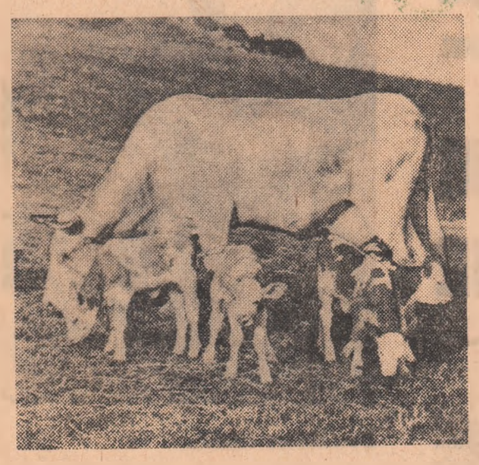

BRAVO, FLORICA !

Cele patru viteluțe din imaginea alăturată au văzut lumina zilei la 24 iunie a.c. într-unul din grajdurile fermei zootehnice Agîrbiciu a Întreprinderii agricole de stat Axente Sever, județul Sibiu. La fătare, fiecare avea în jur de 20 de kg.

Așa cum ne informează dr. Viorel Lupu, medicul veterinar al întreprinderii, „Florica" este la a noua fătare. Pînă acum nu a avut nici măcar o fătare dublă. Născută în 1956, ea provine din rasa Bălțată Românească. A fost admisă la prăsilă în anul 1959 și a realizat în lactația maximă 4 593 litri de lapte cu o concentrație de 3,6 la sută grăsime. Cele patru viteluțe provin din montă artificială cu taurul Birlog din rasa Siementhal. Din prima zi au fost alăptate la biberon — trei de la mama lor, a patra de la o vacă fătată în aceeași zi. La vîrsta de o lună cîntăreau, împreună, 126 de kg. Pînă acum cele patru viteluțe sînt vioaie, au poftă de mîncare și sînt foarte zburdalnice.

Bravo, Florica !

I. L.

Pentru vînători și pescari

● **Anul acesta, Asociația generală a vînătorilor și pescarilor sportivi livrează de la fazanériile organizate la Malu Roșu (județul Ilfov) și Vlășcuța (județul Argeș) pui de fațani în vederea colonizării în județele Ilfov, Constanța, Dîmbovița, Buzău, Iași, Argeș și Olt. Pînă de curînd au fost repartizați circa 3 500 de pui, acțiunea urmînd să fie continuată și în cursul lunii august.**

● **În vederea participării țării noastre la Campionatul Europei de pescuit staționar, care va avea loc în acest an în Italia, la Bologna, între 24—25 august, concurenții se pregătesc intens pe diferite ape din țară. Anul acesta, țara noastră va participa și la un concurs triunghiular de pescuit staționar, organizat în Franța, la Montereau, lîngă Paris, la 31 august și 1 septembrie.**

CUVINTE ÎNCRUCIȘATE

ELECTRICE

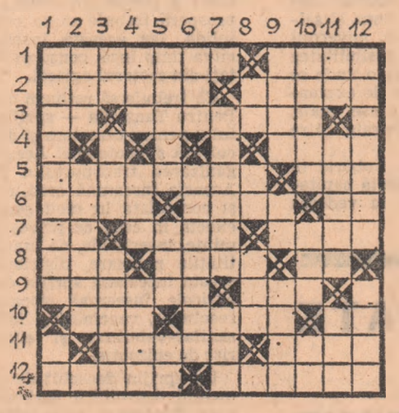

ORIZONTAL : 1) Instalație electrică pentru spălat rufe (2 cuv.) — Acumulator ; 2) Întrerupător la lumină — Suprafața de fixare a lustrelor ; 3) Părți din picup ! — Printre radiofoniști ; 4) Nucleul lui are sarcina electrică pozitivă ; 5) Sobiță la... priză — În cădere poate produce energie electrică ; 6) Semnal electric sau luminos — Lichid folosit ca izolant în transformatoarele electrice — Metal folosit în instalațiile electrice (abr.) ; 7) Posesiv — „Conducte" electrice — E transmisă la aparat, pe „aripi" electromagnetice ; 8) kW... unitate de măsură pentru energia electrică consumată — Plantă, simbol al victoriei — Atmosferă (abr.) ; 9) Răspîndit în spațiu, vorbind de unde electromagnetice — Bec care nu mai arde ; 10) „Inima" televizorului — Particule încărcate cu electricitate — La radiator sau la televizor ! ; 11) Și cel al producției industriei electrotehnice este în continuă creștere — Izolant natural ; 12) Verb la butoanele de comandă — Manual de nivel înalt, care se ocupă de studiul electricității.

VERTICAL : 1) Mașină electrică folosită la curățenie — Soare pe Nil ; 2) Lichid folosit la izolarea bobinelor — Radio-ul, de exemplu ; 3) Barbu Leontescu — Pardoselile care măresc pericolul de electrocutare — A strînge ; 4) Material folosit la fabricarea cablurilor — Mare umorist sovietic — Pasărea egiptenilor ; 5) Tub electronic — Refren în cîntecele populare — Limitele anotimpului călduros ! ; 6) A felicita — Mișcare circulară a unei piese în jurul unui ax de ventilator, dinam etc ; 7) Priză de curent la tramvaie sau troleibuze — Riu pe care se vor construi obiective energetice ; 8) În contor ! — Nota din releu — Zeiță în mitologia scandinavă ; 9) Fruct în ...flăcări — Apucă — Fir viu... subteran ; 10) Apărută — Bărbierit, de pildă, cu mașina electrică — Sfîrșit de circuit ! ; 11) Lumină la periferii ! — Lampă primitivă — Măsură veche ; 12) Pentru ele se folosește păstorul electric — La lustre

M. RANTZER

De la lume adunate

CARE ESTE CEL MAI ÎNALT MUNTE ?

Măsurători recente arată că Everestul nu este piscul cel mai înalt din lume Acest titlu de glorie ar reveni de fapt unui vîrf din masivul Tibet, și anume Machin Pomra, a cărui altitudine se pare că depășește 9.000 m.

PATRUPED SAU... TRIPIED ?

Un miel cu trei picioare s-a născut de curînd la crescătoria de oi a domnului M. Bourchet, la Caramet (Franța).

CORECTURI LA VÎRSTA PĂMÎNTULUI

Pămîntul este mai tînăr decît se credea. Estimările obișnuite îi atribuiau aproximativ patru mii șapte sute de milioane de ani. Dr. T.J. Ulrycht, de la Universitatea din Vancouver (S.U.A.) a declarat că Pămîntul nu are mai mult de patru mii cinci sute treizeci de milioane de ani. Această cifră a fost calculată după proporțiile relative a trei feluri de plumb și doi izotopi de uraniu găsiți în bazaltele din Atlantic, Pacific și Texas.

Merită oare să ne tocmim pentru 200 de milioane de ani ?...

CEL MAI VECHI JOC DE NOROC...

... par a fi zarurile. La săpăturile făcute în Mesopotamia a fost descoperit un zar din pămînt ars. Este probabil că el a fost confecționat în anul 2 750 înainte de era noastră.

TESTAMENT

Domnul George Pinsent a considerat întotdeauna Londra ca un loc de pierzanie. În testamentul său domnul Pinsent, în vîrstă de 76 de ani, a lăsat soției sale o moștenire de 9 800 de lire, cu condiția să nu locuiască a o distanță mai mică de 150 km de Londra.

Copiii școli locale au hotărît să adopte micul fenomen, care trăiește și este sănătos.

ISTORIA CIMPOIULUI

Cine vorbește despre cimpoi se gîndește la Scoția. Dar adevărata patrie a cimpoiului este Egiptul antic, de unde a fost adus în Siria și Persia. El a devenit instrumentul favorit al grecilor și romanilor din antichitate și apare pe unele monede bătute din ordinul împăratului Nero, care cînta foarte frumos din cimpoi.

Instrumentul a făcut parte și din orchestra militară a legiunilor romane. Cînd au năvălit în Insulele Britanice, romanii au adus aici cimpoiul. În Evul Mediu, cîntecele religioase și imnurile cîntate în mănăstiri erau acompaniate la cimpoi. El a ajuns instrument național în Scoția, unde este foarte apreciat și în zilele noastre.

Mersul pe picioroange — materie de predare

Mersul pe picioroange reprezintă una din disciplinele principale predate elevilor din insula japoneză Yoko, deoarece școala se află pe insula vecină Abusima, despărțită de Yoko printr-o mică strîmtoare. De obicei, elevii se duc la școală cu barca, dar cînd apa din strîmtoare scade, ei trebuie să ajungă la școală pe picioroange. Firește că la această materie toți elevii au note maxime.

INSTITUTUL AGRONOMIC TIMIȘOARA ANUNȚĂ

ocuparea prin concurs a următoarelor posturi de cadre didactice:

— Postul de asistent la catedra de matematică-fizică, disciplina matematici superioare, poziția VIII/7 din statul de funcțiuni.

— Postul de asistent la catedra de anatomie, disciplina anatomie comparată și topografie, poziția X/5 din statul de funcțiuni.

— Postul de asistent la catedra de anatomie, disciplina anatomie, histologie, embriologie, poziția X/8 din statul de funcțiuni.

— Postul de conferențiar la catedra de zootehnie, disciplina de genetică și ameliorarea animalelor, poziția XIV/3 din statul de funcțiuni.

— Postul de asistent la catedra de zootehnie, disciplina creșterea bovinelor și cabalinelor, poziția XIV/7 din statul de funcțiuni.

— Postul de conferențiar la catedra de reproducție, disciplina patologia și clinica bolilor chirurgicale, poziția XV/2 din statul de funcțiuni.

— Postul de asistent la catedra de reproductie, disciplina patologia și clinica bolilor chirurgicale, poziția XV/9 din statul de funcțiuni.

— Postul de șef de lucrări la catedra de farmacologie, disciplina semiologie, patologie și clinică medicală, poziția XVI/4 din statul de funcțiuni.

— Postul de conferențiar la catedra de patologia bolilor infecțioase, disciplina tehnologia și expertiza sanitar-veterinară, poziția XVII/2 din statul de funcțiuni.

— Postul de șef de lucrări la catedra de patologia bolilor infecțioase, disciplina boli infecțioase cu clinică, poziția XVII/4 din statul de funcțiuni.

— Postul de lector la catedra de socialism științific, disciplina economie politică, poziția XVIII/3 din statul de funcțiuni.

— Postul de asistent la catedra de socialism științific, disciplina economie politică, poziția XVIII/6 din statul de funcțiuni.

Candidații la concurs vor înainta la rectoratul institutului, în termen de o lună de la publicarea acestui anunț, o cerere de înscriere la concurs, însoțită de următoarele acte :

— copie legalizată de pe actele de studii ;

— lucrările științifice ale candidatului, într-un exemplar ;

— certificatul de caracterizare a activității profesionale și sociale, eliberat de instituția (întreprinderea) la care acesta își are funcția de bază, sau recomandarea șefului de catedră, în cazul cînd candidatul funcționează în învățămînt ;

— certificatul de vechime în muncă, eliberat de unitatea la care lucrează ;

— memoriul de activitate didactico-științifică, semnat de candidat ;

— autobiografia.

Cei care funcționează într-o instituție de învățămînt superior sînt obligați să comunice în scris rectorului sau directorului acesteia înscrierea la concurs.

Concursul se va ține la sediul Institutului agronomic din Timișoara, Piața Unirii nr. 1/a, la două luni de la data publicării acestui anunț.

Informații suplimentare se pot obține zilnic, între orele 8—14, la rectoratul institutului, telefon 1.37.36, Timișoara.

IMPORTANT

pentru cooperativele agricole de producție

UZINELE DE REPARAȚII ALE CONSILIULUI SUPERIOR AL AGRICULTURII execută reparații capitale de tractoare, motoare pentru tractoare, motoare stabile, motocompresoare.

Plata se face pe bază de tarife fixe, astfel :

Reparații capitale :

— Tractor U-650	lei	16.000
— Tractor U-651	„	17.000
— Tractor UTOS 26—27 cu ridicător hidraulic	„	11.600
— Tractor UTOS 26—27 fără ridicător hidraulic	„	10.500
— Tractor DT-54	„	39.000
— Motor pt. tractor tip D-35 M ; D-36 M :	„	4.500
— Motor pt. tractor tip D-103	„	4.800
— Motor pt. tractor DT-54	„	11.000
— Motor Diesel 6—8 CP	„	1.815
— Motor Diesel 15 CP	„	2.340
— Motor semi Diesel 25 CP	„	3.515
— Motor semi Diesel 50 CP	„	4.880
— Motocompresor MC 4-1	„	10.600
— Motocompresor 6 MC-4 echipat cu motor D-103	„	13.280

Pentru orice informații în legătură cu reparațiile capitale de tractoare și motoare, adresați-vă la TRUSTUL UZINELOR DE REPARAȚII București — str. Pictor Grigorescu nr. 10, sectorul 7, telefon 14.80.92 sau direct la uzinele de reparații.

Seruri antimicrobiene preparate de I.C.V.B. „Pasteur" și folosite în combaterea unor boli la animale

Serul antirujetic este un ser hiperimun și se prezintă sub forma unui lichid de culoare galben-brună pînă la roșu deschis, limpede sau ușor opalescent, cu miros de fenol și cu un mic depozit de colesterină. Se livrează în flacoane de 100 ml și 250 ml, capsulate metalic și etichetate și se întrebuințează atît preventiv cît și curativ pentru combaterea rujetului la porci.

Se inoculează subcutan sau intravenos, folosind dozele de 3 ml — 75 ml, în funcție de vîrsta și greutatea animalului, respectînd instrucțiunile de folosire elaborate de I.C.V.B. „Pasteur". Imunitatea pasivă se instalează după cîteva ore de la inoculare și durează 10—14 zile.

Păstrat la întuneric, la loc uscat și la o temperatură scăzută (+4° +15°C), serul are o valabilitate de cinci ani de la data preparării.

Serul antigangrenos polivalent este un ser hiperimun, care se prezintă ca un lichid limpede sau ușor opalescent, de culoare galben-brună pînă la roșu deschis, cu miros de fenol. Se livrează în flacoane de 100 ml — 250 ml, capsulate metalic și etichetate. Serul se folosește în scop preventiv la animalele care prezintă plăgi adînci cu distrugeri mari de țesuturi, sau în scop curativ, la animalele bolnave de gangrenă.

Dozele recomandate sînt cuprinse între 5 ml și 100 ml, în funcție de talia animalelor și de forma evolutivă a bolii și se vor aplica potrivit instrucțiunilor de folosire care însoțesc produsul. La animalele sănătoase, imunitatea pasivă se instalează în cîteva ore și durează 10—14 zile.

Păstrat la întuneric, loc uscat și la temperaturi de +4°+15°C, are o valabilitate de patru ani de la data preparării.

Serul antipasteurelic este un ser hiperimun, de culoare galben-brună, pînă la roșu deschis, cu miros de fenol și cu un mic depozit de colesterină. Produsul se livrează în flacoane de 100 ml și 250 ml, capsulate metalic și etichetate ; se folosește în combaterea pasteurelozei la iepuri, porcine, ovine și bovine, în doze de 2 ml — 100 ml, în funcție de specia și vîrsta animalului, potrivit instrucțiunilor de folosire care însoțesc produsul. Imunitatea pasivă se instalează imediat după inoculare și durează 10—14 zile.

Păstrat la întuneric, loc uscat și la temperatură de +4°. +15°C, serul are o valabilitate de cinci ani de la data preparării.

Aceste produse se prepară la I.C.V.B. „Pasteur" din București, sectorul 7, Șos. Giulești nr. 333, și pot fi procurate de la depozitele D.G.A.T.M., Întreprinderea nr. 17 București, sectorul 4, str. 7 Drumuri, nr. 4. În provincie, ele se găsesc la depozitele D.G.A.T.M. la farmaciile veterinare.

DIN PROGRAMUL DE RADIO ȘI TELEVIZIUNE

pe săptămîna 11 — 17 august

RADIO

BULETIN DE ȘTIRI : duminică : programul I : 6.00; 16.00; 24.00; 2.00; 4.00; programul II : 6.30; 7.45; 9.30; 17.00; 19.00; 0.55; programul III : 15.00 : **În fiecare zi de lucru :** programul I : 5.00 : 5.30 : 9.00 ; 11.00 ; 15.00 ; 18.00 ; 20.00 : 24.00 : 1.00 : 2.00 ; 4.00 ; programul II : 7.30 ; 8.30 : 10.00 : 12.00 ; 18.55 : 21.00 ; 0.55 ; programul III : 18.00

RADIOJURNAL : duminică : programul I : 8.00 ; 14.00 ; 20.00 ; programul II : 13.00 : 21.00 ; 23.00 ; programul III : 21.30 : **În fiecare zi de lucru :** programul I : 13.00 : 16.00 : 22.00 ; programul II : 14.00 : 17.00 : 23.00 ; programul III : 21.30.

SFATUL MEDICULUI : programul I : **luni, marți, miercuri, joi și vineri** ora 11.45 ; programul II : **luni, marți, miercuri, joi și vineri** ora 16.20.

EMISIUNI PENTRU SATE : duminică : programul I : 10.00 — ORA SATULUI.

ÎN FIECARE ZI DE LUCRU : programul I : 5.50 — JURNAL AGRAR.

TEATRU LA MICROFON

DUMINICĂ : programul I : 20.40 — Premieră : „Ringul" de Ioan Grigorescu. Dramatizare radiofonică de Ilie Păunescu.

LUNI : programul I : 21.05 — Serial : Premieră : „Limuzinele morții" de Haralamb Zincă.

MARȚI : programul I : 21.05 — Serial : „Limuzinele morții" de Haralamb Zincă. Seria a II-a.

MIERCURI : programul I : 21.05 — Serial : „Limuzinele morții" de Haralamb Zincă. Seria a III-a.

JOI : programul I : 21.05 — Serial : „Limuzinele morții" de Haralamb Zincă. Seria a IV-a.

VINERI : programul I : 21.05 — Serial „Limuzinele morții" de Haralamb Zincă. Seria a V-a · programul II : 10.10 — „Stane de piatră" de Herman Sudermann. Adaptare radiofonică de Mugur Mardan.

SÎMBĂTĂ : programul I : 21.05 — Serial : „Limuzinele morții" de Haralamb Zincă. Seria a VI-a.

EMISIUNI MUZICALE

DUMINICĂ : Muzică populară : programul I : 7.00 ; 11.10 ; 20.25 ; programul II : 6.00 ; 8.00 ; 9.00 ; 13.10 ; 16.30 ; 18.40 ; 22.10 ; **Muzică ușoară și de dans :** programul I : 6.05 8.15 ; 9.45 ; 11.30 : 13.00 ; 20.10 : 21.40 : 22.20 ; 23.07 ; 0.05—5.00 ; programul II : 7.15 ; 7.54 ; 10.00 ; 10.15 ; 12.30 ; 15.00 ; 16.00 ; 17.15 ; 18.20 ; 19.05 20.30 ; 21.10; 22.30; 24.00; 0.30; programul III : 23.00.

LUNI : Muzică populară : programul I : 5.05 ; 5.35 ; 10.25 ; 11.05 ; 12.30 ; 14.00 ; 16.20 ; 18.20 ; 20.20 ; programul II : 7.00 ; 8.00 ; 11.35 ; 15.30 : 18.15 ; 19.00 : **Muzică ușoară și de dans :** programul I : 5.25 : 8.30 ; 9.05 : 12.00 ; 13.20 ; 14.50 ; 17.45 ; 19.30 ; 20.40 ; 21.20 ; 22.20 ; 23.01 : 0.05—5.00 ; programul II : 10.05 : 11.15 ; 12.10 ; 15.00 ; 15.45 : 16.15 ; 16.25 ; 18.00 ; 20.50 : 21.05 : 22.30 ; 0.22.

MARȚI : Muzică populară : programul I : 5.05 ; 5.35 ; 10.20 ; 11.05 ; 12.30 ; 14.00 ; 16.20 ; 20.20 ; 21.31 : programul II : 7.00 ; 8.00 ; 12.10 : 13.15 ; 17.15 ; 19.00 ; 20.45 : **Muzică ușoară și de dans :** programul I : 5.25 ; 8.30 ; 9.05 ; 11.20 ; 13.20 ; 14.50 ; 15.20 ; 18.20 ; 19.30 ; 20.40 ; 21.00 ; 22.20 ; 22.35 ; 0.05—5.00 ; programul II : 10.05 ; 10.55 ; 12.30 ; 15.00 ; 16.15 ; 16.35 ; 20.30 ; 23.45.

MIERCURI : Muzică populară : programul I : 5.05 ; 5.35 ; 10.30 ; 12.30 ; 14.00 ; 16.20 ; 18.20 ; 20.20 ; programul II : 7.00 ; 8.00 ; 11.15 ; 13.30 ; 15.45 ; 17.15 ; 19.00 ; 20.50 ; 21.55. **Muzică ușoară și de dans :** programul I : 5.25 ; 8.30 ; 9.05 ; 11.05 ; 12.00 ; 13.20 ; 14.50 ; 15.30 ; 19.30 ; 20.40 ; 21.29 ; 22.20 ; 23.10 ; 0.05—5.00 ; programul II : 10.05 ; 11.30 ; 12.25 ; 15.00 ; 16.15 ; 16.25 ; 18.50 ; 21.05 ; 24.00 ; programul III : 16.56.

JOI : Muzică populară : programul I : 5.05 ; 5.35 ; 10.30 ; 12.30 ; 16.20 ; 18.15 ; 20.20 ; programul II : 7.00 ; 8.00 ; 10.55 ; 12.10 ; 13.15 ; 15.45 ; 16.15 ; 17.15 ; 19.00. **Muzică ușoară și de dans :** programul I : 5.25 ; 8.30 ; 9.05 ; 10.45 ; 12.00 ; 13.20 ; 14.50 ; 15.40 ; 19.30 ; 20.35 ; 21.34 ; 22.20; 22.35; 23.35; 0.05—5.00 ; programul II : 9.42 ; 10.05 ; 11.15 ; 15.00 ; 16.25 ; 18.15 ; 22.26 ; 24.00.

VINERI : Muzică populară : programul I : 5.05 ; 5.35 ; 12.30 ; 14.00 ; 14.50 ; 16.20 ; 18.20 ; 20.20 ; programul II : 7.00 ; 8.00 ; 12.10 ; 15.30 ; 17.15 ; 19.30 : **Muzică ușoară și de dans :** programul I : 5.25 ; 8.30 ; 9.05 ; 11.05 ; 12.00 ; 13.20 ; 15.35 ; 19.30 ; 20.40 ; 21.33 ; 22.20 ; 23.00 ; 0.05—3.50 ; programul II : 10.05 ; 11.27 ; 12.30 ; 15.00 ; 16.15 ; 16.50 ; 17.35 ; 18.10 ; 18.50 ; 19.00 ; 23.52.

SÎMBĂTĂ : Muzică populară : programul I : 5.05 ; 5.35 ; 12.30 ; 14.40 ; 15.15 ; 17.35 ; 20.12 ; 23.40 ; programul II : 7.00 ; 8.00 ; 11.30 ; 19.00 ; 20.30. **Muzică ușoară și de dans :** programul I : 5.25; 8.30; 9.05; 12.00; 13.20 ; 16.20; 16.40 ; 18.20 ; 19.30 ; 20.30 ; 21.35 ; 22.20 ; 23.08 ; 0.05—6.00 : programul II : 9.00 ; 10.05 ; 10.55 ; 17.15 ; 18.50 ; 20.00 ; 22.15 ; 23.07 ; 24.00 ; programul III : 21.00.

TELEVIZIUNE

DUMINICĂ : Programul I : 8.30 — Ora exactă. Cum va fi vremea ; 8.40 — Pentru copii și școlari : „La șase pași de o excursie" ; 9.40 — TV pentru elevi : Consultații la matematici (bacalaureat) : 10.00 — ORA SATULUI : Din cuprins : ● Lucrări de sezon ● Agrotehnica în acțiune ● Viorile de la Baia ● Dialogul de duminică ● Buletin agrometeorologic ● Muzică populară românească ; 11.30 — TV pentru specialiștii din agricultură. Ciclul „Irigații". Tema : Folosirea apelor subterane pentru irigații : 12.15 De strajă patriei ; 13.00 — TELEJURNALUL DE PRÎNZ ; 13.15 — Închiderea emisiunii de dimineață ; 14.00 — ZIG-ZAG — Telemagazin duminical ; 19.30 — TELEJURNALUL DE SEARĂ ; 19.50 — Telesport ; 20.15 — „Chemarea mării". Emisiune de varietăți ; 22.00 — Studioul mic : „Rochia" de Romulus Vulpescu : 22.30 — Din nou legătura cu Constanta : recital Iosef Laufer : 23.00 — TELEJURNALUL DE NOAPTE. **Programul II :** 20.00 — Reporterii noștri în țară și peste hotare : 20.20 — Selecțiuni din spectacolul muzical-hall-ului din Moscova : 21.05 — TELEJURNALUL ; 21.25 — Film artistic : „Vîntul din sud" — producție a studiourilor italiene cu Claudia Cardinale și Renato Salvatore.

LUNI : 17.30 — Pentru noi, femeile ; 18.00 — Actualitatea industrială : 18.30 — Curs de limba franceză (reluarea lecției a 5-a) ; 19.30 — Dimineața maturității — emisiune pentru adolescenți ; 19.30 — TELEJURNALUL DE SEARĂ : 20.00 — Interpreți de muzică populară : 20.15 — Simplă poveste — film de televiziune : 20.30 — Ce-ați dori să revedeți : 20.55 — Tele-universitatea : 21.30 — Film artistic : „Corsarii din Bois de Boulogne" — o comedie, producție a studiourilor franceze ; 22.40 — TELEJURNALUL DE NOAPTE.

MARȚI : 17.30 — TV pentru școlari ; 18.00 — TV pentru specialiștii din industrie ; 18.30 — Curs de limba engleză (reluarea lecției a 5-a) : 19.00 — Pentru cei mici : „Aventuri prin telescop" ; 19.30 — TELEJURNALUL DE SEARĂ ; 20.00 — Film serial : Thierry la Fronde ; 20.26 — Opinia dumneavoastră : 20.45 — Seară de teatru : „Amintirea a două dimineți de luni" de Arthur Miller ; 22.45 — TELEJURNALUL DE NOAPTE.

MIERCURI : 10.00 — TV pentru specialiștii din industrie : 10.30 — Închiderea emisiunii de dimineață ; 17.30 — Pentru copii : EX — TERRA'68 ; 18.00 — Telecronica economică ; 18.30 — Curs de limba germană (reluarea lecției a 5-a) ; 19.00 — Emisiune pentru tineret ; 19.30 — TELEJURNALUL DE SEARĂ ; 20.30 — Varietăți... de la mare ; 21.15 — Avanpremieră ; 21.35 — Telecinemateca : „Ceață la San Francisco" — film artistic cu Bette Davis ; 22.45 — TELEJURNALUL DE NOAPTE.

JOI : Programul I : 10.00 — Telecronica economică ; 10.30 — Închiderea emisiunii de dimineață ; 17.30 — TV pentru elevi ; 18.00 — TV pentru specialiști : 18.30 — Curs de limba rusă (reluarea lecției a 5-a) ; 19.00 — Studioul pionierilor : La mare, în vacanța mare ; 19.30 — TELEJURNALUL DE SEARĂ ; 20.00 — Film serial : „Vikingii" ; 22.20 — Cel de al V-lea Festival al cîntecului, jocului și portului popular pe litoral. Transmisiune în direct de la Mamaia. În această seară — Ansamblul folcloric din județul Constanța ; 21.00 — Invitație pentru ora 21 ; 21.40 — Teleglob ; 22.00 — Ecran literar ; 22.30 — Vacanță pe portative... ; 22.30 — TELEJURNALUL DE NOAPTE. **Programul II :** 20.00 — Document : „Secretele mării" ● „Măști japoneze" ; 20.45 — TELEJURNALUL ; 21.00 — O samă de cuvinte ; 21.30 — Comedie cu Mickey Rooney ; 22.00 — Daphnis și Chloe — balet într-un act și 4 tablouri.

VINERI : 10.00 — TV pentru specialiști. Ciclul „Medicină" ; 10.30 — Închiderea emisiunii de dimineață ; 17.30 — Pentru școlari : EX-TERRA '68 ; 18.00 — Drumuri și podasuri — emisiune turistică. Valea Putnei ; 18.20 — Buletinul circulației rutiere ; 18.30 — Curs de limba spaniolă (reluarea lecției a 5-a) ; 19.00 — TV pentru elevi ; 19.30 — TELEJURNALUL DE SEARĂ ; 20.00 — ACTUALITATEA ÎN AGRICULTURĂ : ● Ritmuri și... „ritmuri", pe ogoare ● Prefață la Congresul internațional al vinului. Interviu cu acad. prof. Gherasim Constantinescu, directorul I.C.H.V. ● Noutăți editoriale : 20.20 — Studioul muzical : 20.40 — Varietăți... de la mare ; 21.00 — Reflector ; 21.15 — Filmul artistic : „Hiperboloidul inginerului Garin". Producție a studiourilor sovietice ; 22.50 — TELEJURNALUL DE NOAPTE.

SÎMBĂTĂ : Programul I : 17.30 — EX-TERRA '68 ; 18.00 — Natația. Finala Campionatelor naționale individuale ; 19.00 — Emisiune pentru școlari. Noile aventuri ale echipajului Val-Virtej : „Taina lui Malgenius" (II) ; 19.30 — TELEJURNALUL DE SEARĂ ; 20.00 — Tele-enciclopedia ; 21.00 — Vom reveni... peste 6 luni ; 21.15 — Film serial : „Campionii" ; 22.05 — Parada vedetelor : Zizi Jeanmaire ; 23.00 — TELEJURNALUL DE NOAPTE. **Programul II :** 20.00 — Reportaj : „Act de naștere — anul XXIV" ; 20.15 — „Eu sînt Barbu Lăutaru" — montaj muzical-literar ; 20.45 — TELEJURNAL ; 21.00 — Bis pe 16 mm ; 21.30 — Recitalul de sîmbătă seara : Violinistul Ion Voicu ; 22.00 — Desene animate ; 22.15 — Roman-foileton : Lagardère (V).

AGRICULTURA PE GLOB

Ajutorul din afară este necesar, dar nu trebuie să devină indispensabil. Pentru a-şi crea şi a-şi asigura independenţa, ţara trebuie să se sprijine pe agricultori. Aceste idei stau la baza articolului publicat de ministrul agriculturii şi cooperativelor al Tanzaniei, Derek Bryceson, în revista „Cérès", editată de F.A.O., articol din care reproducem largi extrase.

TREBUIE SĂ NE AJUTĂM NOI ÎNŞINE

de D. N. M. BRYCESON

Statisticile care, după cum bine ştim, pot servi la a ilustra orice teză, arată că viaţa nu este nici mai sigură, nici mai plăcută decît era acum zece ani pentru marea majoritate a locuitorilor ţărilor slab dezvoltate. Guvernele ţărilor care formează aşa-numita a treia lume sînt încă tinere. Le lipsesc adevărata experienţă administrativă şi resursele de mînă de lucru în domeniile vitale. Le lipsesc, de asemenea, capitalurile necesare şi experţii de care au nevoie. Aceste ţări depind în mare parte de agricultură pentru existenţa lor, ca şi pentru dezvoltarea lor ; agricultura lor este, înainte de toate, o îndeletnicire bazată pe micii proprietari de pămînt.

Ţările dezvoltate admit în general că au o obligaţie morală — care poate, bineînţeles, să fie motivată şi din punct de vedere economic — faţă de ţările sărace, în curs de dezvoltare. Ele îşi îndeplinesc această obligaţie la diverse nivele şi în moduri diferite. Tanzania este una din ţările „în curs de dezvoltare" care, sperăm, se dezvoltă. În perioada care s-a scurs din anul 1961, cînd ne-am cîştigat independenţa, am dobîndit o anumită experienţă în problemele privind dezvoltarea, precum şi felul de a pune în valoare resursele noastre limitate, ca şi ajutorul tehnic. Cunoaştem, de asemenea, mai bine exigenţele şi perspectivele în ceea ce priveşte utilizarea capitalurilor străine.

Cînd o ţară este esenţialmente agricolă, numai unităţile mari, conduse potrivit metodelor moderne, sînt cele care fac posibilă creşterea rapidă a producţiei naţionale. Atunci cînd un guvern dispune de resurse prea limitate pentru a stimula dezvoltarea trebuie să caute sprijin în afară.

Se pune, însă, întrebarea, reprezintă oare acest sprijin ceea ce trebuie ţărilor în curs de dezvoltare ? Capitalurile străine, mai cu seamă capitalurile private, sînt în căutare de profituri pe care să le exporte. Dezvoltarea de acest soi, dacă este împinsă prea departe, poate să ducă la o situaţie în care guvernul să nu mai fie în măsură a exercita controlul asupra propriei economii naţionale. Mai precis, economia ajunge să fie controlată potrivit unor interese care ar putea foarte bine să fie opuse adevăratelor interese ale ţării în cauză. La nivelul întreprinderii, al unităţii, deciziile luate ar putea fi perfect logice, dar ele ar putea fi nefaste din punctul de vedere al ţării în ansamblu, cu rezultate nedorite în domeniile politic şi economic.

Într-un mod oarecum diferit se pune şi problema ajutorului din afară. Vorbim cu toţii despre „ajutor necondiţionat". Dar care este proporţia de ajutor acordat fără absolut nici o constrîngere economică sau politică ? O asemenea proporţie există, e adevărat. Cu atît mai mult ea face cinste celor care practică ajutorul de un asemenea tip, dar, trebuie să o subliniem, aceasta reprezintă excepţia şi nu regula.

Independenţa în raport cu factorii exteriori asigură independenţa acţiunii naţionale în interior. Ea asigură stima şi salvează onoarea. În ţările agricole, guvernul trebuie să dea agricultorilor posibilitatea de a produce pîinea zilnică. Acolo unde se tinde spre eliberarea oamenilor de exploatare, spre a asigura tuturor şanse egale, toate eforturile trebuie concentrate către sprijinirea agricultorilor.

Primul nostru plan cincinal, elaborat în 1963, a acordat o mare importanţă capitalurilor şi specialiştilor străini în vederea

COORDONATE ALE VIEŢII CONTEMPORANE

dezvoltării tuturor sectoarelor economiei. Dar, în scurt timp, am primit cîteva lecţii importante : proiectele cele mai costisitoare implicau o mînă de lucru foarte specializată (ceea ce ne lipsea) ; am subestimat în mod grav capacitatea micului fermier de a-şi spori producţia, chiar şi cu un minim de ajutor şi încurajare ; ajutorul din afară şi mai cu seamă capitalul străin se aplică acolo unde o doresc cei din afară şi nu unde ar dori cei ajutaţi.

Iată, aşadar, o multitudine de factori care au determinat Tanzania să-şi revizuiască şi să-şi reorganizeze scara priorităţilor şi să-şi făurească o nouă politică. Sîntem absolut decişi să ne apărăm independenţa de curînd cîştigată. De aceea trebuie să ne ajutăm noi înşine. Nu este vorba, cum au crezut unii, de a refuza ajutorul din afară. Ar fi stupid, nelogic şi meschin. Avem nevoie urgentă de ajutor, dar nu ne putem permite să fim sclavii acestui ajutor, indiferent de unde ar veni el. În lipsa industrializării, a unor resurse miniere şi a turismului, asigurarea independenţei cade pe umerii agricultorilor noştri. Ei trebuie să ne asigure hrana, îmbrăcămintea şi locuinţele. Tot ei trebuie să furnizeze produse pentru export, prin care să obţinem devizele necesare achiziţionării de echipament şi piese de schimb.

Firește, încetul cu încetul, situaţia se va schimba. Industria va îndeplini un rol din ce în ce mai important în economia noastră naţională şi chiar în viaţa de toate zilele a poporului nostru. Dar o industrie prosperă trebuie să se bazeze pe o cerere solidă, iar aceasta înseamnă că, pentru cîtva timp încă, consumatorii vor fi recrutaţi din sectorul agricol.

Ce trebuie să reţinem din toate acestea ? Pentru Tanzania — sprijin din partea statului pentru cercetare şi dezvoltare în agricultură şi zootehnie. Aceasta înseamnă organizarea transportului şi a distribuirii. Aceasta înseamnă credite corespunzătoare şi controlate în mod serios, o previziune exactă în ceea ce priveşte nevoile de seminţe, insecticide, de îngrăşăminte în cantităţile necesare, distribuite raţional. Aceasta înseamnă sprijin dat cooperativelor agricole, înseamnă stocarea şi protejarea recoltelor, vaccinări şi inoculări, controlul sanitar-veterinar şi eliminarea oricărui risc de epizootie.

Un sprijin deosebit de important în domeniul dezvoltării agriculturii este cel pe care îl asigură cooperativele. Ele constituie baza însăşi a programului de dezvoltare a Tanzaniei. Prin mijlocirea lor încercăm să ne apropiem de majoritatea agricultorilor pentru a le oferi metodele noi şi verificate, pentru a le înlesni să cunoască specii şi seminţe noi. Prin intermediul cooperativei se acordă credite sub diferite forme şi tot pe această cale agricultorul îşi desface produsele.

În urma măsurilor radicale care s-au impus anul trecut, situaţia în Tanzania începe să se clarifice. În momentul de faţă, sarcina noastră principală o constituie învăţămîntul : însuşirea conceptelor fundamentale ale cooperaţiei, ale modalităţii de a stimula şi a ajuta cooperativele. Elevi sînt funcţionarii secţiilor agricole, ai cooperativelor şi ai dezvoltării comunitare. Îi învăţăm pe lucrătorii din cooperative, pe conducători, pe casieri şi pe secretari să asigure o mai mare eficacitate şi atenţie în munca lor. Îi învăţăm pe membrii comitetelor să conducă spre progres cooperativele, să apere interesele confraţilor lor ţărani. Îl învăţăm pe micul agricultor cum poate să-i fie de folos cooperativa şi ce rol poate el să îndeplinească în cadrul ei. Nu este o sarcină uşoară. Ea este urgentă şi trebuie să fie îndeplinită simultan în multe locuri.

Aceasta este calea pe care am ales-o pentru a asigura dezvoltarea noastră şi sîntem convinşi că, urmînd-o, vom atinge ţelul pe care ni l-am propus. Vrem să creăm o societate în care toţi să aibă şanse egale, în care munca să-şi găsească dreapta răsplată.

Decorticarea cafelei...

...Recoltarea orezului...

...Cultura tomatelor. Toate aceste lucrări ilustrează eforturile depuse în direcţia dezvoltării agriculturii, care susţine cea mai mare parte a economiei Tanzaniei.

MERIDIANE

De ce copiii de astăzi cresc mai înalţi ?

Măsurătorile făcute în ultimii 100 de ani pe băieţi şi fete din diferite părţi ale lumii au dovedit că înălţimea medie a copiilor de toate vîrstele a crescut. În plus, s-a stabilit că, în ultimii 50—100 de ani, copiii din Europa, America de Nord, Japonia şi unele regiuni ale Chinei au intrat mult mai devreme în pubertate. Vîrsta medie la care se opreşte creşterea este mai scăzută. Respectiv, în zilele noastre, de la 19 ani în sus, tineretul nu mai creşte în înălţime.

Cele mai complete date din perioada 1860—1960 privind creşterea copiilor le deţine Suedia. Oamenii de ştiinţă dispun de măsurători făcute pe 8 500 de elevi suedezi între 7 şi 19 ani, din anul 1883 încoace. Într-o perioadă de circa 50 de ani, copiii suedezi au crescut considerabil : de exemplu, cei de 15 ani sînt acum cu 10 cm mai înalţi decît cei de aceeaşi vîrstă de acum cîteva decenii.

Registrele ţărilor europene şi nord-americane arată că, de la începutul secolului nostru, copiii de 5—7 ani au crescut în medie cu 1,5 cm. La Glasgow (Anglia), însă, copiii de astăzi în vîrstă de 5 ani sînt cu circa 5 cm mai înalţi decît copiii de 5 ani din anul 1900, iar cei de 11 ani — cu 10,4 cm mai înalţi decît copiii de aceeaşi vîrstă din perioada veche.

Cercetările arată că în ultimii 100 de ani au crescut în înălţime nu numai copiii, ci şi adulţii. „Creşterea" adulţilor este însă cu mult mai neînsemnată decît aceea a copiilor. Creşterea copiilor este legată direct de maturizarea lor mai timpurie.

Care este cauza creşterii copiilor şi a maturizării lor mai rapide ? Ca toate problemele legate de biologia omului, şi aceasta este o problemă complexă. Specialiştii sînt de părere că procesul se datorează în special mediului şi eredităţii. Unul din factorii principali ai mediului este alimentaţia mai bună. În perioadele de foamete, creşterea e încetinită, iar pubertatea întîrzie. După ce trec aceste perioade, creşterea copiilor se accelerează din nou.

De problema alimentaţiei insuficiente este legată şi maturizarea mai tîrzie a copiilor din păturile sociale mai sărace. Încă în anul 1610, un om de ştiinţă a remarcat că „în Austria, fetele de la ţară se dezvoltă mult mai tîrziu decît cele de la oraş, respectiv pe la 17—18 ani. Acesta este motivul pentru care ele trăiesc mai mult şi îmbătrînesc mai tîrziu". După părerea acestui om de ştiinţă, cauza se datorează faptului că la oraş se consumă mai multe grăsimi şi mai mult alcool.

Pînă de curînd, maturizarea mai rapidă era pusă în seama climatului cald. Astăzi, această ipoteză pare ridiculă. Eschimoşii şi negrii se maturizează la aceeaşi vîrstă. Temperatura medie a Pămîntului nu a suferit aproape de loc modificări de pe vremea cînd a început procesul de maturizare mai rapidă a copiilor.

Firește că nu trebuie subapreciată influenţa factorilor ereditari. Se consideră, însă, că ei sînt legaţi nu atît de maturizarea mai timpurie a copiilor, cît de creşterea generală a înălţimii oamenilor. Se presupune că genele care dirijează creşterea omului nu sînt omogene. Genele oamenilor înalţi dispun de un „avantaj" faţă de ale celor scunzi. Aceasta înseamnă că, dacă unul dintre părinţi este înalt, iar celălalt scund, copilul nu va avea o înălţime mijlocie, ci va fi înalt cît cel mai înalt dintre părinţi.

Tendinţa spre o creştere mai rapidă a copiilor este incontestabilă. După părerea oamenilor de ştiinţă, cauzele principale ale acestui proces sînt deja cunoscute, dar mai există încă factori insuficient studiaţi.

• FIŞIER DOCUMENTAR • FIŞIER DOCUMENTAR • FIŞIER DOCUMENTAR •

CREŞTEREA TAURINELOR PENTRU CARNE ÎN S.U.A.

În Statele Unite, consumul de carne a crescut în decursul ultimilor ani. Paralel cu sporirea efectivului taurinelor din rasele de carne, numărul celor de lapte a scăzut pronunţat, fără însă să influenţeze producţia totală de lapte, care s-a menţinut graţie selecţiei şi alimentaţiei corespunzătoare a animalelor. Din efectivul total de 80 de milioane de taurine pentru carne, vacile reproducătoare reprezintă circa 32 de milioane, iar boii şi juninci le restul.

În aceeaşi perioadă, s-au înregistrat schimbări şi în gustul consumatorului. Dacă în 1952, 66 la sută din carnea consumată provenea de la boi şi juninci, carnea taurilor şi vacilor reprezentînd 34 la sută, în 1966 — 83 la sută din producţia de carne a fost furnizată de boi şi juninci şi numai 17 la sută de animalele reformate. Este interesant de menţionat că 75 la sută din carnea provenită de la boi şi juninci este consumată proaspătă.

Prin „animalul de măcelărie" în S.U.A. se înţelege un mascul sau o femelă castrată, a cărui greutate vie la tăiere este de circa 500 kg la primul, respectiv de 450 kg în al doilea caz, greutate care se atinge la vîrsta de 15—20 de luni.

În majoritatea cazurilor, rasele specializate pentru producerea „animalului de măcelărie" sînt de origină engleză (Hereford, Aberdeen-Angus, Shorthorn). În ultimii ani, se constată o tendinţă de înlocuire a rasei Shorthorn cu rasa Charolais, infuzată cu Brahman. Trebuie subliniat că creşterea viţeilor de lapte este limitată, în ciuda precocităţii bune a acestora, datorită rezistenţei lor mai scăzute la condiţiile tipizate de alimentaţie.

Circuitul de producţie al „animalului de măcelărie" este următorul : crescătorul — care este deţinătorul vacilor mame şi care păstrează viţeii pînă la vîrsta de 7—8 luni, intermediarul — care păstrează viţeii timp de 1—2 luni şi eşalonează disponibilităţile, fermierul — care cumpără tineretul şi-l îngraşă pînă la sacrificare, la vîrsta de 15—20 de luni.

Principala regiune de producere a viţeilor o constituie preeriile din Vest, în care se găseşte circa 47 la sută din efectivul total crescut, urmată de „Zona porumbului". În Vest, vacile şi viţeii sînt hrăniţi pe păşune, extensiv, iar în „Zona porumbului" — pe păşuni şi cu resturi de la recoltarea porumbului.

Un sistem intensiv de creştere, denumit „Drylot", studiat în special în Illinois, bazat pe alimentaţia cu tulpini de porumb, plante de porumb întregi sau ierburi însilozate, dă rezultate foarte bune.

În loturile supuse îngrăşării, alimentaţia este următoarea :

În perioada de adaptare, după sosirea în îngrăşătorie, hrana se compune din puţin fîn şi porumb păşunat pe lanuri sau porumb însilozat la discreţie.

În cursul îngrăşării, concentratele (porumb, grîu, ovăz) constituie 65—70 la sută din substanţa uscată totală a raţiei. Se administrează, suplimentar, porumb sau lucernă însilozată.

Suporturile folosite pentru suplimentarea azotată a raţiei sînt : ureea, turtele de soia, în şi bumbac, făină de lucernă deshidratată, melasă. De asemenea, se administrează suplimente minerale, vitaminice şi dietilstilbestrolul. În cadrul suplimentului vitaminic se utilizează obligatoriu doze de 10 000—30 000 U.I. vitamina A pe animal şi pe zi.

Iată două exemple de raţii : 1) boabe uscate de porumb — 45 la sută, melasă deshidratată — 40 la sută, lucernă verde — 10 la sută, supliment concentrat cu 35 la sută substanţe azotate — 5 la sută ; 2) boabe de grîu uscat — 31 la sută, orz — 21 la sută, boabe de porumb umed — 42 la sută, fîn de lucernă — 3 la sută, supliment concentrat cu 41 la sută substanţe azotate — 3 la sută.

Depozitarea nutreţurilor însilozate se face, de obicei, în silozuri de ciment, construite din elemente prefabricate şi legate circular cu sîrme din oţel. Silozul Harvester etanş se foloseşte pentru însilozarea ierburilor sau a grăunţelor recoltate umede. De asemenea, pentru însilozarea ierburilor se mai utilizează silozuri de suprafaţă, constituite dintr-un înveliş de material plastic, sub care se face vid.

În general, animalele sînt ţinute în adăposturi sumare sau fără adăposturi. Grajdurile climatizate şi ventilate, cu toate că dau rezultate bune, cer investiţii prea mari.

În ce priveşte încrucişările pentru obţinerea fenomenului heterozis, specialiştii Universităţii din Ames recomandă încrucişări rotative, metişii moştenind, de exemplu, calităţile conformaţiei de la Hereford şi Angus, precocitatea de la Charolais producţia de lapte pentru creşterea viţeilor de la Holstein.

În perspectivă, specialiştii americani urmăresc producerea de animale cu mai puţină grăsime, mărirea precocităţii, şi creşterea greutăţii la sacrificare (15—17 luni).

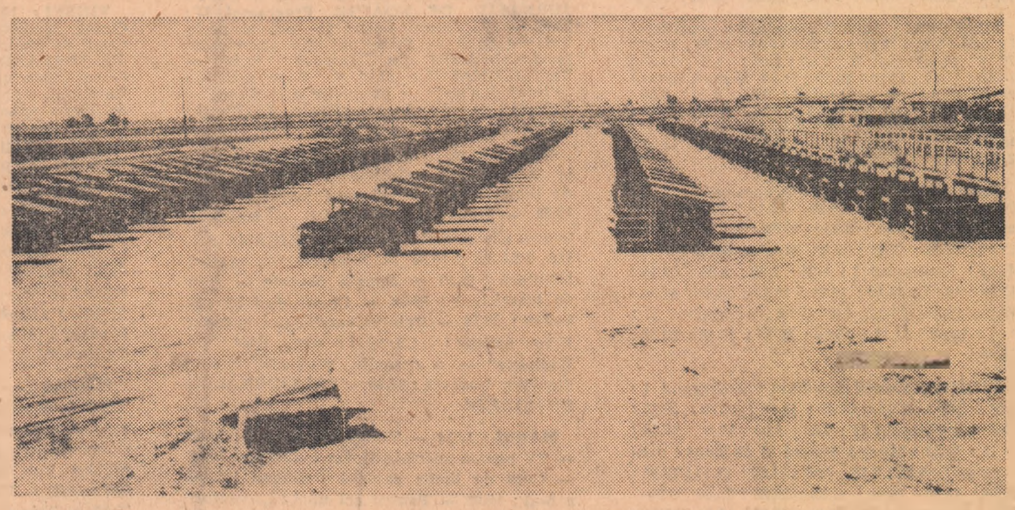

Adăposturi individuale pentru creşterea viţeilor în California

Semănatul cerealelor din avion

Semănatul cerearelor din avion s-a experimentat la unele ferme din Anglia. Această metodă a fost folosită pentru semănatul grîului şi, în mai mică măsură, al orzului şi ovăzului.

Experienţele s-au efectuat pe o suprafaţă totală de 180 ha. Înainte de semănat, cîmpul a fost măsurat şi marcat pe parcele avînd lăţimea de cîte 11 m fiecare. Lăţimea de lucru a avionului a fost de 1,8 m.

Avionul folosit la semănatul cerealelor este dotat cu un buncher cu o capacitate de 400 kg de îngrăşăminte sau 300 kg de seminţe. Fundul buncherului este mobil, ceea ce permite reglarea debitului. Consumul de seminţe prin metoda aeriană este mai mare cu 32 kg/ha în comparaţie cu metoda obişnuită de semănat. Îngrăşămintele se împrăştie din avion, după terminarea semănatului, după care solul se grăpează.

La semănatul din avion este necesar să se respecte o anumită înălţime de sbor, viteză şi lăţime a benzilor.

Avantajele acestei metode rezidă în economisirea însemnată a timpului de semănat, eliminarea unei lucrări a solului cu tractorul, respectiv micşorarea bătătoririi solului.

Cercetări în avicultura R. P. Bulgaria

În apropiere de Sofia, se construieşte primul Centru de cercetări ştiinţifice pentru păsări hibride. El va include 62 de adăposturi pentru păsări şi două incubatoare cu o capacitate de 45 000 ouă fiecare. Toate procesele de creştere vor fi automatizate.

Prin selecţie, centrul va crea păsări, care vor fi la nivelul hibrizilor din import, înalt productivi.

Cînd va funcţiona cu toată capacitatea, centrul de avicultură va produce anual un milion de păsări hibride.

AGRICULTURA SOCIALISTĂ — publicaţie săptămînală

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA : Bucureşti, Piaţa Scînteii, nr. 1 Telefon : 17 60 10 — 17 60 20

COLEGIUL DE REDACŢIE

Prof. Gh. Băia, Valeriu Buduru (secretar general de redacţie), ing. Vasile Ciauşu (redactor şef), prof. David Davidescu, membru corespondent al Academiei, ing. Triţă Făniţă, ing. Eugen Grigorescu, ing. Constantin Iftodi, Stelian Ionescu, ing. Nicolae Mantz, ing. Gh. Moldovan, ing. Tiberiu Mureşan, ing. Gh. Stanciu, ing. Stelian Voinea (redactor şef adjunct), prof. Sergiu Vrejba.

Abonamentele se fac la toate oficiile poştale, factorii poştali şi difuzorii voluntari din întreprinderi şi instituţii. Comenzile pentru publicitate se primesc la Agenţia de publicitate „Editura Scînteia", Bucureşti, oficiul poştal nr. 45, str. 13 Decembrie, nr. 26, telefon 14 15 16.

TIPARUL : Combinatul poligrafic „Casa Scînteii"

40.000